

LIJDEN EN LEVEN

Dirk-Jan Jansen

Lijden en Leven

Een vers voor vers uitleg van de brieven van Petrus en Johannes

Lijden en Leven

Een vers voor vers uitleg van de brieven van Petrus en Johannes

Copyright © Dirk-Jan Jansen
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie 2025
OudeSporen online uitgeverij

*‘Want ik acht, dat het lijden van de tegenwoordige tijd
niet waard is vergeleken te worden met de toekomstige
heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.’*

Romeinen 8:18

Gebruikte afkortingen

De afkortingen van de Bijbelboeken zijn als volgt:

Am	Amos	Jd	Judas	Mt	Mattheüs
Dn	Daniël	Jh	Johannes	Na	Nahum
Dt	Deuteronomium	1-3Jh	1-3 Johannes	Ne	Nehemia
Ea	Ezra	Jk	Jakobus	Nm	Numeri
Ef	Efeziërs	Jl	Joël	Ob	Obadja
Es	Ester	Jn	Jona	Op	Openbaring
Ex	Exodus	Jr	Jeremia	Pr	Prediker
Ez	Ezechiël	Js	Jesaja	Ps	Psalmen
Fm	Filemon	Jz	Jozua	1,2Pt	1,2 Petrus
Fp	Filippenzen	Kl	Klaagliederen	Ri	Richteren
Gl	Galaten	1,2Kn	1,2 Koningen	Rm	Romeinen
Gn	Genesis	Ko	Kolossenzen	Ru	Ruth
Hb	Hebreeën	1,2Ko	1,2 Korinthiërs	Sf	Sefanja
Hd	Handelingen	1,2Kr	1,2 Kronieken	1,2Sm	1,2 Samuël
Hg	Haggai	Lk	Lukas	Sp	Spreuken
Hk	Habakuk	Lv	Leviticus	1,2Tm	1,2 Timoteüs
Hl	Hooglied	Mk	Markus	1,2Ts	1,2 Thessalonicenzen
Hs	Hosea	Mi	Micha	Tt	Titus
Jb	Job	Ml	Maleachi	Zc	Zacharia

Inhoud

Voorwoord	10
De eerste brief van Petrus	12
Inleiding	12
1 Petrus 1:1-10	14
1 Petrus 1:11-21	20
1 Petrus 1:22 - 2:10	27
1 Petrus 2:11-25	34
1 Petrus 3:1-15	41
1 Petrus 3:16 - 4:6	48
1 Petrus 4:7-19	55
1 Petrus 5:1-14	62
De tweede brief van Petrus	69
Inleiding	69
2 Petrus 1:1-11	70
2 Petrus 1:12-21	76
2 Petrus 2:1-11	82
2 Petrus 2:12-22	89
2 Petrus 3:1-12	96

2 Petrus 3:1-13-18	103
De brieven van Johannes	107
Inleiding	107
1 Johannes 1:1-10.	109
1 Johannes 2:1-13.	114
1 Johannes 2:14-25.	121
1 Johannes 2:26 - 3:12	128
1 Johannes 3:13-24.	135
1 Johannes 4:1-14.	142
1 Johannes 4:15 - 5:5	149
1 Johannes 5:6-21.	156
2 Johannes.	163
Inleiding	163
3 Johannes.	170
Inleiding	170

Voorwoord

In september 2019 begon ik met een kleine enthousiaste groep belangstellenden met de bespreking van de brief van Paulus aan de Romeinen. We kwamen iedere twee weken samen op de dinsdagavond in 'Ons Huis', een verenigingsgebouw in Ermelo. Twee jaar zijn we vers voor vers bezig geweest met deze indrukwekkende brief. Ik voorzag iedereen iedere avond van een samenvatting. Uiteindelijk heb ik aan de hand van alle aantekeningen het boek '*Het evangelie van God*' geschreven. In september 2021 deden wij hetzelfde met het boek Openbaring. Hiervan is het boek '*De komende Christus Herzien*' verschenen. Nadat wij ook hier twee jaar mee bezig zijn geweest rees de vraag welk Bijbelboek we nu zouden gaan behandelen. We kwamen uit bij de brieven van Petrus. In november 2023 was de eerste avond. De laatste avond was in juni 2024. De avonden kenmerkten zich stuk voor stuk door een groot ontzag voor het woord van God en door opbouwende gesprekken. De samenvattingen heb ik weer bewerkt, aangevuld en gebundeld in het boek dat u nu in handen hebt.

Nadat wij de eerste brief van Petrus vers voor vers bestudeerd hadden, volgde logischerwijs de tweede brief. In maart 2024 was de eerste avond over deze brief, ook in 'ons Huis' in Ermelo. Petrus schrijft hierin vooral over valse leraars (2Pt2:1) en de spotters (2Pt3:3). Het lijkt niet erg bemoedigend om ons hiermee bezig te houden, maar het tegendeel is waar gebleken. Een gewaarschuwd mens telt voor twee, en dat geldt zeker voor christenen. Bovendien is het zo dat juist door de Heer Jezus nóg beter te leren kennen, het woord van God nóg beter te leren begrijpen, dat we bewaard zullen blijven voor misleiding. De laatste avond was op 18 juni 2024. U vindt in dit boek de samenvattingen die de cursisten ontvingen, aangevuld en bijgewerkt.

In dezelfde periode gaf ik bij ons thuis Bijbelstudie over de brieven van Johannes. Het idee ontstond om deze samen te voegen met de studies over de brieven van Petrus. De gezichtspunten van beide schrijvers zijn totaal verschillend. Daar waar Petrus schrijft over Gods wegen op aarde met de gelovigen die te maken hebben met lijden, schrijft Johannes over het eeuwige

leven dat bij de Vader was en ons geopenbaard is. De titel van dit boek is dan ook *'lijden en Leven'*.

Mij dank gaat uit naar de cursisten. Iedere avond was zeer opbouwend, erg bemoedigend en bovendien enorm gezellig. Speciale dank ook voor Ger de Koning. Zijn website www.kingcomments.com heeft mij veel geleerd, alsook ons onderlinge contact over veel onderwerpen. Dank aan Mark Reinds, mijn vrouw Ilona en de vele broeders en zusters die mij hebben gesteund en bemoedigd.

De hoofdtekst, dikgedrukt in de omlijnde kaders, is uit de Telosvertaling van 1982. Teksten uit het Oude Testament zijn geciteerd uit de HSV. De grootste dank gaat uiteraard uit naar de Heer, zonder Wie ik niets doen kan. Geprezen zij zijn naam!

Dirk-Jan Jansen

Januari 2025

www.dirkjanjansen.nl

De eerste brief van Petrus

Inleiding

Dit is de eerste van de twee brieven die Petrus geschreven heeft en die we in onze Bijbel hebben. Zijn weg met de Heer staat uitvoerig beschreven in het Nieuwe Testament. Hij moest door bittere ervaring leren dat het vlees, de oude natuur die in hem was, geen enkel nut heeft. Petrus is hierin tot een voorbeeld voor ons gesteld. Hij zei (ondanks Lk5:8 waar hij erkende een zondaar te zijn) in zijn vleselijke overmoed tegen de Heer:

Heer, ik ben bereid met U zelfs in de gevangenis en in de dood te gaan. Lk22:33

Maar nadat Hij de Heer driemaal had verloochend en de Heer hem daarop had aangekeken, ging hij naar buiten en weende bitter (Lk22:62). Nu had hij, een Joodse man, ontdekt dat er in hemzelf, dat is in zijn vlees, geen goed woont. Dit had Paulus ook ontdekt (Rm7:18). Alle christenen moeten dit gaan ontdekken. De Heer kon Petrus dan pas gebruiken en zegt dan ook *'weid mijn lammeren', 'hoed mijn schapen'* en *'weid mijn schapen'* (Jh21:15-17). Dit zijn de Joodse christenen aan wie Petrus zijn twee brieven heeft geschreven. Sommigen leggen zo de nadruk op het feit dat Petrus aan Joodse gelovigen schrijft dat zij stellen dat deze brief dus niet bedoeld zou zijn voor ons, gelovigen uit de volken. Dit is absoluut onwaar, aangezien zowel Joodse als heidense gelovigen één lichaam zijn in de Heer (Gl3:28). Dat wat Petrus schrijft aan Joodse lezers, kenmerkt zich zeker door bepaalde uitdrukkingen waarmee juist zij vertrouwd waren, maar de aansporingen gelden voor alle gelovigen.

In Gl2:7 lezen we over de bediening die de Heer aan Petrus gegeven heeft.

...integendeel echter, toen zij zagen dat aan mij het evangelie van de onbesnedenen was toevertrouwd, zoals aan Petrus dat van de besnedenen.

Het onderwijs van Petrus aan de Joodse gelovigen heeft als thema *'het lijden in deze wereld als een discipel van een verworpen Heer'*. Joden waren opgevoed in de wet, waarin zegen werd beloofd aan de rechtvaardige en waar

een zichtbare eredienst gebruikelijk was. Nu was alles anders na de kruisiging en opstanding van de Heer Jezus. Onder de regering van God werd lijden niet vermeden, maar juist gebruikt als een tuchtmaatregel om hen meer op Christus te laten lijken. Zo leren we uit deze brief dat alle moeite en lijden uiteindelijk tot zegen is.

We vinden in deze brief vijf vormen van lijden, namelijk als

1. *Beproeving van het geloof* (1Pt1:6-7).
2. *Vanwege het geweten* (1Pt2:19).
3. *Om de gerechtigheid* (1Pt3:14).
4. *Vanwege Christus en zijn naam* (1Pt4:13-14).
5. *Van de kant van satan* (1Pt5:8-9).

Petrus schrijft deze brief om ons *'de ware genade'* voor te houden, *'waarin u moet staan'* (1Pt5:12). Dit is ten diepte de persoon van Christus in Wie *'de God van alle genade'* (1Pt5:10) Zich heeft geopenbaard. In een tijd van lijden (1Pt) en verval (2Pt) legt Gods Geest voortdurend de nadruk op de morele vorming van de gelovigen. Daar is genade voor nodig!

1 Petrus 1:1-10

Vers 1

Petrus, apostel van Jezus Christus aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia, en Bithynië,

Deze brief is geschreven door de apostel Petrus, één van ‘de twaalf’ (1Ko15:5). Hij noemt zichzelf ‘apostel van Jezus Christus’ (zie ook Paulus in 2Ko1:1, Ko1:1; 1Tm1:1; 2Tm1:1; Tt1:1), een ‘gezant’ van de verhoogde Heer met diens gezag bekleed. Petrus was met de overige elf apostelen ooggetuige geweest van het leven, het lijden en de opstanding van de Heer Jezus. De Heer had hun de opdracht gegeven om zijn getuige te zijn (Hd1:8). Het ‘zicht’ van Petrus ging niet zover als dat van Paulus, die de verheerlijkte Heer had gezien. Waar Paulus meer de hemelse schatten in Christus beschrijft, richt Petrus zich op Gods wegen met de gelovigen op aarde. Hij schrijft aan de ‘vreemdelingen in de verstrooiing’, waarmee Joodse christenen worden bedoeld in Romeinse provincies (zie Hd11:19). In geestelijke zin zijn alle christenen ‘in de verstrooiing’ en vreemdelingen in deze duistere wereld. Dit brengt altijd lijden, moeite en verzoeking met zich mee.

Vers 2

uitverkorenen naar de voorkennis van God de Vader, door heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus; genade en vrede zij u vermenigvuldigd.

Het lijden van de kant van de wereld staat in schril contrast met de verhouding die wij als christenen hebben tot de drie-ene God. De Joodse lezers kenden deze begrippen, maar dan vanuit hun aardse verbinding met het Jodendom. ‘Uitverkoren naar de voorkennis van God de Vader’. Dit betekent, boven het uitverkoren aardse volk Israël uit, dat Hij ons persoonlijk heeft voorgekend

'voor de tijden van de eeuwen' (Rm8:29; Ef1:4; 2Tm1:9). Ook heeft de Geest ons geheiligd, in deze wereld apart gezet tot de dienst aan God. Het Jodendom was apart gezet van de volken door de wet die als een 'scheidsmuur van de omheining' diende (Ef2:14), maar nu zijn de christenen dit door de Geest 'tot gehoorzaamheid'. Niet door uiterlijk de wet te houden, maar doordat Christus innerlijk ons leven is. Wij zijn immers niet onder de wet, maar onder de genade (Rm6:14). Dan volgt nog 'de besprenkeling van het bloed van Jezus Christus', dat ons reinigt van alle zonde (1Jh2:12). Zo hebben we hier de Vader, de Geest en de Zoon in één vers.

Daarom is ook het eerste verbond niet zonder bloed ingewijd. Want toen door Mozes naar de wet elk gebod tot het hele volk gesproken was, nam hij het bloed van de kalveren en de bokken met water en scharlaken wol en hysop en besprenkelde zowel het boek zelf als het hele volk, en zei: 'Dit is het bloed van het verbond dat God u geboden heeft'. En evenzo besprenkelde hij zowel de tabernakel als alle vaten van de dienst met het bloed. En met bloed wordt bijna alles naar de wet gereinigd, en zonder bloedstorting is er geen vergeving. Hb9:18-22

Petrus wenst zijn lezers toe dat genade en vrede hen wordt 'vermenigvuldigd'. Dit hebben gelovigen die met lijden te maken hard nodig, juist de Joodse lezers. Leven uit genade zal namelijk altijd zorgen voor vrede, juist in het lijden terwijl leven uit eigen kracht zal leiden tot onrust.

Vers 3

Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die naar zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren doen worden tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden,

Het hele denken van de Joodse christenen moest worden gericht op de hemelse, onzichtbare dingen (2Ko4:18) en niet op de aardse, waarin zij waren opgevoed. Hun nationale afkomst was niet meer leidend, maar hun nieuwe geboorte vanwege de grote barmhartigheid van de God en Vader van onze Heer Jezus Christus (zie Ef1:3). Petrus prijst Hem vanwege deze geweldige geboorte 'van bovenaf' die Hij mogelijk heeft gemaakt (Jh3:3). De natuurlijke geboorte leidt tot de dood, maar de wedergeboorte 'uit onvergankelijk zaad' (1Pt1:23) leidt 'een levende hoop'. Deze hoop wordt in het volgende vers beschreven. Door de opstanding van de Heer Jezus uit de doden weten wij

dat wij met Hem levend zijn gemaakt voor God (Rm6:11; Ko2:13) en niet meer behoren bij de aardse dingen, maar bij de hemelse.

Vers 4

tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, in de hemelen weggelegd voor u,

Het Jodendom verwachtte zegen in het koninkrijk van God op *aarde*, maar het christendom kent een 'levende hoop', een volmaakte, door de zonde onaangetaste eeuwige en *hemelse* erfenis. Hier sluit Petrus aan op Paulus, die schrijft over het gezegend zijn '*met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten*' (Ef1:13), ons '*burgerschap dat in de hemelen is*' (Fp3:20) en over '*de hoop die voor u is weggelegd in de hemelen*' (Ko1:5). Alles in het christendom is, in tegenstelling tot het Jodendom (waar alles aards en tijdelijk is) hemels en eeuwig. Wij zullen de hemelse kant van het koninkrijk van de Heer Jezus binnengaan.

De Heer zal mij redden van elk boos werk en behouden voor zijn hemels koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid! Amen. 2Tm4:18

Het Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt symboliseert deze hemelse kant van het koninkrijk van God (Op21:9-10). Wij zullen dan over engelen in de hemel en mensen op aarde regeren (1Ko6:2-3).

Vers 5

die in de kracht van God door het geloof bewaard wordt tot de behoudenis, die gereed is om in de laatste tijd geopenbaard te worden.

Het Jodendom was ingericht op de zintuigen. Men zag het heiligdom en de offers, maar nu zij christenen waren geworden moesten zij leren 'zien' door het geloof, in de kracht van God. De hemelse erfenis, gereed vanwege het volbrachte werk van de Heer, kon alleen zo genoten worden in een tijd waarin zij te lijden hadden in een wereld die de Heer heeft verworpen. Het geloof ziet omhoog en vooruit.

Het geloof nu is de zekerheid van wat men hoopt, de overtuiging van wat men niet ziet.

God bewaart de erfenis tot aan *'de behoudenis'* het moment dat Christus komt (Rm8:23; 1Th4:15-17). Dit zal 'in de laatste tijd' zijn wanneer ons geloof over zal gaan in het ontvangen van de erfenis. Nu kenden de Joodse lezers lijden, maar Petrus spoort hen aan hun hoop te vestigen op wat komen gaat om zo vol te kunnen houden.

Vers 6

Daarin verheugt u zich, zo nodig nu een korte tijd bedroefd door allerlei verzoeken,

In een wereld waarin de Heer afwezig is en gehaat wordt en waarin lijden voor zijn discipelen een feit is, vinden zij hun ware vreugde in hun levende hoop. Voor gelovigen is de vreugde altijd iets van de innerlijke mens (2Ko4:7). Petrus kan hier een oproep doen tot vreugde óf deze constateren onder zijn lezers. Het leven op aarde is immers *'een korte tijd'* (zie ook 1Pt5:10) waarin wij *'bedroefd'* worden door *'allerlei verzoeken'*, alle moeiten die dit aardse leven kent. Dit is *'zo nodig'* of *'daar waar nodig'*, *'als God het nodig acht'*, want God heeft met deze verzoeken namelijk een doel. Ze zijn nodig.

Nu schijnt alle tuchtiging wel op het ogenblik zelf geen vreugde maar voor droefheid te zijn, maar daarna geeft zij aan hen die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht van gerechtigheid. Hb12:11

Vers 7

opdat de beproefdheid van uw geloof, veel kostbaarder dan die van goud, dat vergankelijk is en door vuur beproefd wordt, blijkt te zijn tot lof en heerlijkheid en eer bij de openbaring van Jezus Christus.

De verzoeken die het leven kent, dient tot *'de beproefdheid van uw geloof'*. Dit geloof is het zicht op de Heer Jezus en het vertrouwen in God (1Jh5:2). God acht dit veel kostbaarder dan goud dat vergankelijk is en door vuur zuiver wordt gemaakt. Verderop schrijft Petrus dan ook over *'de vuurgloed die tot uw beproeving dient'* (1Pt4:12). Het geloofsvertrouwen in de Heer Jezus wordt

sterker gemaakt door de beproevingen van het leven, het bewerkt volharding (Jk1:3). We leren hierdoor dat we zonder Hem niets kunnen doen (Jh15:5), en dat Hij alles in de hand heeft (Rm8:28). Als de Heer Jezus geopenbaard wordt, zal het geloof dat tijdens verzoeken is gelouterd, tot lof en heerlijkheid van God zijn (Fp1:11).

Gelukkig de man die verzoeking verdraagt; want beproefd geworden zal hij de kroon van het leven ontvangen, die Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben. Jk1:12

Vers 8

Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem lief; hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich in Hem met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde,

De Joden verwachtten een zichtbaar koninkrijk onder een zichtbare Messias. Hij was zichtbaar aanwezig geweest onder het volk. De Joodse christenen, die van Petrus leerden dat de zegen van God niet in deze wereld is, moesten nu leren op een Heer te zien die nu voor het natuurlijke oog verborgen is. Ze zagen Hem niet, maar hadden Hem lief. Ze hadden erkend Wie Hij is (Hd2:36). Nu, door het geloof 'aanschouwden ze Hem' (2Ko3:18), meer nog, verheugden zij zich in Hem. Zo kijkt het geloof vooruit, naar de hoop, maar ook naar boven, naar Wie de Heer nu is. Wij mogen zo onze vreugde vinden in de Heer Jezus. Deze vreugde is 'onuitsprekelijk' en 'verheerlijkt', hemels, vol van roem voor de Heer, niet zoals de vreugde van deze wereld.

Ook u hebt dan nu wel droefheid; maar Ik zal u weerzien en uw hart zal zich verblijden en niemand neemt uw blijdschap van u weg. Jh16:22

Vers 9

terwijl u het einde van uw geloof ontvangt, de behoudenis van uw zielen.

Zodra het geloof over zal gaan in aanschouwen, ontvangen we 'de behoudenis van de zielen'. Dit betekent niet dat we nu niet behouden zijn, maar dat de volkomen behoudenis naar geest, ziel en lichaam (1Th5:23) er straks pas zal zijn als de Heer komt.

Want wij weten, dat de hele schepping tezamen zucht en tezamen in barensnood is tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam. Rm8:22-23

Vers 10

Over deze behoudenis hebben profeten onderzocht en nagevorst die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben,

‘Deze behoudenis’ is de tijd van het koninkrijk van God op aarde. Zij die hierin straks hun deel hebben, hebben hiervoor genade ontvangen. Dit is ook ons bestemde deel, hoewel de profeten niet de hogere, hemelse zegeningen voor de gemeente in dit koninkrijk hebben gezien. Dit was voor hen nog verborgen (Ef3:5; Ko1:26). Zij profeteerden over een koninkrijk op aarde waarin zegen zal zijn voor allen die hebben geloofd.

Ik zal wie mank gaat, stellen tot een overblijfsel en wie verdreven was tot een machtig volk, en de HEERE zal over hen Koning zijn op de berg Sion, van nu aan tot in eeuwigheid. Mi4:7

Sommigen beweren dat dit gedeelte daarom niet gaat over ons, omdat de gemeente een verborgenheid was voor de profeten. Dit is de zogenoemde ‘ultra-bedelingenleer’. Toch hebben zij geen gelijk. Het gaat hier namelijk niet om wat de gemeente is, maar om een specifiek onderdeel van de toekomstige zegen die wel degelijk ook ons deel zal zijn.

1 Petrus 1:11-21

Petrus schrijft deze bief aan de Joodse christenen in Klein-Azië om hun te leren zich in geloof te schikken onder de regering van God. Vanuit hun opvoeding hadden zij, vanuit de Thora geleerd dat er zegen zou volgen op de gehoorzaamheid aan Gods geboden, maar nu kenden zij lijden (1Pt1:6). Deze 'vuurgloed', schrijft Petrus, diende tot hun beproeving (1Pt4:12). God is bezig om de zijnen op te voeden en zo hun geloof te versterken (Hb12:4-11). Als de Heer Jezus wordt geopenbaard, zal er een '*vreedzame vrucht van gerechtigheid*' zijn (Hb12:11b), tot '*lof en heerlijkheid en eer*' (1Pt1:7). Dit zal de 'behoudenis' zijn, waar de profeten ook over hebben gesproken, '*de voor u bestemde genade*' (1Pt1:10).

Vers 11

terwijl zij navorsten welke of wat voor tijd de Geest van Christus die in hen was, aanduidde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat over Christus zou komen en van de heerlijkheden daarna.

Petrus schrijft over de profeten die deze Joodse christenen zeer goed kenden. Deze profeten spanden zich bovenmate in om te begrijpen wat de Geest van Christus hen leerde over de tijd die verband houdt met de heerlijkheid van het koninkrijk van Christus en zijn lijden. Deze twee, ogenschijnlijk tegenstrijdige zaken, konden de profeten maar moeilijk begrijpen. Zie bijv. de verzen 1 en 7 van Zc13:

Op die dag zal er een bron geopend worden voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem tegen de zonde en tegen de onreinheid.

Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. [Maar] Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.

We weten uit dit vers uit 1Pt dat het de Geest van Christus was die in Zacharia werkte toen hij deze profetieën opschreef.

Vers 12

Aan hen werd geopenbaard dat zij niet voor zichzelf, maar voor u de dingen bedienden die u nu zijn aangekondigd door hen die u het evangelie hebben verkondigd door de Heilige Geest die van de hemel is gezonden; dingen waarin engelen begerig zijn een blik te werpen.

De woorden van de profeten over de volkomen behoudenis van lichaam, ziel en geest van alle gevolgen van de zonde, schreven zij niet voor zichzelf, maar voor ons. Deze dingen zijn ons ook aangekondigd door de profeten van het Nieuwe Testament door de Heilige Geest 'die van de hemel is gezonden'. Deze Geest verbindt ons met een Christus in de hemel, en wijst op de komende verlossing.

En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam. Rm8:23

De dingen die dit evangelie betreffen wekken de interesse op van de engelen. Zij zijn 'begerig' om het wonder te aanschouwen dat God zondaars zo'n behoudenis schenkt.

Vers 13

Omgordt daarom de lendenen van uw verstand, weest nuchter en hoopt volkomen op de genade die u gebracht wordt bij de openbaring van Jezus Christus.

Er volgt een 'daarom', net zoals in Rm13:12 als Paulus heeft geschreven over 'de dag' die komt. Waar Paulus schrijft over het afleggen van de werken van de duisternis en het aandoen van de wapens van het licht, schrijft Petrus over het 'omgorden' van de lendenen van het verstand.' 'Omgorden' houdt verband met op reis gaan (Ex12:11), klaar om het koninkrijk in te gaan en dus niet in deze wereld te settelen. 'Lendenen' duidt op kracht (Jb40:11). Ons verstand moet nuchter zijn, niet 'beneveld' door de geest van deze wereld. Krachtig in Gods woord, gericht op de komende behoudenis, 'de genade die ons gebracht wordt bij de openbaring van Jezus Christus'. Petrus roept ons op niet toe te laten dat we worden opgezogen door de dingen van deze wereld, maar

‘volkomen’ te hopen op dat wat vast en zeker staat te komen en waar wij toe behoren.

Vers 14

Weest als kinderen van de gehoorzaamheid niet gelijkvormig aan de begeerten van vroeger in uw onwetendheid,

Paulus spreekt in Ef2:2 over ‘de zonen van de ongehoorzaamheid’, terwijl hier over ‘kinderen van de gehoorzaamheid’ wordt gesproken. Gehoorzaamheid aan God is een kenmerk van het nieuwe leven dat in ons is. Dit leven is de Zoon (1Jh5:12) die in alles volkomen aan de Vader gehoorzaam was (Jh8:28-29). Daarom mogen we niet gelijkvormig worden aan de ‘zonen van de ongehoorzaamheid’, welke we vroeger waren toen we leefden in ‘begeerten’ in de tijd van onze onwetendheid.

En u heeft God opgewekt, toen u dood was in uw overtredingen en zonden, waarin u vroeger hebt gewandeld overeenkomstig de tijdgeest van deze wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest die nu werkt in de zonen van de ongehoorzaamheid, onder wie ook wij allen vroeger verkeerden in de begeerten van ons vlees, toen wij de wil deden van het vlees en van de gedachten; en wij waren van nature kinderen van de toorn, evenals de overigen. Ef2:1-3

Vers 15

maar wordt, zoals Hij die u geroepen heeft heilig is, ook zelf heilig in al uw wandel;

God heeft ons niet in de toestand van de geestelijke dood gelaten, Hij heeft ons eruit geroepen. Hij is heilig en daarom behoren ook wij heilig te zijn in ‘al’ onze wandel. Heilig is ‘apart gezet’, ‘toegewijd aan’. Ons leven behoort in al zijn facetten toegewijd te zijn aan God zodat Christus, ‘de Heilige’ (1Jh2:20) in ons zichtbaar wordt.

Vers 16

want er staat geschreven: 'Weest heilig, want Ik ben heilig'.

Petrus benadrukt zijn vermaning met een citaat uit Lv11:44; 19:2 en 20:26. Deze teksten kenden de Joodse christenen goed. Er is niets veranderd aan Gods *eisen* die naar zijn natuur zijn (1Jh1:5), wel aan de *positie* van de lezers. Nu de Geest van Christus in ons is, is het mogelijk in alles God toegewijd te zijn. Het vlees in ons kan dit belemmeren als we dit de ruimte geven.

Vers 17

En als u als Vader Hem aanroept die zonder aanzien des persoons oordeelt naar het werk van ieder, wandelt dan in vrees de tijd van uw bijwoning,

Petrus beschrijft de gelovigen in een zevenvoudige relatie.

1. Als kinderen in relatie tot de Vader (1Pt1:14-17).
2. Als verlost in relatie tot Christus (1Pt1:18-21).
3. Als broeders in relatie tot elkaar (1Pt1:22-2:1).
4. Als pasgeboren kinderen in relatie tot de wereld (1Pt2:2-3).
5. Als levende stenen in relatie tot Christus in de heerlijkheid (1Pt2:7).
6. Als uitverkoren geslacht in relatie tot God (1Pt2:9-10).
7. Als pelgrims en bijwoners in relatie tot de wereld (1Pt2:11-17).

Als christenen roepen wij de Vader aan (Gl4:6). Hij oordeelt alle mensen zonder aanzien des persoons (Rm2:11). Hij tuchtigt ons als we niet in al onze wandel heilig zijn. Laten we dan *'in vrees'* leven in de tijd dat we hier op aarde zijn. We zijn immers slechts *'bijwoners'* in deze wereld (1Pt2:11).

Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaamd hebt, niet alleen zoals in mijn aanwezigheid, maar nu veel meer in mijn afwezigheid, bewerkt uw eigen behoudenis met vrees en beven; Fp2:12

Vers 18

daar u weet dat u niet door vergankelijke dingen zilver of goud, verlost bent van uw onvruchtbare, door de vaderen overgeleverde wandel,

De natuur van God is heilig, en deze God is nu onze Vader, maar Petrus wijst ons ook op iets anders dat we weten en dat is waardoor wij zijn verlost van onze vroegere levens die geen enkele vrucht droegen. De Joodse lezers hadden deze wandel, via de Joodse tradities, 'door de vaderen' overgeleverd gekregen, en wij 'heidenen' van onze vaders naar het vlees.

Vers 19

maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam het bloed van Christus.

De meest kostbare dingen op de aarde zijn niet in staat om ons te verlossen uit een doelloos leven zonder God. Het is 'kostbaar bloed' van Christus dat ons eens en voor altijd heeft verlost (Ef1:7; Hb10:14), een 'eeuwige verlossing' heeft bewerkt (Hb9:14) als van een 'vlekkeloos en onbesmet lam'. In Lv1:10 lezen we dat een schaap 'zonder enig gebrek' moest zijn als het werd geofferd als brandoffer. De Heer Jezus was zonder zonde, totaal 'vlekkeloos' en daarmee is zijn bloed, dat spreekt van zijn smetteloze, volmaakte leven (Lv17:11) het enige middel dat tot verlossing kan dienen.

Want Christus is niet ingegaan in het met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; Hb9:24

Vers 20

Hij is wel voorgekend voor de grondlegging van de wereld, maar in het laatst van de tijden geopenbaard ter wille van u,

Dit Lam is voorgekend 'voor de grondlegging van de wereld'. God werd niet 'overvallen' door de zondeval, maar kende de Heer Jezus als Lam al 'voor de tijden van de eeuwen' (2Tm1:9). De positie van de christen is daarmee veel heerlijker dan dat van Israël (en de andere verlost en buiten de gemeente),

dat 'vanaf de grondlegging van de wereld' is gekend (Mt25:34; Op13:8). 'In het laatste van de tijden' is de Heer als Lam geopenbaard ter wille van allen die na de kruisdood tot aan zijn komst in Hem geloven zouden. Toch is iedere gelovige, uit welke tijd dan ook verlost door dit kostbare bloed.

Hem heeft God gesteld tot een genadetroon door het geloof, in zijn bloed, tot betoning van zijn gerechtigheid wegens het voorbij laten gaan van de zonden die tevoren hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God; Rm3:25

Na vierduizend jaren van opstand van de mens tegen God met als dieptepunt het doden van Gods geliefde Zoon, brak 'het laatste van de tijden' aan, 'het einde van de eeuwen' (1Ko10:11), 'het laatste uur' (1Jh2:18). Het einde van de natuurlijke mens is het begin van Gods herschepping in Christus.

Vers 21

die door Hem gelooft in God, die Hem heeft opgewekt uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op God zijn.

Doordat wij zijn verlost en wij van Hem de Heilige Geest hebben ontvangen, geloven wij nu in God. Hij heeft Christus uit de doden opgewekt en Hem in de hemel eer en heerlijkheid gegeven.

...maar wij zien Jezus, die een weinig minder dan de engelen gemaakt was vanwege het lijden van de dood met heerlijkheid en eer gekroond, opdat Hij door de genade van God voor alles de dood smaakte. Hb2:9

Alles is van God uitgegaan toen de mens alles had verdorven, ook wij. Hij heeft het Lam voorgerekend. Hij heeft het Lam gezonden en Hem laten sterven in onze plaats. Hij heeft Hem opgewekt om te bewijzen dat dit werk voor Hem voldoende is voor een volmaakte en eeuwige verlossing.

Het is echter niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem werd toegerekend, maar ook ter wille van ons, wie het zal worden toegerekend, ons die geloven in Hem die Jezus onze Heer uit de doden heeft opgewekt, die overgegeven is om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging. Rm4:23-25

Al deze dingen bewerken dat ons geloof nu is gericht op deze God en niet op andere zaken. Als God zo heeft gewerkt aan onze verlossing mogen we ook

ervan verzekerd zijn dat in de toekomst Hij ons de volkomen behoudenis zal schenken als Christus komt. Dit is onze hoop die op God is.

1 Petrus 1:22 - 2:10

Petrus is één van de drie apostelen die op de berg waren waar zij de verheerlijking van de Heer Jezus mochten aanschouwen (Mt17:1-5; Mk9:2-7; Lk9:28-35). Hij schrijft daar zelf over:

Want Hij ontving van God de Vader eer en heerlijkheid, toen van de luisterrijke heerlijkheid zo'n stem tot Hem kwam: 'Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden'. En wij hoorden deze stem uit de hemel komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren. 2Pt1:17-18

Dit tafereel was een voorsmaak van de heerlijkheid die er zal komen als de Heer Jezus in Zijn koninkrijk komt. Zo waren zij *'ooggetuigen van zijn majesteit'* (2Pt1:16). Deze hoop vervulde Petrus volkomen en daarom schrijft hij hier ook veelvuldig over, zie 1Pt1:3, 6, 9, 13; 4:7, 13; 5:10; 2Pt1:11; 19; 3:3, 10, 12, 13, 14, 18. Omdat gelovigen te maken hebben met lijden (1Pt) en met valse leraars (2Pt), richt hij de aandacht op 'de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus' (Tt2:13). Tot die tijd roept Petrus op tot een heilige wandel, zoals alle apostelen dit doen.

Vers 22

Daar u uw zielen hebt gereinigd door de gehoorzaamheid aan de waarheid, tot ongeveinsde broederliefde, hebt elkaar vurig lief uit een rein hart,

Petrus roept op tot *'ongeveinsde broederliefde'*. Dit is ook het gebod dat hij zelf van de Heer heeft gehoord (Jh13:34-35). Zodra wij onze zielen hebben *'gereinigd'* van het besef van zonden (zie Jh15:3; Hb1:3), door gehoorzaamheid aan de waarheid van het evangelie (zie Hd5:32; Rm1:5) volgt een leven tot eer van Hem. Nu onze zielen zijn gereinigd is het ook belangrijk *'een rein hart'* te hebben (zie 2Tm2:22). Dit is de praktische staat van onze harten. Dan volgt de opdracht om elkaar *'vurig'* lief te hebben vanuit deze wandel met Hem, vanuit een rein hart.

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die liefheeft Hem die deed geboren worden, heeft ook lief hem die uit Hem geboren is. 1Jh5:1

Vers 23

u die wedergeboren bent, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door Gods levend en blijvend woord.

Uit God geboren betekent dat wij wedergeboren zijn uit 'water en geest' (Jh3:3-6). Het water staat voor 'onvergankelijk zaad', het woord van God dat levend en blijvend is. Opnieuw geboren wil zeggen dat iemand een nieuwe natuur krijgt, 'de vernieuwing door de Heilige Geest' (Tt3:5). Dit is ook het levend gemaakt zijn door de Geest (Jh6:63; 2Ko3:6). De gelovigen zijn in een andere positie gebracht én hebben nieuw leven ontvangen door de wedergeboorte. Dan hebben zij ook nog de Zoon als het eeuwige leven ontvangen.

Maar allen die Hem hebben aangenomen, hun gaf Hij het recht kinderen van God te worden, hun die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van het vlees, niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn. Jh1:12-13

Vers 24

Want: 'Alle vlees is als gras en al zijn heerlijkheid als een bloem van het gras. Het gras verdort en de bloem valt af,

Petrus citeert Js40:6-8. De natuurlijke mens en al het aardse, natuurlijke leven dat voortkomt uit vergankelijk zaad 'is als gras'. Het heeft kortstondig een heerlijkheid, een natuurlijke schoonheid, maar het is als een bloem van het gras. Het verdort en de bloem valt af. Niets in het natuurlijke leven is blijvend vanwege 'de slavernij van de vergankelijkheid' (Rm8:21).

Vers 25

maar het woord van de Heer blijft tot in eeuwigheid'. Dit nu is het woord dat u verkondigd is.

In deze vergankelijke wereld blijft het woord van de Heer tot in eeuwigheid. Door dit woord zijn wij deelgenoten geworden van de goddelijke natuur (2Pt1:4) en hebben wij eeuwig leven. Dit woord werkt ook *in* ons (2Ts2:13). Dit is het evangelie van de genade van God dat is gepredikt.

Hoofdstuk 2, vers 1

Legt dan af alle boosheid, alle bedrog, huichelarijen, afgunst en alle kwaadsprekerijen.

Deelhebben aan de goddelijke natuur, geboren zijn uit God houdt een grote verantwoordelijkheid in. Petrus roept op af te leggen alle boosheid (zie ook Ef4:31; Ko3:8). Boosheid is een uiting van het niet in toom houden van de eigen emoties. Er is ook een 'heilige toorn', de boosheid vanwege de ontering van de HEERE zoals de Heer Jezus toonde toen Hij de tempel schoonveegde (Jh2:13-16). Ook alle bedrog en huichelarij, je mooier voordoen of niet de waarheid doen, horen niet bij het nieuwe leven. Tenslotte noemt Petrus afgunst, jaloezie en kwaadsprekerijen, het negatief over anderen spreken.

Vers 2

Verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat u daardoor opgroeit tot behoudenis;

Petrus roept op om iets te verlangen. Dat is vreemd, want gedrag kan aangespoord worden, maar een verlangen? Toch is dit iets wat wij kunnen besluiten anders gaf Gods woord ons niet deze opdracht. Alles wat we aandacht geven, zal het hart vullen. Als pasgeboren kinderen behoren we te verlangen naar de '*redelijke (verstandige), onvervalste melk*' waarmee Petrus het woord van God bedoelt. Het gaat hier niet, zoals in 1Ko3:2 en Hb5:12 om het beginstadium van het geloof, maar om het kenmerk dat alle gelovigen zouden moeten vertonen. Door zó het woord van God, de Bijbel eigen te maken, 'groeien' wij op '*tot behoudenis*' het einddoel (1Pt1:9). Deze melk van het woord is Christus.

Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Jh6:56

...maar groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag van de eeuwigheid. Amen. 2Pt3:18

Vers 3

als u geproefd hebt dat de Heer goedertieren is,

Eten is ook proeven en wij proeven dat de Heer goed is via het woord van God. Hoe meer wij proeven, hoe meer wij willen eten. Als Christus niet het 'hoofdgerecht' is van ons Bijbellezen en de studie van het woord, dan zullen we onze geestelijke honger verliezen.

Vers 4

tot Wie u komt, tot een levende steen, door mensen wel verworpen maar bij God uitverkoren en kostbaar,

Het 'eten' van het woord is een voortdurend 'komen' tot de Heer Jezus. In dit verband is hij de grote priester over het huis van God en zijn wij priesters in dat huis. Alleen zij die gezond opgroeien, weten wat hun plaats is, mogen deelhebben aan deze dienst.

Voorzeker, geen enkele man die een gebrek heeft, mag naar voren komen: een blinde man, of een verlamde, of iemand met een misvormd gezicht of te lange ledematen, of iemand die een [vergroei]de breuk [in zijn] voet, of een [vergroei]de breuk [in zijn] hand heeft, of iemand met een bochel, of een dwerg, of iemand met een vlek op zijn oog, of met uitslag, of een huidziekte of met verminkte testikels. Lv21:18-20

De Heer is door mensen verworpen, maar door God 'uitverkoren en kostbaar'. Hij is 'het voedsel van God' (Lv21:15) dat door de priesters wordt aangeboden in het heiligdom.

Vers 5

en u wordt ook zelf als levende stenen gebouwd, als een geestelijk huis tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden te offeren, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus.

Petrus gebruikt nu het beeld van het geestelijke huis (i.t.t. het letterlijke huis, de tempel in Jeruzalem) *'tot een heilig priesterdom'*. In dit huis woont God door de Geest (Ef2:22). De gelovigen zijn hierin *'levende stenen'*, zoals Petrus zelf werd genoemd in Mt16:18 (Petrus betekent *'steen'*). Het doel van het geestelijke huis is *'om geestelijke offeranden te offeren'*. Er worden niet meer letterlijke offers gebracht, zoals in het Oude Testament door de priesters gebeurde, maar *'door Jezus Christus'* worden aangename offers aan God gebracht, de aanbidding van Zijn Zoon in woord en in daad.

Laten wij dan door Hem voortdurend een lofoffer brengen aan God, dat is de vrucht van de lippen die zijn naam belijden. En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, Hb13:15-16

Vers 6

Want er staat in de Schrift: 'Zie, ik leg in Sion een uitverkoren, kostbare hoeksteen, en wie in Hem gelooft, zal geenszins beschaamd worden'.

Nu citeert Petrus Js28:16. Alles draait in ons geestelijk leven om Hem die is verworpen door Sion (Jeruzalem) en de wereld. Hij is een *'uitverkoren, kostbare hoeksteen'*. Wie in Hem zijn vertrouwen stelt, zal nooit beschaamd uitkomen wat Hij is door God met heerlijkheid en eer gekroond in de hemel (Hb2:9).

Vers 7

Voor u dan die gelooft, is dit kostbare; maar voor de ongelovigen: 'De steen die de bouwlieden hebben verworpen, deze is tot een hoeksteen geworden', en' een steen des aanstoots en een rots der ergernis'.

Petrus schrijft aan de Joden die in de Heer Jezus geloven. Zij hebben *'het kostbare'*, de zegeningen in Christus. Voor de ongelovigen uit de Joden maar ook in het algemeen, geldt het woord uit Js8:14 dat Hij die door hen is

verworpen tot een hoeksteen is geworden van al Gods wegen. Hij is voor hen 'een steen des aanstoets' en een 'rots der ergernis'.

Vers 8

Daar zij ongehoorzaam zijn, stoten zij zich aan het woord, waartoe zij ook bestemd zijn.

Deze 'zonen van de ongehoorzaamheid' (Ef2:2) struikelen over de Heer Jezus. Zij stoten zich aan het woord en daartoe zijn zij ook bestemd. Dit wil niet zeggen dat ze uitverkoren zijn om verloren te gaan, maar dat ieder die ongehoorzaam is aan Gods woord, bestemd is om zich aan Hem te stoten. De Heer Jezus openbaart wat in de mens is, Hij is het licht van de wereld (zie Jh3:20-21).

Vers 9

U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een volk tot een eigendom, opdat u de deugden verkondigt van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht,

De gelovigen zijn 'een uitverkoren geslacht', zoals Israël (Dt7:6), maar dan voor de tijden van de eeuwen (Ef1:4; 2Tm1:9). Ook zijn zij 'een koninklijk priesterdom' (Ex19:6), wat de nadruk legt op het priesterschap naar de wereld toe i.p.v. naar God toe (vs5). Dit straalt koninklijke waardigheid uit, zoals de Heer voor Pilatus (Jh18:33-37) zonder dat wij de rechten ervan al opeisen. Wij zijn ook 'een heilige natie' in de wereld, maar volkomen gescheiden ervan (Jh17:14,16) en 'tot een eigendom' van God (Dt14:2). Dat wat God over Israël sprak, is nu in Christus waar geworden voor ieder die gelooft in de Heer Jezus. Zij zijn geroepen om de deugden te verkondigen van Hem die ons heeft geroepen uit de duisternis. Nu zijn zij niet meer daar, maar in zijn wonderbaar licht (1Jh1:7).

Vers 10

u die vroeger geen volk was, maar nu Gods volk bent, die aan geen barmhartigheid deel had, maar nu barmhartigheid hebt verkregen.

De Joodse lezers waren, toen zij in de duisternis waren en tot het etnische Israël en het Jodendom behoorden, 'geen volk'. Petrus citeert Hs1:6,9:2:1,22. Nu zijn zij, door de wedergeboorte, Gods volk geworden (Hd15:14). Ze waren onder Gods toorn (Ef2:1-3), hadden geen deel aan de barmhartigheid van God, maar hebben nu, doordat zij in de Heer Jezus geloven (1Pt1:8), deel aan deze barmhartigheid. De gelovigen uit de volken waren eveneens niet het volk van God en zijn dat nu wel.

1 Petrus 2:11-25

De gemeente van God is een uniek gezelschap, verbonden met Christus in de hemel. Zij is een *'koninklijk priesterdom'* en een *'heilige natie'* (1Pt2:9). Wij zijn geroepen om heilig te zijn als God (1Pt1:16) en om zo in deze onheilige wereld te schijnen als lichten (Fp2:15). Hiertoe zijn wij een *'uitverkoren geslacht'* (1Pt2:9), van voor de tijden van de eeuwen geroepen met een heilige roeping (2Tm1:9). Deze roeping is om te worden als de Heer Jezus, *'de Heilige'* (1Jh2:20), Hij die *'in het licht is'* (1Jh1:7). Door voortdurend onze focus op Hem te hebben veranderen wij naar hetzelfde beeld (1Pt1:8; 2Ko3:18), *'zijn wonderbaar licht'* (1Pt2:9). Zo verkondigen wij zijn *'deugden'*, zijn karakter. Hoe dat vorm krijgt, vinden we in dit gedeelte.

Vers 11

Geliefden, ik vermaan u dat u zich als bijwoners en vreemdelingen onthoudt van de vleselijke begeerten die strijd voeren tegen uw ziel,

Wij zijn ook *'geliefden'* in God de Vader (Jd1:1,20). Petrus vermaan ons eerst dat wij in geen geval gelijkvormig mogen worden aan de wereld waarin wij wonen (Rm12:2). God heeft ons immers uit de duisternis geroepen (1Pt2:9). Wij zijn uit deze tegenwoordige boze eeuw getrokken (Gl1:4) en wij zijn niet meer van deze wereld.

Zij zijn niet van de wereld, zoals ik niet van de wereld ben. Jh17:16

Wij zijn *'bijwoners en vreemdelingen'* in deze wereld, behorend tot een hemels volk. Maar er zijn nog wel *'vleselijke begeerten'* die vanuit de oude natuur komen en strijd voeren tegen onze nieuwe verlangens. We behoren ons daarvan te onthouden, er geen aandacht aan te geven. Dit is mogelijk door de Geest die in ons woont (Rm8:13; Gl5:17).

Vers 12

terwijl u een goede wandel hebt onder de volken, opdat zij in wat zij kwaad van u spreken als van boosdoeners, op grond van uw goede werken die zij opmerken, God verheerlijken in de dag van de bezoeking.

Dan hebben wij een goede wandel onder de volken. Wij vallen op door een hemels leven te leven, naar de geboden van de Heer Jezus. Dit is de vrucht van de Geest (Gl5:22). De wereld zal kwaadspreken van hen die Christus openbaren, zoals zij ook van Hem kwaadsprak die zonder zonde was. Voor hen zal 'een dag van bezoeking' (Lk19:44) komen, de dag dat God hen zal bezoeken in oordeel, dat zij zullen erkennen dat God aan de kant van de christenen staat.

Vers 13

Weest aan elke menselijke instelling onderdanig om 's Heren wil; hetzij aan een koning als hoogste,

In deze wereld leven wij onder menselijke instellingen, overheden en regeringen. Er zijn hierin verschillende lagen, de koning als hoogste, met daaronder plaatselijke bestuurders. De Heer wil dat wij hen onderdanig zijn, om zo een goed getuigenis te verkrijgen (Rm13:1).

Vers 14

hetzij aan stadhouders als door hem gezonden tot bestraffing van boosdoeners, maar tot lof van hen die goeddoen.

De stadhouders zijn in ons geval de gemeenteraden. Zij zijn door God aangesteld om boosdoeners te bestraffen en hen die goeddoen te prijzen. Een christen is in deze wereld een vreemdeling en niet betrokken bij enige vorm van politieke activiteit. De Heer Jezus zei tegen Pilatus:

Jezus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Als mijn koninkrijk van deze wereld was, zouden mijn dienaars hebben gestreden, opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; maar nu is mijn koninkrijk niet van hier. Jh18:36

Vers 15

Want zo is het de wil van God, dat u door goeddoen de onwetendheid van de dwaze mensen tot zwijgen brengt;

De wil van God in onze heiliging (1Th4:3), dat wij door goed te doen tot een getuigenis en een oordeel zijn van de dwaze mensen die zonder God wensen te leven.

Vers 16

als vrijen, en niet door de vrijheid als een dekmantel van de boosheid te hebben, maar als slaven van God.

De onderwerping aan de overheid wil niet zeggen dat wij hun slaven zijn, integendeel. Wij zijn 'vrijen', in de vrijheid gesteld door de Heer Jezus (Gl5:1). We waren slaven van de zonde terwijl de wereld dit vrijheid noemt. Ware vrijheid is doen wat je wil in onderwerping aan God. Deze vrijheid is niet bedoeld om een excuus te hebben voor de boosheid, de zonde (Rm6:1), maar om vrijwillig als vrijgekochte slaven er te zijn voor God en naar zijn geboden te leven. Als overheden iets van ons vragen dat tegen Gods woord ingaat, doen we dit niet.

Vers 17

Eert allen, hebt de broederschap lief, vreest God, eert de koning.

We horen met eerbied met alle mensen om te gaan, die immers zijn geschapen naar Gods gelijkenis (Jk3:9). De broeders en zusters gaan daar bovenuit, want hen behoren wij lief te hebben en de overheid te eren.

Laten wij dus, wanneer wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar het meest aan de huisgenoten van het geloof. Gl6:10

Vers 18

Huisknechten, weest aan uw meesters in alle ontzag onderdanig, niet alleen aan de goede en inschikkelijke, maar ook aan de verkeerde.

Huisknechten waren slaven. God verandert de maatschappelijke verhoudingen niet, maar roept op in de geroepen positie Hem te dienen (1Ko7:22). Vandaag kunnen we dit toepassen op de relatie werknemers-werkgevers. Mensen die in loondienst zijn behoren ook daar Christus te vertegenwoordigen door met ontzag hun werkgevers onderdanig te zijn, ook al zijn zij niet altijd rechtvaardig of redelijk.

Vers 19

Want dat is genade, als iemand droeve dingen verdraagt ter wille van het geweten voor God, terwijl hij onrechtvaardig lijdt.

Ware genade is als men ongerechtigheid verdraagt en hieronder lijdt vanwege het geweten, maar zich hier niet tegen verzet maar het ondergaat. De wereld roept op tot verzet, tot staking en tot protest, maar God vraagt het te ondergaan om zo Hem te vertegenwoordigen.

Vers 20

Want wat voor roem is het, als u volhardt terwijl u zondigt en met vuisten wordt geslagen? Maar als u volhardt terwijl u goed doet en lijdt, dat is genade bij God.

Als werknemers in opstand komen, zich verzetten tegen hun werkgevers en hiervoor gestraft worden, is dit geen roem voor God. Wat wel voor Hem kostbaar is, is het volharden in goeddoen en onder de omstandigheden het lijden verdragen, *'alle goede trouw te bewijzen, opdat zij de leer van God, onze Heiland, in alles versieren'* (Tt2:20).

Vers 21

Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten heeft, opdat u zijn voetstappen navolgt;

Een christen is ertoe geroepen de voetstappen van Christus na te volgen. Dit is discipelschap. Hij heeft tijdens zijn leven geleden voor ons en hierin is Hij ons voorbeeld.

Want wij hebben niet een hogepriester die niet met onze zwakheden kan meelijden, maar Eén die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde. Hb4:15

Vers 22

Hij 'die geen zonde heeft gedaan en geen bedrog werd in zijn mond gevonden',

Zijn leven was een vreugde voor God de Vader. *'U bent mijn geliefde Zoon, in U heb ik welbehagen gevonden'* (Mk1:11). Petrus citeert Js53:9 om de Joodse lezers vanuit de Schrift te laten zien wat de Heer Jezus kenmerkt. In Hem *is* geen zonde (1Jh3:5) en Hij heeft de zonde niet *gekend* (2Ko5:21) en de zonde niet *gedaan*. Er is geen bedrog in zijn mond gevonden, alles wat Hij zei vertegenwoordigde zijn wezen (Jh8:25). Hij was in alles volkomen onderworpen aan de Vader (Jh4:34). Ook wij kunnen zo Hem navolgen, door ons te onderwerpen aan God. Wij hebben de Heilige Geest in ons om dit te doen, Christus leeft zo in ons (Gl2:20). We zullen nooit als Hem zonder zonde zijn (1Jh1:8), maar we kunnen wel wandelen door de Geest (Gl5:16). Zo mag er ook geen bedrog gevonden worden in onze mond.

En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt. Ko3:17

Vers 23

die als Hij uitgescholden werd, niet terugschold, als Hij leed, niet dreigde, maar Zich overgaf aan Hem die rechtvaardig oordeelt;

De Heer Jezus is ons voorbeeld. Hij deed geen zonde. Een belangrijk element hiervan is het ontbreken van zelfrechtvaardiging. Als Hij werd uitgescholden, schold Hij niet terug en als Hij door mensen lijden werd aangedaan, dreigde Hij niet hen terug te pakken (Jz53:7). Hij bad 'Vader, vergeef het hun' (Lk23:34a). Alles gaf Hij over aan God die rechtvaardig zal oordelen over ieder die kwaad bedrijft of goeddoet.

Wreekt uzelf niet, geliefden, maar laat plaats voor de toorn; want er staat geschreven: 'Aan Mij de wraak, Ik zal vergelden, zegt de Heer'. Rm12:19

De oude natuur die in ons is wil koste wat het kost zichzelf verhogen ten koste van anderen. Als de oude mens iets aangedaan wordt, schreeuwt hij om wraak en vergelding.

Maar zo hebt u Christus niet geleerd, waar u Hem immers hebt gehoord en in Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is: dat u, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens hebt afgelegd, die ten verderve gaat overeenkomstig zijn bedriegelijke begeerten, en vernieuwd bent in de geest van uw denken, en de nieuwe mens hebt aangedaan, die overeenkomstig God geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid. Ef4:20-24

Vers 24

die Zelf onze zonden in zijn lichaam heeft gedragen op het hout, opdat wij, voor de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid leven: 'door zijn striemen bent u gezond geworden'.

Hij die geen zonde gedaan heeft, heeft onze zonden in zijn lichaam gedragen op het kruishout. Hij stierf voor alle mensen (1Tm2:6), maar alleen van hen die gered worden droeg Hij de zonden in zijn lichaam. Ieder die dit niet gelooft zal immers in zijn eigen zonden sterven (Jh8:21,24). Wij zijn nu 'voor de zonden afgestorven' en geroepen om voor de gerechtigheid te leven. 'Zo ook u, rekent het ervoor ten opzichte van de zonde dood te zijn, maar voor God levend in Christus Jezus', Rm6:11. Zie ook Rm6:13 waar we opgeroepen worden om onze leden te stellen ten tot werktuigen van de gerechtigheid. Petrus citeert Jz53:5 waarbij 'striemen' niet duidt op de geseling door de Romeinse soldaten, maar op wat God met Hem deed in de drie uren van duisternis. Hierdoor zijn wij 'gezonder geworden'. Dit heeft geen enkele betrekking op fysieke genezing,

wat zo vaak wordt beweerd door charismatische leraars, maar op geestelijk herstel, zie het volgende vers.

Vers 25

Want u dwaalde als schapen, maar bent nu teruggekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

Dit *geestelijke* herstel, de *geestelijke* gezondmaking bestaat hieruit dat wij zijn teruggekeerd tot God, beter gezegd: Hij vond ons. De mens is van Hem weggegaan (Gn4:17), dwaalde rond als een verloren schaap (Ps119:176). Door geloof in het volbrachte werk van de Heer Jezus zijn de gelovigen weer teruggekeerd tot Hem die Herder is en Opziener van onze levens.

1 Petrus 3:1-15

Vanwege Gods genade mogen wij als gelovigen zeker weten dat wij opnieuw geboren zijn (1Pt1:23). Hierdoor zijn wij deelgenoten geworden van de goddelijke natuur (2Pt1:4). Dit is het leven dat uit God is, dat wordt gekenmerkt door licht (1Jh1:5) en door liefde (1Jh4:8,16). Dit leven is niet iets abstracts maar is ten volle openbaar geworden in het leven van de Heer Jezus toen Hij op aarde was (1Jh1:2). Daarom zegt Petrus dat Hij ons een voorbeeld heeft nagelaten, opdat wij zijn voetstappen zouden navolgen (1Pt2:21). In deze wereld, met alle vormen van lijden die daarbij horen (1Pt1:6), heeft de Heer Jezus ons getoond wat het leven is en hoe wij om moeten gaan met al het lijden. Zo zijn er vele onrechtvaardige zaken ook vanuit de overheid en vanuit werkgevers, maar wij behoren niet terug te vechten of ertegen op te staan, maar alles over te geven aan Hem die rechtvaardig oordeelt (1Pt2:23).

Vers 1

Evenzo, vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, opdat, ook als ommigen ongehoorzaam zijn aan het woord, zij door de wandel van hun vrouwen zonder woord gewonnen worden,

Een andere vorm van lijden is als vrouwen zich in een huwelijk bevinden waar de mannen ongehoorzaam zijn aan het woord. De onderdanigheid van de vrouw aan de man in het huwelijk is een Bijbels gegeven.

Vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig als aan de Heer, want de man is het hoofd van de vrouw, evenals ook Christus het hoofd is van de gemeente: Hij is de Behouder van het lichaam. Ef5:22-23

Dit ontzag voor haar man (Ef5:33) is niet erg moeilijk als de man een liefhebbende echtgenoot is volgens Ef5:25, maar wordt een stuk lastiger als de man niet leeft naar het woord van God. De vrouw moet niet tegen de man ingaan of hem de les lezen, maar via haar wandel aan hem tonen wat de ware godsvrucht is, opdat hij gewonnen worden voor God. Ik spreek niet over

lichamelijke en/of geestelijke mishandeling, want dan kan een vrouw ervoor kiezen de man te verlaten.

Vers 2

wanneer zij uw kuisse wandel in vrees hebben opgemerkt.

Een vrouw in een dergelijk huwelijk kan in de valkuil trappen van onreinheid, zoals overspel. Maar Gods woord roept haar op tot een kuisse wandel in 'vrees' voor God (Tt2:5). Zij moet haar man ook niet via seksuele verleiding winnen, maar rein en kuis blijven. Als een man dit opmerkt, zal hij wellicht gewonnen kunnen worden door deze houding.

Vers 3

Laat uw versiering niet de uiterlijke zijn: het vlechten van het haar en het omhangen van gouden dingen of het aantrekken van kleren,

Voor christelijke vrouwen in het algemeen roept Petrus op niet de uiterlijke versiering te benadrukken, zoals make-up, het dragen van juwelen, het opsteken of vlechten van haren. Dit mag niet haar identiteit worden om zo gezien te worden en indruk te maken. Dit betekent dus niet dat deze zaken op zich moeten ontbreken of dat een vrouw er niet leuk uit mag zien. Hoe wij op anderen overkomen mag nooit worden bepaald door onze uiterlijke kenmerken, maar door onze innerlijke rust in de Heer.

Vers 4

maar de verborgen mens van het hart, in de onvergankelijke versiering van de zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God

Mensen zijn gericht op wat zichtbaar is, maar het gaat God erom wat er in het hart is.

Maar de HEERE zei tegen Samuel: Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar de hoogte van zijn gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het is namelijk niet wat

de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan. 1Sm16:7

De zachtmoedige en stille geest is voor God de ware versiering van de vrouw. Dit gaat regelrecht in tegen de schreeuwende, onreine en overheersende geest die de vrouwen van de wereld vaak vertonen.

Vers 5

Want zo versierden zich vroeger ook de heilige vrouwen die hun hoop op God stelden, terwijl zij aan hun eigen mannen onderdanig waren;

Petrus noemt voorbeelden van dergelijke vrouwen die hij *'heilige vrouwen'* noemt, niet beïnvloed door de geest van de wereld. Zij stelden hun hoop op God en waren aan hun eigen mannen onderdanig.

Vers 6

zoals Sara Abraham gehoorzaamde en hem 'heer' noemde; en haar kinderen bent u geworden, als u goed doet en geen enkele verschrikking vreest.

Sara is een voorbeeld van zo'n heilige vrouw. Ze noemde haar man Abraham zelfs *'heer'* (Gn18:12). Hedendaagse vrouwen hoeven dat niet letterlijk op te volgen maar voor Sara was dit geen schande. Zij zijn *'kinderen'* van Sara als zij in diezelfde gezindheid tegen hun mannen aankijken. Verschrikking, zoals aanklachten, bespotting of lasteringen kan hen dan niet schaden en ze mogen hiervoor onbevreesd zijn. De vrouw is een hulp voor de man, als *'tegenover'* hem. Ze is niet zijn slaaf want mannen behoren ook te luisteren naar hun vrouwen. *'Bij alles wat Sara u zegt, luister naar haar stem'* (Gn21:12).

Vers 7

Mannen, evenzo, woont bij hen met verstand als bij een zwakker vat, het vrouwelijke, en bewijst hun eer, omdat zij ook mede-erfgenamen van de genade van het leven zijn, opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

Dan spreekt Petrus de mannen aan met *'evenzo'*. Ook zij behoren een geest van onderdanigheid te hebben. Zij hebben van de Heer een vrouw ontvangen (Sp18:22). Zij moeten nu ook met hen omgaan *'met verstand'*, het verlangen om haar te begrijpen. Mannen denken vaak dat hun vrouw net is zoals zijzelf. Ze hebben meer aandacht voor de technische dingen in het leven dan voor de gevoelens van hun vrouw. Vrouwen zijn t.o.v. de mannen een *'zwakker vat'*. Dit is niet alleen op het fysieke vlak, maar ook in het mentale. Mannen walsen vaak over hun gevoelens heen. Maar de vrouwen zijn *'mede-erfgenamen'* van de genade van het leven, zodat God hierin geen onderscheid maakt tussen mannen en vrouwen. Ook vrouwen zullen straks heersen, daarom moet een man niet denken dat hij nu de alleenheerser is. Veel mannen zijn lomp, overheersend en narcistisch in hun omgang met hun vrouw. Dan worden hun gebeden verhinderd en zal God niet naar hen luisteren.

Vers 8

En tenslotte, weest allen eensgezind, medelijdend, vol broederlijke liefde, welgezind, nederig,

Tenslotte wendt Petrus zich tot allen die tot de gemeente behoren. Zij zijn immers een *'heilige natie'* (1Pt2:9). Er behoort daarom onderlinge eensgezindheid te zijn. Dit betekent dezelfde richting in het denken hebben. Dit is de liefde tot de Heer Jezus.

...maakt dan mijn blijdschap volkomen door hetzelfde te bedenken, terwijl u dezelfde liefde hebt, eenstemmig bent, het ene bedenkt. Fp2:2

'Medelijdend' is invoelen in de noden van de ander (Gl6:2). *'Vol broederlijke liefde'* is de natuur van God die liefde is (1Jh4:7-8). *'Welgezind' en nederig'* is de gezindheid van de Heer Jezus. Voortdurend roept Petrus op tot morele zuiverheid.

Vers 9

en vergeldt niet kwaad met kwaad, of schelden met schelden, maar zegent integendeel, omdat u ertoe geroepen bent zegen te erven.

De wereld vergeldt kwaad met kwaad en schelden met schelden. Zo moet het niet zijn onder christenen. *'Gij geheel anders'* (Ef4:20 NBG). De Heer vergold ook nooit het kwade dat men tegen Hem had met kwaad, maar Hij zegende. Zo behoren wij dat ook te doen. Wij zijn straks in het vrederijk tot de zegen geroepen, dus moet dat ook van onze levens af te lezen zijn.

Vers 10

'Want laat hij die het leven wil liefhebben en goede dagen zien, zijn tong van kwaad weerhouden en zijn lippen van het spreken van bedrog;

Petrus citeert Ps34:14-15. Hij die het leven liefheeft (dat is: het eeuwige leven, de Heer Jezus), en die goede dagen wil zien (dat is: vrucht voor Hem voortbrengen), behoort zijn tong te weerhouden van het kwaad en zijn lippen van het spreken van bedrog.

Legt daarom de leugen af en spreekt de waarheid, ieder met zijn naaste, want wij zijn leden van elkaar. Ef4:25

Zo is ook de tong een klein lid en zij beroemt zich op grote dingen. Zie, hoe zo'n klein vuur zo'n groot bos aansteekt. Ook de tong is een vuur, de wereld van de ongerechtigheid. De tong is onder onze leden gesteld als dat wat het hele lichaam bevekt en de loop van de natuur in vlam zet en door de hel in vlam gezet wordt. Jk3:5-6

Vers 11

laat hij zich afkeren van het kwade en het goede doen, vrede zoeken en ernaar jagen.

De gelovige moet zich van het kwaad afkeren door het goede te doen (Rm12:21), vrede zoeken met mensen en daarnaar jagen (Rm12:18).

Vers 12

Want de ogen van de Heer zijn op de rechtvaardigen en zijn oren tot hun smeken; maar het aangezicht van de Heer is tegen hen die kwaad doen'.

Ps34:16 zegt dat de ogen van de HEERE rusten op de rechtvaardigen en dat Hij hen hoort. Dit betekent rechtvaardigen in de praktijk. Het aangezicht van de HEERE is echter tegen hen die kwaad doen. Hij keert Zich van hen af, los van hun eventuele 'christelijke' belijdenis.

Vers 13

En wie zal u kwaad doen, als u ijveraars voor het goede bent geworden?

Niets kan christenen die ijveraars zijn voor het goede, werkelijk kwaad doen (Rm8:31).

Vers 14

Maar al lijdt u ook ter wille van de gerechtigheid, gelukkig bent u. Vreest echter niet zoals zij vrezen, en wordt niet in verwarring gebracht,

Toch wil dit niet zeggen dat zij alleen maar 'goede dagen' zullen zien. Als het goede wordt nagejaagd, betekent dit ook lijden kennen ter wille van de gerechtigheid. Mensen zullen hen uitlachen, bespotten, belachelijk maken vervolgen. Toch noemt Petrus de gelovigen 'gelukkig'.

Gelukkig zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Mt5:6

De wereld vreest het oordeel, dat hoeven wij niet. Laten wij niet door hun overmacht in verwarring worden gebracht en vasthouden aan het goede en 'de' Goede, de Heer Jezus.

Vers 15

maar heiligt Christus als Heer in uw harten, altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, maar met zachtmoedigheid en vrees,

Richt je aandacht op Hem als de Heer van onze harten (zie ook Hd11:23; Ef3:17). Hij is de Enige die gezag over ons heeft en niet de geest van de wereld. *‘Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven’* (Sp4:23). Zo mogen we aan de mensen om ons heen rekenschap afleggen van waarom Hij de Heer van onze levens is, maar ook de hoop ervan (1Tm1:1). Dit doen we niet uit betweterigheid, maar met zachtmoedigheid en vrees, zoals Paulus dit deed (1Ko2:23-4). Dat is niet bangheid maar uit respect voor God en wantrouwen t.o.v. van onszelf. De zondige natuur is nog in ons en zou ons tot hoogmoed kunnen brengen.

1 Petrus 3:16 - 4:6

Gelovigen zijn vertegenwoordigers van de Heer Jezus op aarde. Hij is in de hemel, met heerlijkheid en eer gekroond, maar op aarde is Hij verworpen. De hele wereld is in de boze (1Jh5:19) en alles in de wereld is gericht tegen God. De begeerte van het vlees, van de ogen en een hoogmoedig leven zijn de dingen waar de mensen 'in het vlees' (Rm8:9) op gericht zijn. *'Zij bedenken de dingen van het vlees'* (Rm8:5). Wij die geloven in de Heer Jezus bedenken de 'dingen van de Geest', de belangen van de Heer Jezus. Hij heeft ons een voorbeeld nagelaten opdat we zijn voetstappen zouden navolgen (1Pt2:21). Dit zal lijden tot gevolgen hebben in beproeving (1Pt1:6-7), om het geweten (1Pt2:19) en *'ter wille van de gerechtigheid'* (1Pt3:14). Maar als wij de Heer heiligen in onze harten, Hem de allesbepalende plaats geven, zijn we gelukkig, vrezen we niet, dragen we dit lijden en worden we niet in verwarring gebracht (1Pt3:15).

Vers 16

en met een goed geweten, opdat in wat van u kwaad gesproken wordt als van boosdoeners, zij die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd worden.

Met zachtmoedigheid en 'vreze des HEEREN' geven we rekenschap en verantwoording aan allen (vs15). Ook met een goed geweten, want anders zijn we wankel. Het borstharnas van de gerechtigheid uit Ef6:14 duidt daarop en Paulus zei toen hij het over de hoop had in de opstanding:

Daarom oefen ik mij ook om altijd een onergerlijk geweten te hebben tegenover God en de mensen. Hd24:16

De mensen van de wereld die ons bespotten en smaden vanwege onze navolging van de Heer Jezus, zullen als Hij komt beschaamd worden.

Vers 17

Want het is beter, als de wil van God het wil, door goetdoen te lijden dan door kwaaddoen.

Als we door het goede te doen lijden onder de smaad van de wereld is dat veel beter als dat we lijden door het doen van kwaad en dan door de overheid bestraft worden. Niet alles wat christenen doen leidt tot vervolging, soms zeker wel als God het toestaat.

Vers 18

Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Hij die wel gedood is in het vlees, maar levend gemaakt in de Geest.

Christus heeft ook geleden met het oog op de gerechtigheid. Hij, de Unieke heeft dit eenmaal gedaan op het kruis van Golgotha 'voor de zonden'. Hij leed als de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen (zie Rm3:11). 'In Hem is geen zonde' (1Jh3:5). Als de Rechtvaardige was Hij de waardige plaatsvervanger voor de onrechtvaardigen om zij die geloven van de zonden te reinigen. Maar dit werk op het kruis heeft het ook mogelijk gemaakt dat Hij ons tot God heeft gebracht (zie Ex.19:4). Hij is gedood 'in het vlees', als mens hier op aarde in een lichaam aan dat van het zondige vlees gelijk (Rm8:3). Hij is levend gemaakt 'in de Geest', d.w.z. dat de wereld denkt dat Hij dood is, maar dat wij Hem kennen 'in de Geest', niet meer naar het vlees (2Ko5:16). Hij leeft voor ons door het geloof, we kennen Hem op een geestelijke wijze.

Vers 19

in Welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft tot de geesten in gevangenschap,

'In welke', dat is in de Geest en niet in het vlees als een mens. Voor de Joden waaraan Petrus schrijft was het een moeilijke gedachte niet in een lijfelijk aanwezige Messias te geloven. Toch getuigt ook het Oude Testament daarvan. Hij is wel 'vlees geworden' (Jh1:14) toen Hij geboren werd uit de maagd

Maria, maar is *'in de Geest'* heengegaan en heeft gepredikt door Noach heen (Gn6:3; 1Pt1:11) *'tot de geesten in gevangenschap'*. Dit zijn niet de overleden geesten, maar de mensen die destijds (zie volgende vers) in de macht van de duivel waren. (Petrus kan ook bedoelen de mensen die *nu* als geesten in de gevangenschap zijn van de hades, maar destijds leefden). De Bijbel leert niet dat Christus nog na zijn sterven in het dodenrijk heeft gepredikt. We zien dit duidelijk in Lk16 waar ook gesproken wordt over een *'grote kloof'* (vs26) tussen de gelovigen en ongelovigen in het hiernamaals. Het wordt ook duidelijk dat op aarde de keuze gemaakt wordt en niet daarna (Hb9:27).

Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe gaat, zullen zij zich bekeren.

Hij echter zei tot hem: Als zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij, ook al stond iemand uit de doden op, zich niet laten overtuigen. Lk16:30-31

Vers 20

die destijds ongehoorzaam waren toen de lankmoedigheid van God bleef afwachten in de dagen van Noach, terwijl de ark gereedgemaakt werd waarin weinigen, dat is acht zielen, gered werden door water.

Deze mensen waren destijds ongehoorzaam ook al zagen ze dat Noach een ark aan het bouwen was en waarschuwde voor het komende oordeel. Christus predikte aan hen redding via Noach (2Pt2:5) en het was de lankmoedigheid van God die *'bleef afwachten'* of iemand zich zou bekeren. Ondanks dat er miljoenen mensen op aarde waren, werden slechts *'weinigen'*, acht (!) zielen gered *'door water'*. Dit is een grote bemoediging voor de lezers van Petrus die zich in de minderheid wisten en bespot werden door hun Joodse volksgenoten.

Vers 21

Dit behoudt nu ook u: het tegenbeeld de doop, die niet is een afleggen van onreinheid van het vlees, maar een vraag voor God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus,

Petrus vergelijkt de doop met het water van de zondvloed. De doop is er een *'tegenbeeld'* van. Zoals het water van de zondvloed de dood bracht maar tegelijk de redding betekende voor Noach en zijn familie, zo beeldt de doop uit dat we begraven zijn in de dood van Christus. Die dood oordeelt de mens want *'allen zijn gestorven'* (2Ko5:14), verdienen de dood. Wij zijn door de doop *'tot zijn dood gedoopt'*, Rom.6:3, *'met Hem begraven door de doop'*, Rom.6:4 en *'één geworden in de gelijkheid van zijn dood'*, Rom.6:5. Hierdoor is de dood van Christus in onze plaats gebeurd. In de doop worden we niet letterlijk gewassen (zoals bij de Joden bekend was in de reinigingsbaden) maar vragen wij *vanuit* een goed geweten (en niet: *om* een goed geweten) door de opstanding van Jezus Christus. Hierdoor zijn wij ook met Hem levend gemaakt voor God en rust er geen schuld meer op onze gewetens (Hb9:14). Vanaf nu leven we vanuit deze waarheid opdat we een goed geweten mogen blijven behouden ondanks het lijden (zie vs16).

Vers 22

die aan Gods rechterhand is, heengegaan naar de hemel, terwijl engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

Hij, de Heer Jezus tot wie wij zijn gedoopt, is nu aan Gods rechterhand in de hemel en Hij heeft daar gezag over engelen, machten en krachten ontvangen (zie ook Ef1:20-22). Zouden wij daarom niet in deze korte tijd van lijden volhouden? Straks als Hij geopenbaard wordt zal Hij deze macht uitoefenen en zal iedere goddeloze moeten lijden onder het oordeel.

Hoofdstuk 4, vers 1

Daar Christus dus in het vlees geleden heeft, moet u zich ook met dezelfde gedachte wapenen; want wie in het vlees lijdt, heeft afgedaan met de zonde,

Het doel van het vorige gedeelte was om de gelovige Joden (en ons) te bemoedigen in het lijden omwille van de gerechtigheid. Hij, onze Heer heeft ook in het vlees geleden omdat Hij toen met de zonde te maken had (zie 1Pt3:18).

Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood heerst niet meer over Hem. Want wat Hij is gestorven, is Hij eens voor altijd ten opzichte van de zonde gestorven, maar wat Hij leeft, leeft Hij voor God. Rm6:8-10

Zoals de Heer heeft afgedaan met de zonde in zijn lijden, zo lijden wij ook omdat we niet zondigen maar goeddoen. Ook is het natuurlijk waar dat de Heer tijdens zijn leven in het vlees geleden heeft onder de tegenspraak van de zondaars (1Pt2:21; Hb2:18).

Vers 2

om de overige tijd in het vlees niet meer te leven naar de begeerten van de mensen, maar naar de wil van God.

De 'overige tijd' die wij nog hebben op deze aarde behoren wij ons te 'wapenen' met de gedachte dat we hebben afgedaan met de zonde als we lijden in het goeddoen. Laten we de 'korte' tijd (1Pt5:10) in het vlees (in het lichaam) niet gebruiken om te leven zoals de ongelovigen leven, naar hun begeerten. Laten wij de wil van God doen. Dit is een voortdurende strijd maar daarin moet onze blik zijn op Hem die ons is voorgegaan.

Vers 3

Want de voorbijgane tijd is genoeg geweest om de wil van de volken te volbrengen door te wandelen in losbandigheden, begeerten, dronkenschappen, zwelgpartijen, drinkgelagen en misdadige afgoderijen.

De tijd dat wij in het vlees leefden is 'genoeg geweest'. Het is nu afgelopen daarmee. De Joden aan wie Petrus schrijft waren wel godsdienstig voordat ze de Heer Jezus leerden kennen, maar deden toch de 'wil van de volken' doordat zij zelf ook leefden in 'losbandigheden en 'begeerten' die voor onreine seksuele handelingen staan. 'Dronkenschappen', 'zwelgpartijen' en 'drinkgelagen' duiden op het je buiten gaan aan alcohol en eten. Tenslotte noemt Petrus 'misdadige afgoderijen', de verering van demonen is allerlei soorten van bijgeloof.

Vers 4

Zij vinden het daarbij vreemd, dat u zich niet mee stort in dezelfde uitspatting van liederlijkheid, en zij lasteren u;

De wereld begrijpt niet dat christenen niet meegaan in hun leven vol begeerten en boosheid. Petrus noemt het een *'uitspatting van liederlijkheid'*. Zoals zij de Heer Jezus hebben gelasterd zo lasteren zij ook hen die door Hem leven.

Een discipel is niet boven zijn meester, en een slaaf niet boven zijn heer. Het is de discipel genoeg dat hij wordt als zijn meester, en de slaaf als zijn heer. Als zij de heer des huizes Beëlzebul hebben genoemd, hoeveel te meer zijn huisgenoten! Weest dan niet bang voor hen; want er is niets bedekt dat niet ontdekt, en verborgen dat niet bekend zal worden. Mt10:24-26

Vers 5

zij zullen rekenschap geven aan Hem die gereed staat levenden en doden te oordelen.

Als zij zich niet bekeren, zullen zij rekenschap moeten geven aan de Heer Jezus. Hij zal de levenden oordelen voor de troon op aarde (Mt25:31-33) en duizend jaar later de doden voor de grote witte troon (Op20:11-15).

Vers 6

Want daartoe is ook aan doden een blijde boodschap verkondigd, opdat zij wel geoordeeld werden naar de mens, in het vlees, maar leefden in overeenstemming met God, in de Geest.

Met het oog op het komende oordeel is ook aan *'doden'* het eeuwig evangelie verkondigd, de blijde boodschap van redding van dit oordeel. In alle tijden wordt een blijde boodschap gebracht, maar niet het evangelie zoals het nu wordt gepredikt na de opstanding van de Heer. Deze *'doden'* zijn niet de overleden mensen, (alsof de Heer aan hen in het dodenrijk predikte) maar zij die *'dood'* zijn in hun zonde en schuld (Ef2:1). Petrus denkt wellicht nog aan het voorbeeld van Noach waar de mensen in gevangenschap waren en dood voor God, hoewel uiteraard zij nu tot de *'doden'* behoren (1Pt3:19-20),

maar het is een principe van alle tijden. Het doel van de blijde boodschap was dat als zij zouden horen en zich zouden bekeren, zij geoordeeld zouden worden in hun staat, als zondaars, en als bekeerde mensen zouden gaan leven in overeenstemming met God, in de Geest. Zo geldt dit ook voor ons die het evangelie van de genade van God (Hd20:24) hebben aangenomen.

1 Petrus 4:7-19

God de Vader heeft ons, naar zijn wil door het werk van zijn Zoon getrokken uit deze tegenwoordige boze eeuw (Gl1:4-5). De hele wereld ligt in de boze (1Jh5:19) want zij heeft, onder de aanvoering van *'de god van deze eeuw'* en de *'overste van deze wereld'* (2Ko4:4; Jh12:31), de Heer Jezus verworpen en gedood. De schepping was al aan de vruchteloosheid onderworpen vanwege de zonde (Rm8:20), maar doordat de Zoon verworpen is, ligt de wereld onder het oordeel. In deze wereld leven wij nog in afwachting van de *'onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis'* die is weggelegd in de hemelen, terwijl wij de Zoon liefhebben (1Pt1:3,8). Het betekent echter wel dat wij in deze wereld lijden als wij in de *'goede wandel in Christus'* volharden (1Pt3:16). De wereld zal ons erom lasteren, maar hen wacht het oordeel. Zij zullen *'beschaamd worden'* en rekenschap moeten afleggen (1Pt3:16b, 1Pt4:5). Dit komende oordeel werd door Christus al aangekondigd aan de *'geesten in de gevangenis'* ten tijde van Noach (1Pt3:18-20) en aan *'doden'* (1Pt4:6). Zoals Hij echter heeft geleden naar het vlees, zo moeten wij ons *'wapenen'* met diezelfde gedachte voordat het eindoordeel komt (1Pt4:1).

Vers 7

Het einde van alles nu is nabij, weest dus bezonnen en nuchter tot gebeden.

Het is een zeer ernstige gedachte dat het einde van alles nabij is, aanstaande. Alles waar de mens zijn hoop op heeft gesteld zal omvergeworpen worden. Het eeuwig evangelie heeft daarom vanaf het begin geklonken, dat er een Schepper is waar men verantwoording voor moet afleggen. De vervolging van de christenen zal ook ten einde komen. Voor ons betekent dit dat wij *'bezonnen'* moeten zijn (Rm12:3; Tt2:6), niet gericht op de waan van de dag, of op de emotionele grillen van de samenleving die meegaan op hypes en sensatie, maar op het woord van God.

En zo hebben wij het profetische woord des te vaster, en u doet er goed aan daarop acht te geven als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. 2Pt1:19

Laten we ook nuchter zijn (1Pt1:13; 5:8; 1Th5:6,8; 2Tm4:5), niet beïnvloed door de tijdgeest, maar waakzaam 'tot gebeden' in diepe afhankelijkheid van de Heer.

Vers 8

Voor alles, hebt vurige liefde tot elkaar, want liefde bedekt een menigte van zonden.

Het meest belangrijke in deze laatste dagen is de 'vurige liefde tot elkaar' (zie Hb10:24). Dit is de oprechte interesse in elkaar en het verlangen de ander op te bouwen in het geloof in de Heer Jezus. Zwakheden en zonden van de ander worden niet opgerakeld, 'de liefde bedekt een menigte van zonden', maar als de ander in zonde leeft wordt er wel op gewezen.

Haat wekt twisten op, maar liefde bedekt alle overtredingen. Sp16:27a

De liefde (...) handelt niet onwelvoeglijk, zoekt niet haar eigen belang, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe, 1Ko13:4a,5

Als nu uw broeder <tegen u> zondigt, ga heen, en overtuig hem tussen u en hem alleen. Mt18:15

Vers 9

Weest gastvrij voor elkaar, zonder mopperen.

Gastvrij zijn voor alle gelovigen, zonder daarbij naïef te zijn is een uiting van de onderlinge liefde. Onze huizen staan ter beschikking voor allen, en daarbij is het belangrijk dit 'zonder mopperen' te doen, wanneer het niet helemaal uitkomt. Daarbij moeten we onze eigen grenzen natuurlijk wel in acht nemen, en ook hierin bezonnen, verstandig en nuchter zijn.

Vers 10

Naarmate ieder een genadegave heeft ontvangen, dient elkaar daarmee als goede rentmeesters van de veelvoudige genade van God.

Alle gelovigen hebben genadegaven ontvangen om de anderen op te bouwen in het geloof.

Nu is er verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest; (...) Want aan de één wordt door de Geest gegeven een woord van wijsheid; en aan een volgende een woord van kennis volgens dezelfde Geest; aan een ander geloof door dezelfde Geest; en aan een volgende genadegaven van genezing door de ene Geest; en aan een volgende werkingen van krachten; en aan een volgende profetie; en aan een volgende onderscheidingen van geesten; aan een ander allerlei talen; en aan een volgende uitlegging van talen. 1Ko12:4,10-12

Wij zijn rentmeesters van de ‘veelvoudige genade van God’ en hebben de verantwoordelijkheid deze genade aan anderen te betonen via onze eigen ontvangen gaven. God heeft het lichaam, de gemeente zó samengesteld en niet gewild dat alles rond één persoon is gecentreerd.

Vers 11

Als iemand spreekt, laat het zijn als uitspraken van God; als iemand dient, laat het zijn als uit sterkte die God verleent, opdat in alles God verheerlijkt wordt door Jezus Christus, aan Wie de heerlijkheid en de kracht is tot in alle eeuwigheid! Amen.

Petrus licht twee van deze genadegaven eruit. Eerst het spreken. Hiermee worden de anderen opgebouwd, vermaand of vertroost (Hd15:32; 1Ko14:3). In de praktijk gebeurt dit vooral in de samenkomsten. Het behoren dan wel woorden te zijn ‘als uitspraken van God’, naar zijn woord en niet eigen meningen of visies. ‘Dienen’ is vooral het meedelen van materiele goederen tot opbouw van de ander. Dit moet zijn ‘als uit sterkte die God verleent’ en niet uit eigen emotionele opwellingen tot eer van onszelf. In alles moet God

door Jezus Christus verheerlijkt worden. Aan Hem de heerlijkheid en de kracht voor eeuwig.

Vers 12

Geliefden, laat de vuurgloed in uw midden die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden alsof u iets vreemds overkwam;

Petrus spreekt zijn Joodse broeders aan als 'geliefden'. Zij werden heftig vervolgd door hun broeders naar het vlees, de Joden die de Messias hadden verworpen. Dit bracht een druk met zich me om de Heer te verloochenen. Deze vervolging noemt Petrus 'de vuurgloed in uw midden'. Maar deze werd door God toegestaan 'tot uw beproeving'. Het zou aan de oppervlakte moeten brengen wie de Heer Jezus werkelijk voor hen was (zie 1Pt1:6-7). Ze moesten niet verbaasd zijn dat dit lijden hen overkwam, want de Heer Zelf werd in deze wereld verworpen en had zo deel aan het lijden in deze wereld.

Hij die tijdens zijn dagen in het vlees met sterk geroep en tranen zowel gebeden als smekingen geofferd heeft aan Hem die Hem uit de dood kon verlossen (en Hij is verhoord om zijn godsvrucht), heeft, hoewel Hij Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij geleden heeft; Hb5:7-8

Vers 13

maar naarmate u deel hebt aan het lijden van Christus, verblijdt u, opdat u zich ook verblijdt met vreugdegejuich bij de openbaring van zijn heerlijkheid.

De vervolging was een bewijs van hun deelhebben aan hetzelfde lijden dat Christus te lijden heeft gehad in deze wereld. Daarom moesten zij zich juist verblijden en zich er niet over verontwaardigen. Het geeft diepe vreugde zó op Hem te lijken in wat Hij heeft meegemaakt.

Zij gingen dan weg van voor de raad, verblijdt dat zij waardig waren geacht voor de Naam oneer te dragen. Hd5:41

Paulus schrijft dat het zijn doel was deel te hebben aan het lijden van Christus (Fp3:10). Deze vreugde met Hem vereenzelvigd te zijn zal leiden tot

'vreugdegejuich' als Hij in al zijn heerlijkheid zal worden geopenbaard en wij Hem zullen begeleiden naar de aarde.

Vers 14

Als u in de naam van Christus smaad lijdt, bent u gelukkig, omdat de Geest van de heerlijkheid en kracht en Die van God op u rust.

Als wij zo lijden in deze wereld, in de naam van Christus, omdat wij Hem vertegenwoordigen in waarheid, gerechtigheid en liefde, dan zijn wij gelukkig. Dan rust namelijk de Geest van de heerlijkheid en kracht én die van God op ons. Dit betekent niet dat er twee 'Geesten' zijn, maar dat de Geest van God in zijn heerlijkheid en kracht ons sterkt. De heerlijkheid waarheen we op weg zijn en die God kenmerkt zal ons kenmerken zoals dit in zeer bijzondere mate het geval was bij Stefanus, wiens aangezicht was als een van een engel (Hd6:15). Van hem staat geschreven dat hij 'vol van de Heilige Geest' was (Hd6:5; 7:55).

Vers 15

Maar laat niemand van u lijden als moordenaar, dief, boosdoener of als bemoeial.

Petrus herhaalt wat hij eerder heeft geschreven in 1Pt2:16 en 3:17. Gelovigen lijden vanwege Christus, maar zij mogen nooit lijden als overtreders van de door de overheden ingestelde wetten. Als gelovigen als moordenaars, dieven, boosdoeners of bemoeialen bekend zouden staan en als zodanig zouden lijden onder de straffen van de overheden, dan lijden zij op een verkeerde wijze.

Vers 16

Als hij echter als christen lijdt, laat hij zich niet schamen, maar God verheerlijken in deze naam.

Petrus gebruikt de uitdrukking 'christen'. Dit is de benaming die aan de gelovigen in Antiochië voor het eerst werd gegeven.

En het gebeurde dat zij een heel jaar in de gemeente bijeenkwamen en een aanzienlijke menigte leerden en dat de discipelen het eerst in Antiochië christenen werden genoemd. Hd11:26

Zij werden aangeduid met deze naam omdat zij Christus op een waardige wijze vertegenwoordigden in hun levens. Paulus werd ook zo gezien (Hd26:28). Als dit de reden is van het lijden, laat de gelovige zich dan niet schamen, maar God alle eer geven dat deze naam uit genade hem ten deel mag vallen.

Vers 17

Want het is nu de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; als het echter eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen?

Christenen vormen het huis van God in deze tijd. Straks zal het oordeel volgen over deze wereld, maar de gelovigen hebben nu al te maken met oordeel. Omdat zij een grote verantwoordelijkheid hebben om Christus te vertegenwoordigen laat God 'de vuurgloed' toe die tot beproeving leidt (vs12). Dit is het oordeel van God dat Hij in zijn regering uitoefent over iedereen die de naam van de Heer aanroept.

Als wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden; maar als wij geoordeeld worden, dan worden wij door de Heer getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld worden. 1Ko11:31-32

Als God nu al zó ernst maakt met oordeel over hen die Hem kennen, hoe hevig en definitief zal zijn oordeel dan wel niet zijn over hen die het evangelie niet gehoorzamen?

Vers 18

En als de rechtvaardige met moeite behouden wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen?

De rechtvaardige wordt *'met moeite'* behouden. Dit wil niet zeggen dat deze maar moeizaam in de hemel komt, maar dat diens weg op aarde een moeite kent van God om hem te beproeven. Als God daar als zoveel ernst mee neemt, dan is het wel duidelijk dat de goddeloze en de zondaar niets anders dan de poel van vuur wacht (2Ts1:8-9).

Vers 19

Laten daarom ook zij die naar de wil van God lijden, hun zielen de trouwe Schepper toevertrouwen met goeddoen.

Als wij dan lijden omdat God dit wil, tot onze zegen, laten wij dan des te meer onze zielen aan de trouwe Schepper toevertrouwen door goed te doen *'aan allen, maar het meest aan de huisgenoten van het geloof'* (Gl6:10). Zo zullen anderen moeten erkennen dat wij werkelijk christenen zijn.

1 Petrus 5:1-14

Petrus schrijft deze brief aan Joodse christenen. Zij moesten leren zich te schikken onder de regering van God en zich te verheugen in een onzichtbare Messias. Ook voor ons, heidenen is het belangrijk deze lessen tot ons te nemen. God de Vader heeft ook ons doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke erfenis, in de hemelen weggelegd (1Pt1:4). Toch zijn wij nog op aarde, met het doel Christus te vertegenwoordigen. Dit brengt verschillende vormen van lijden met zich mee, welke God gebruikt om ons geloof te louteren. Dit is de *'ware genade van God'*, waarin wij moeten staan (1Pt5:12), terwijl wij zien op het einddoel. Petrus had dit zelf door schade en schande geleerd en was hierdoor geschikt de schapen van de Heer te weiden (Jh21:17).

Vers 1

De oudsten onder u vermaan ik dus, de mede-oudste en getuige van het lijden van Christus en ook de deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden;

De Heer Jezus is in de hemel, op aarde is Hij verworpen. Gods regering over de zijnen is het koninkrijk van God in zijn verborgen vorm. Als er onder de gelovigen liefde en waarheid is te vinden, zijn zij trouwe onderdanen in dit koninkrijk. God geeft oudsten in de gemeente om deze zaken te bewaken en aan te moedigen. Zij zijn oudere broeders (niet zozeer 'oudsten' als aangestelde leiders, zie vs5) die door hun ervaring in het geloof leidinggeven 'in de Heer' (1Th5:12; 1Tm5:17). Als er wrijving komt, met name tussen ouderen en jongeren, heeft de tegenstander ingang. Petrus begint dit hoofdstuk dan ook met een vermaning aan deze oudsten als mede-oudste, maar ook aan de jongeren. Bovendien was hij als apostel een ooggetuige van het lijden van Christus en een deelgenoot van de komende heerlijkheid die nu nog niet geopenbaard is.

Vers 2

hoedt de kudde van God die bij u is en houdt toezicht, niet gedwongen maar vrijwillig, in overeenstemming met God, ook niet om schandelijke winst, maar bereidwillig;

Deze oudsten worden opgedragen de kudde van God die *bij* hen is (niet *onder* hen), te hoeden als ware herders, door te '*waken over de zielen*' (Hb13:17). Ze behoren vrijwillig en bereidwillig toezicht te houden, niet uit dwang en in overeenstemming met het doel dat God met zijn kudde heeft.

Past op uzelf en op de hele kudde, waarin de Heilige Geest u als opziensers heeft gesteld, om de gemeente van God te hoeden, die Hij Zich heeft verworven door het bloed van zijn eigen Zoon. Hd20:28

Oudsten mogen nooit om '*schandelijke winst*' leidinggeven. Voorgangers die een riant salaris krijgen is niet '*in overeenstemming met God*'. '*Wee de herders van Israël die zichzelf weiden! Moeten de herders niet de schapen weiden?*' (Ez.34:2).

Vers 3

ook niet als heersers over de erfgoederen, maar als zij die voorbeelden voor de kudde worden.

Het is voor oudsten ook verboden om te heersen over de kudde, zoals Diótfrefes wel deed.

Ik heb aan de gemeente een en ander geschreven; maar Diótfrefes, die graag onder hen de eerste is, neemt ons niet aan. Daarom zal ik, als ik kom, in herinnering brengen zijn werken die hij doet, terwijl hij met boze woorden tegen ons zwetst; en hiermee niet tevreden neemt hijzelf de broeders niet aan en verhindert hen die het willen doen en werpt hen uit de gemeente. 3Jh1:9-10

Veeleer behoren oudere broeders voorbeelden te zijn voor de anderen, zodat Christus in hen gezien wordt. Dit soort broeders hebben hun geestelijke autoriteit vanuit God.

Vers 4

En wanneer de overste herder is verschenen, zult u de onverwelkelijke kroon van de heerlijkheid ontvangen.

Het werk van oudsten is niet makkelijk, daarom stelt Petrus hen de beloning in het vooruitzicht. Deze zullen zij van de 'overste herder' ontvangen wanneer deze zal verschijnen. De beloning is de onverwelkelijke kroon (of: krans) van de heerlijkheid.

Vers 5

Evenzo u jongeren, weest aan de oudsten onderdanig. En weest allen tegenover elkaar met nederigheid omgord; want 'God weerstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade'.

Petrus vermaant nu de jongeren. Hieruit blijkt dat het woord 'oudsten' *oudere broeders* betekent. De jongeren behoren zich onderdanig op te stellen tegenover deze oudere broeders die leidinggeven. Hun valkuil is om zich aan dit gezag te onttrekken en het beter te weten, zeker in onze tijd waarin gezag een vies woord is geworden. Zowel voor ouderen als voor jongeren geldt dat allen tegenover elkaar nederig behoren te zijn. God haat de hoogmoed, maar zegent de nederigheid, wat Petrus met een citaat uit Sp3:34 (uit de Septuaginta) kracht bij zet.

Doet niets uit partijzucht of uit ijdele roem, maar laat elk in nederigheid de ander uitnemender ach- ten dan zichzelf; Fp2:3

Vers 6

Vernedert u dus onder de krachtige hand van God, opdat Hij u verhoogt op zijn tijd,

Gelovigen worden opgeroepen om de gezindheid van Christus 'aan te doen'. Dit houdt in dat wij ons behoren te vernederen, onze plaats weten onder de hand van God. Hij is Degene die regeert, ook al lijden wij. Op zijn tijd zal Hij

ons verhogen, maar tot aan die dag zullen wij in nederigheid onze weg moeten gaan door de kracht van de Heilige Geest.

Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw zielen; Mt11:29

Vers 7

terwijl u al uw bezorgdheid op Hem werpt, want Hij zorgt voor u.

Het lijden in deze wereld leidt op bepaalde momenten tot bezorgdheid. Paulus was in zorg over de gemeenten (2Ko11:28). We mogen al onze bezorgdheid op Hem werpen, in de wetenschap dat Hij voor ons zorgt.

Werp uw zorg op de HEERE, en Hij zal u onderhouden; hij zal voor eeuwig niet toelaten dat de rechtvaardige wankelt. Ps55:23

Weest in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus. Fp4:6-7

Vers 8

Weest nuchter, waakt; uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek wie hij zou kunnen verslinden.

Na 1Pt1:13 en 4:7 vermaant Petrus ons voor de derde keer om 'nuchter' te zijn. We moeten niet naïef zijn als het gaat om ons lijden in deze wereld. Er is een tegenstander die niets liever wil dan dat wij Christus opgeven en de weg van het geloof verlaten. De duivel is onze 'tegenpartij' en gaat rond in deze wereld als een brullende leeuw. Dit zegt iets over zijn aard, er is niets in hem dat goed is. Zijn aard is verslindend, zijn tactiek is te komen als een engel van het licht (2Ko11:14). Hij zoekt gelovigen die hij kan 'verslinden' doordat zij door ontmoediging hun houvast in de Heer Jezus zullen verliezen. Heel in het bijzonder was dit gevaar groot bij de Joodse gelovigen die opgegroeid waren in een godsdienstig systeem van ervaringen in het zien, horen en beleven.

Vers 9

Weerstaat hem, standvastig in het geloof, daar u weet dat hetzelfde lijden aan uw broederschap in de wereld zich voltrekt.

De leugens die de duivel op ons afvuurt, behoren wij te weerstaan, standvastig in het geloof. Dit *'schild van het geloof'* dat alle brandende pijlen weert (Ef6:16), is niets anders dan het rotsvaste vertrouwen, vanuit het woord van God, dat Hij die ons liefheeft er voor ons is en voor ons zorgt, wat er ook gebeurt.

*Onderwerpt u dan aan God. Weerstaat echter de duivel en hij zal van u vluchten.
Jk4:7*

Dit lijden vanaf de duivel voltrekt zich aan alle broeders en zusters in de wereld. Te weten dat aan ons broederschap in de wereld ditzelfde gebeurt troost ons.

Vers 10

De God nu van alle genade, die u heeft geroepen tot zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij zal u, nadat u een korte tijd geleden hebt, volmaken, bevestigen, versterken, grondvesten.

Uiteindelijk is het *'de God van alle genade'* die ons zal bewaren. Hij heeft ons geroepen tot zijn eeuwige heerlijkheid. De heerlijkheid waarin de drie-ene God Zich bevindt is onze toekomstige woonplaats! Dit is mogelijk geworden *'in Christus Jezus'*. Dit leven in deze wereld, waarin de satan de overste is, is maar een *'korte tijd'* vergeleken met de eeuwige heerlijkheid die ons wacht. Deze korte tijd is een tijd van lijden, maar als de heerlijkheid zal aanbreken, zal God ons volmaken, bevestigen, versterken en grondvesten.

*Want ik acht, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet waard is vergeleken te worden met de toekomstige heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.
Rm8:18*

Vers 11

Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen.

Alle heerlijkheid en alle kracht komt de God van alle genade toe tot in alle eeuwigheid!

Vers 12

Door Silvánus, die naar ik meen voor u een trouwe broeder is, heb ik in het kort geschreven om u te vermanen en te betuigen, dat dit de ware genade van God is waarin u moet staan.

Silvánus, oftewel Silas, de reisgenoot van Paulus, heeft deze brief bezorgd aan de gelovigen. Mogelijk heeft Petrus de brief ook aan hem gedictieerd. Hij wordt omschreven als *‘een trouwe broeder’*. Prachtig als dat van je gezegd kan worden door iemand als Petrus. Het doel van deze brief wordt ook omschreven, namelijk dat we moeten staan in de ware genade van God ondanks al het lijden. Voor de Joodse lezers betekende dit dat zij niet weer onder de wet moesten gaan leven, maar onder de genade (Rm6:14). Dit was voor hen niet een makkelijke weg. De brief aan de Hebreeën gaat in zijn geheel daarover.

En toen de synagoge was uiteengegaan, volgden vele van de Joden en van de godsdienstige proselieten Paulus en Barnabas, die tot hen spraken en hen vermaanden bij de genade van God te blijven. Hd13:43

Vers 13

U groet de mede-uitverkorene in Babylon, en mijn zoon Markus.

Er volgt nog een groet van de *‘mede-uitverkorene’*. Dit is mogelijk de vrouw van Petrus (1Ko9:5). Dat de *‘zoon’* Markus volgt, maakt het een gezin, man, vrouw en zoon. Markus is de schrijver van het evangelie, waarschijnlijk de geestelijke zoon van Petrus. De uitleggers zijn het niet eens of met *‘in Babylon’* nu Rome wordt aangeduid als in een soort codetaal of een letterlijke stad met die naam.

Vers 14

Groet elkaar met een liefdeskus. Vrede zij u allen die in Christus Jezus bent. Amen.

Tot slot roept Petrus de lezers op elkaar met een liefdeskus te groeten, wat een gewoonte was destijds. Wij zouden zeggen: 'groet elkaar met een liefdevolle handdruk'. Petrus wens ons vrede toe, het grote kenmerk van hen die onder moeilijke omstandigheden op Hem blijven zien.

Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld geeft, geef Ik u. Laat uw hart niet ontroerd en niet bang worden. Jh14:27

De tweede brief van Petrus

Inleiding

De apostel Petrus is door de Heer Jezus aangesteld om diens schapen te weiden en te hoeden (Jh21:17). Dit betekent dat hij deze schapen, de Joodse gelovigen aan wie hij twee keer schrijft (zie 2Pt3:1) de zegeningen voorhoudt die er in de Heer Jezus zijn, maar ook dat hij hen waarschuwt voor gevaren. In de eerste brief bestaan deze gevaren voornamelijk uit het 'verslonden worden' door de tegenstander, de duivel zodra het lijden dat verbonden is met de navolging van de Heer Jezus, tot ontmoediging zou leiden (1Pt5:7-8). Deze ontmoediging zou kunnen leiden tot een verslapping van het geloof door te zien op de omstandigheden en niet op God. De Joodse lezers moesten leren hun zichtbare zegeningen te verwachten als de Heer zal komen, niet eerder. Petrus wijst dan ook op de zorg van God voor hen (en ons), het doel van dit lijden (zie 1Pt1:6-7) en de toekomst waar dit lijden voorbij zal zijn (1Pt1:4,9,13). Het gevaar dat Petrus in deze tweede brief beschrijft en waar hij de schapen voor wil bewaren zijn de valse leraars (2Pt2:1) en de spotters (2Pt3:3). Net zoals het onder de regering van God lijkt dat Hij het lijden van de gelovigen maar laat begaan, zo geldt dat ook in zijn regering m.b.t. deze valse leraars en spotters. Ze kunnen hun gang gaan terwijl God niet ingrijpt. Petrus wijst de gelovigen op het profetische woord (2Pt1:19) en op het moment dat God alles zal oordelen wat niet naar zijn gedachten is (2Pt3:7-10). Dat zal zijn als de Heer Jezus komt. Om in deze tegenwoordige tijd te ontkomen aan de invloed van de valse leraars en de spotters, beschrijft Petrus de weg van het geloof en de praktische leefwijze die daaruit voortvloeit.

2 Petrus 1:1-11

Vers 1

Simon Petrus, slaaf en apostel van Jezus Christus, aan hen die een even kostbaar geloof als wij verkregen hebben door de gerechtigheid van onze God en Heiland Jezus Christus:

De brief begint met de afzender: Simon Petrus. Hij is een oude man geworden, ervaren in het leven met de Heer. Dit soort 'oudsten' (1Pt5:1) hebben we vandaag nodig om ons te onderwijzen. Hij noemt hier ook zijn oorspronkelijke naam die hem door zijn ouders is gegeven, de naam 'Simon', hem door zijn ouders gegeven en de naam die zijn oude leven kenmerkt. Petrus is de naam die de Heer hem heeft gegeven, dat wat zijn nieuwe staat vertegenwoordigt.

Hij leidde hem tot Jezus. Jezus zag hem aan en zei: Jij bent Simon, de zoon van Jona, jij zult Kefas heten - wat vertaald wordt: steen. Jh1:43

Hoe verder we zijn in ons leven met de Heer, hoe meer we beseffen hoe zwak we in onszelf zijn en hoe dankbaar we steeds meer worden voor de genade van God die ons heeft getrokken uit de duisternis en ons tot een nieuwe schepping heeft gemaakt (zie vers 9; 2Ko5:17). We zijn door Hem, net als Petrus, tot een 'levende steen' in het gebouw van God gemaakt (1Pt2:5). Al deze zegeningen behoren tot een 'even kostbaar geloof' als dat wat de apostelen ontvangen hadden en is te danken aan de gerechtigheid van 'onze God en Heiland Jezus Christus'. Deze gerechtigheid is op het kruis getoond waar Hij in onze plaats stierf.

...tot betoning van zijn gerechtigheid in de tegenwoordige tijd, opdat Hij rechtvaardig is en hem rechtvaardigt die op grond van geloof in Jezus is. Rm3:26

God en de Heer Jezus zijn één in wezen (Tt2:13). Christus is Dezelfde als God de Heiland van Js45:15 die Israël zal verlossen. Petrus is 'slaaf' én 'apostel' van Jezus Christus. Enerzijds volkomen onderworpen aan Hem en anderzijds optredend met het gezag namens de Heer. Wat Petrus schrijft, schrijft hij

namens de Heer vanuit de hemel. Als apostel is zijn schrijven goddelijk gezaghebbend en behoren wij ieder woord zorgvuldig te bestuderen en te gehoorzamen.

Vers 2

genade en vrede zij u vermenigvuldigd in de kennis van God en van Jezus, onze Heer.

In deze laatste dagen, vlak voor de komst van de Heer terwijl de verwarring vanwege valse leraars toeneemt, is het extra nodig om in de genade (Hij bewaart ons en geeft ons inzicht) en vrede van God (rust te midden van alle misleiding) gefundeerd te zijn. Daarom wenst Petrus het zijn Joodse lezers, die waren opgevoed in een zichtbare godsdienst, en ons toe dat deze zaken 'vermenigvuldigd' worden. Genade en vrede zijn beiden te vinden in de kennis van God en van Jezus, onze Heer. Hoe meer we ons bezig houden met wie deze goddelijke Personen zijn en wat hun plannen zijn, hoe meer we zullen worden vervuld met de genade en vrede die uit God zijn. De Bijbel is er duidelijk over dat de enige zegen ligt in de kennis van goddelijke personen. Dit is de kennis van het hart, in de vertrouwelijke omgang met hen.

Vers 3

Zijn Goddelijke kracht heeft ons immers alles geschonken betreffende het leven en de godsvrucht door de kennis van Hem die ons heeft geroepen door zijn eigen heerlijkheid en deugd,

Wat de genade is die ons dit kostbare geloof heeft geschonken, maakt Petrus duidelijk. De goddelijke kracht van God heeft ons *alles* geschonken wat nodig is. Er hoeft niets meer bij. Laat dit even goed op u inwerken. Alles is ons geschonken, al het streven naar meer ervaringen en 'meer van de Geest' ten spijt. We *hebben* het eeuwige leven, we *hebben* de Geest van God die 'rijkelijk' over ons *is* uitgestort (Tt3:6), we *bezitten* 'alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten' (Ef1:3), een 'gelukkige hoop' (Tt2:13) en een toekomst in het huis van de Vader (Jh14:2-3). *Niets* hoeft meer gegeven te worden als het gaat om het leven en de godsvrucht. We hoeven ons dus niet 'uit te

strekken' naar 'meer'. De gelovige die 'meer' wil kijkt naar zijn staat en niet naar zijn stand. Onze kennis van Hem die ons heeft geroepen '*door zijn eigen heerlijkheid en deugd*', zal onze geestelijke kracht bepalen, hoe wij leven te midden van een verdeelde christenheid. We zien zijn heerlijkheid en zijn deugd, zijn uitnemendheid trekt ons naar Hem toe. Dit geeft overwinning in tijden van verwarring i.p.v. vleeselijke activiteit of de strijd tegen kwaad.

Vers 4

waardoor Hij ons de kostbare en zeer grote beloften geschonken heeft, opdat u daardoor deelgenoten van de Goddelijke natuur zou worden, ontkomen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld is.

Vanwege zijn heerlijkheid en deugd en niet naar onze werken, heeft Hij ons '*kostbare en zeer grote beloften*' geschonken uit genade op grond van het werk van Christus op het kruis. Hierdoor zijn wij '*deelgenoten van de goddelijke natuur*' geworden. Het nieuwe, goddelijke leven is in ons.

En dit is het getuigenis: dat God ons eeuwig leven heeft gegeven, en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. 1Jh5:11-12

Dit leven zullen wij pas ten volle kennen als we in het huis van de Vader zijn. Door dit leven dat in ons is zijn wij nu al '*ontkomen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld is*'. Eva begeerde de boom van '*de kennis van goed en kwaad*' (Gn3:6). Hierdoor is het verderf in de wereld gekomen die wordt veroorzaakt door de begeerte van het vlees (1Jh2:15). Zo werden ook wij door de begeerte geleid en waren we op weg naar het verderf (Rm1:28-32; Ef2:1-3). God greep in, geprezen zij Zijn Naam!

Vers 5

Voegt om deze reden echter ook, met inbreng van alle ijver, bij uw geloof de deugd, en bij de deugd de kennis,

'*Om deze reden*', dit is vanwege Gods grote genade waardoor Hij ons zó rijk gezegend heeft, behoren wij '*met alle ijver*' deugd en kennis toe te voegen

aan ons geloof. De goddelijke orde is dat we eerst geworteld moeten worden in de genade alvorens er van ons iets gevraagd kan worden. Geloof heeft een 'object', een 'fixatie', de Heer Jezus die in de hemel is (1Jh5:4-5; G2:20). Alleen dit geloof zorgt voor 'alle ijver'. Het is niet andersom alsof wij eerst iets moeten doen om gezegend te worden in ons geloof. 'Deugd' is de geestelijke moed en energie die nodig zijn als het geloof beproefd wordt (in deze brief door de valse leraars en de spotters). 'Kennis' is de kennis van God en van zijn wil (Ko1:9). De valse leraars en hun misleidingen zullen ons naar God uitdrijven en zo zullen wij leren wat Zijn bedoelingen ermee zijn.

Vers 6

en bij de kennis de zelfbeheersing, en bij de zelfbeheersing de volharding, en bij de volharding de godsvrucht,

Deze kennis zal leiden tot zelfbeheersing want kennis blaast op (1Ko8:1). We treden niet naar buiten om de aandacht op onszelf te richten, of om te 'strijden' tegen alle dwaalleer, maar om in nederigheid te strijden vóór het geloof (Jd1:3). Het is dan Christus om Wie het ons gaat en om zijn eer. Hierin zullen we dan ook volharden als de tegenstand toeneemt. Steeds opnieuw willen we Hem verkondigen en met Hem bezig zijn. Dit leidt tot godsvrucht, het steeds meer gaan lijken op Hem die ook verdroeg wat er aan dwalingen onder Zijn volk openbaar waren. Hij leefde in de tegenwoordigheid van God, dat is de ware godsvrucht.

Want let op Hem die zo'n tegenspraak door de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet moe wordt en in uw zielen bezwijkt. Hb12:3

Vers 7

en bij de godsvrucht de broederliefde, en bij de broederliefde de liefde.

Als wij zo met Hem leven, zal het liefhebben van allen die deelhebben aan de goddelijke natuur, de familie van God, niet moeilijk zijn. Uiteindelijk zullen al deze eigenschappen leiden tot 'de liefde', de goddelijke liefde. Deze liefde is altijd actief, ook al is er in de ander geen aanleiding toe. God is liefde (1Jh4:8,16) en heeft lief omdat Hij liefde is.

De liefde is lankmoedig, is goedertieren; de liefde is niet jaloers; de liefde praat niet, is niet opgeblazen, handelt niet onwelvoeglijk, zoekt niet haar eigen belang, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe, verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verblijdt zich met de waarheid; alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verduurt zij. 1Ko13:4-7

Vers 8

Want als deze dingen bij u aanwezig en overvloedig zijn, laten zij u niet werkeloos of onvruchtbaar wat de kennis van onze Heer Jezus Christus betreft.

Er zijn dus zeven opeenvolgende geestelijke elementen die onze groei in Christus (2Pt3:18) bepalen en vormgeven, deugd, kennis, zelfbeheersing, volharding, godsvrucht, broederliefde en liefde. Ze zijn alle zeven in deze specifieke volgorde genoemd omdat het één volgt op het ander. Alle zeven behoren ze dus aanwezig te zijn en dat 'overvloedig'. Het begint met 'geloof', zicht op de Heer Jezus en onze zegeningen in Hem, de beloften ons gegeven door God de Vader. Als deze zeven aspecten bij ons gevonden worden, laten zij ons niet 'werkeloos' of 'onvruchtbaar' in onze kennis van de Heer Jezus Christus. Geloof leidt dus tot meer geloof als wij handelen vanuit geloof. Zo groeien wij steeds meer toe naar het beeld van de Heer Jezus tot eer van de Vader.

Vers 9

Want hij bij wie deze dingen niet zijn, is blind, kortzichtig, en is de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten.

Het kán niet anders of een gelovige vertoont deze zeven elementen in meer of in mindere mate 'van heerlijkheid tot heerlijkheid' (2Ko3:18). Dit zijn de kenmerken van het nieuwe leven. Als dus deze dingen in het geheel niet aanwezig zijn in het leven van iemand die zich een christen noemt, is zo iemand 'blind' en 'kortzichtig'. Hij heeft geen zicht op de hemelse dingen en leeft alleen voor het hier en nu.

Overspeligen, weet u niet dat de vriendschap jegens de wereld vijandschap is jegens God? Wie dus een vriend van de wereld wil zijn, maakt zich tot een vijand van God. Jk4:4

Hij is wel een christen, want hij is gereinigd van zijn zonden. Hij is het kennelijk vergeten want hij leeft er niet naar. Hij is terug gezogen in deze wereld waar hij dezelfde zonden bedrijft waarvan hij beweert te zijn gereinigd.

Vers 10

Daarom, broeders, beijvert u te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want door dit te doen zult u beslist nooit struikelen.

Petrus spoort ons aan om onze roeping en verkiezing ‘vast te maken’, ernaar te leven zodat er een getuigenis van uitgaat. Daarom behoren wij onze hemelse roeping en de komende erfenis nooit uit het oog verliezen en er zorg voor te dragen dat wij onze levens niet in dienst van deze wereld stellen. Dan zullen wij beslist nooit struikelen en bevangen worden door de geest van deze wereld die door de dwaalleraren de gemeente wordt binnengeloodst.

Vers 11

Want zo zal u rijkelijk de ingang in het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus worden verleend.

Alle gelovigen zullen het ‘*eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus*’ ingaan. Zijn koninkrijk zal eeuwig zijn (Dn7:14; Op22:5). De vraag is echter of deze ingang ‘*rijkelijk*’ zal worden verleend. Er zijn gelovigen die de zeven dingen die Petrus noemt niet hebben ontwikkeld in hun leven. Zij gaan ‘arm’ dit koninkrijk binnen. De gelovigen die tijdens dit leven zich hebben ingespannen om de Heer Jezus beter te leren kennen en hun roeping en verkiezing als gevolg daarvan vast hebben gemaakt, iets van de Heer Jezus hebben vertoond, zullen ‘rijk’ binnengaan, door de Heer worden geëerd.

Zijn heer zei tot hem: Voortreffelijk, goede en trouwe slaaf, over weinig ben je trouw geweest, over veel zal ik je stellen; ga de vreugde van je heer in. Mt25:23

2 Petrus 1:12-21

Petrus, de apostel is aan het einde van zijn leven gekomen (2Pt1:14). Zoals ook Paulus (2Tm4:1-8) en Johannes (1Jh2:18-27) weet hij dat het er in de christenheid na zijn heengaan niet beter op zal worden. In feite is iedere 'tweede' brief in het Nieuwe Testament van waarschuwend aard. Schrijft Paulus aan Timotheüs over het algemene verval op het morele vlak (2Tm3:1-9), Petrus waarschuwt in deze brief over de valse leraars die na zijn heengaan zullen binnenkomen. Zij zullen *'verderfelijke sekten'* heimelijk invoeren (2Pt2:1). In de eerste elf verzen roept hij de gelovigen dan ook op erop toe te zien dat zij *'waardig de Heer'* zullen wandelen (Ko1:10), ook passend bij de *'kostbare en zeer grote beloften'* die God geschonken heeft (2Pt1:4). Door zo geestelijk te groeien zal Hij hen *'rijkelijk de ingang in het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus'* verlenen (vs11).

Vers 12

Daarom ben ik er altijd op uit u aan deze dingen te herinneren, hoewel u ze weet en bevestigd bent in de onderhavige waarheid.

Het doel van deze brief en de hele bediening van Petrus, is de geloven eraan te herinneren wat *'deze dingen'* zijn, de dingen die de groei in Christus betreffen, *'de onderhavige waarheid'*. 'Herinneren' is nodig omdat de mensen geneigd zijn af te dwalen naar leugens en zo in een geestelijke slaap gesust te worden. Herhaling is daarom van het allergrootste belang.

Breng dit in herinnering en betuig voor God dat zij geen woordenstrijd voeren, die tot niets dient dan tot ondergang van de hoorders. 2Tm2:14

Herinner hen eraan, aan overheden en machten onderdanig te zijn, gehoorzaam, tot alle goed werk bereid te zijn, Tt3:1

Ik wil u echter eraan herinneren, u die eens alles wist, dat de Heer, na een volk uit het land Egypte verlost te hebben, de tweede keer hen die niet geloofden, heeft verdeldg. Jd1:5

Vers 13

Ik houd het echter voor juist, zolang ik in deze tent woon, u door herinnering op te wekken,

Petrus had een opdracht gekregen om de kudde van God te weiden en te hoeden (Jh21). Dit was zijn bediening en zolang hij in het lichaam was ('tent', 2Ko5:1-8), bleef hij onophoudelijk de gelovigen herinneren aan de waarheid in Christus.

Vers 14

daar ik weet dat het afleggen van mijn tent aanstaande is, zoals ook onze Heer Jezus Christus mij duidelijk heeft gemaakt.

Petrus weet dat hij spoedig zal sterven. Hij woonde in een tent, het lichaam (wachtend op het gebouw uit de hemel, 2Ko5:1) en moest deze tent 'afleggen'. De Heer had hem duidelijk gemaakt dat zijn einde op deze aarde gewelddadig zou zijn.

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg je: toen je jonger was, gordde jij jezelf en wandelde waarheen jij wilde; maar wanneer je oud zult zijn, zul je je handen uitstrekken en een ander zal je gorden en je brengen waarheen je niet wilt. En dit zei Hij om aan te duiden met wat voor een dood hij God zou verheerlijken. En nadat Hij dit had gezegd, zei Hij tot hem: Volg Mij. Jh21:18-19

Vers 15

Ik zal mij echter beijveren, dat u zich ook telkens na mijn heengaan deze dingen kunt herinneren.

De Heilige Geest dreef Petrus om niet bezig te zijn met zijn naderende einde, maar met het verkondigen van de waarheid over de Heer Jezus. Zolang de apostelen nog leefden, deden zij dat vooral mondeling, nu zij bij de Heer zijn, hebben wij hun brieven. Er zijn vandaag geen apostelen meer maar wel hebben wij het apostolische onderwijs.

Wat u betreft, laat wat u van het begin af gehoord hebt, in u blijven. Als in u blijft, wat u van het begin af gehoord hebt, dan zult u ook in de Zoon en in de Vader blijven. 1Jh2:24

Vers 16a

Want niet als navolgers van vernuftig verzonnen fabels

Er zijn vandaag veel 'fabels' in de christenheid (1Tm1:4; 4:7; 2Tm4:4; Tt1:14). Ook over zijn komst, zoals het 'preterisme' dat leert dat de Heer al is gekomen in het jaar 70. Zo lezen wij op preterime.nl:

'Al de schriften die verwijzen naar eindtijd gebeurtenissen moeten betrekking hebben op vervolging van christenen onder Nero, de Romeinse burgeroorlog en de Joodse opstand tegen Rome (64-70 NC) die uitmondde in de verwoesting van Jeruzalem en de tempel, en wat het einde betekende van het offeren van dieren, het definitieve einde van het oude verbondssysteem'.

'We worden vertroost door het feit dat dat we als gelovigen weten dat we voor altijd in de aanwezigheid van de Here zijn, we wachten dus nergens meer op'.

Dit, en andersoortige 'fabels' (zie 2Pt3:3-4) stemmen niet overeen met 'het profetische woord' (vs19).

Vers 16b

hebben wij u de kracht en komst van onze Heer Jezus Christus bekend gemaakt, maar als ooggetuigen van zijn majesteit.

Petrus en de andere apostelen maken de 'kracht en de komst van onze Heer Jezus Christus' bekend. Dit doen zij als 'ooggetuigen van zijn majesteit'. Ze hebben gezien welke koninklijke heerlijkheid Hij zal hebben als Hij komt, toen ze hiervan een 'voorproefje' zagen op de 'heilige berg'.

En Hij werd in hun bijzijn van gedaante veranderd; en zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als het licht. Mt17:2

Vers 17

Want Hij ontving van God de Vader eer en heerlijkheid, toen van de luisterrijke heerlijkheid zo'n stem tot Hem kwam: 'Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden'.

De Heer Jezus ontving daar op die berg van God de Vader 'eer en heerlijkheid' vanuit de 'luisterrijke heerlijkheid'. Vanuit de wolk die hen overschaduwde, de wolk die meeging met het volk Israël in de woestijn, de woonplaats van God, werd alle heerlijkheid aan de Zoon van God gegeven. Niet Mozes, niet Elia (waar Petrus tenten voor wilde maken), maar aan Jezus is alle eer, alle glorie, alle heerlijkheid voor eeuwig gegeven door God de Vader.

Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk, die zei: Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen gevonden heb, hoort Hem. Mt17:5

Vers 18

En wij hoorden deze stem uit de hemel komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren.

Petrus, met Johannes en Jakobus hoorde deze stem. Ze zagen en ze hoorden over de heerlijkheid van de Heer Jezus. Laten dan ook wij onze volle aandacht op zijn komst richten.

...wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook u met ons gemeenschap hebt. En onze gemeenschap nu is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. 1Jh1:3

Vers 19a

En zo hebben wij het profetische woord des te vaster, en u doet er goed aan daarop acht te geven

Petrus richt de aandacht van de gelovigen niet op 'zien' of 'horen', maar op het profetische woord. Zó hebben ook wij 'zicht' op de komst van de Heer Jezus. We lezen immers:

Over deze behoudenis hebben profeten onderzocht en nagevorst die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij navorsten welke of wat voor tijd de Geest van Christus die in hen was, aanduidde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat over Christus zou komen en van de heerlijkheden daarna. 1Pt1:10-11

Want het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie. Op19:10b

Het profetische woord spreekt altijd over de komst van de Heer Jezus en de vestiging van het vreedrijk. We hebben dit woord 'des te vaster', het is 'het boek van de waarheid' (Dn10:21). Daarop behoren wij 'acht te geven', het zorgvuldig te bestuderen, erover na te denken.

Vers 19b

als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.

In de wereld is het duister, letterlijk: 'smerig', 'vuil'. Voor God is deze wereld een smerige plaats, Hij is heilig. Zijn Zoon was het licht dat scheen in deze duistere plaats (Jh1:5). 'De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij' (Rm13:11). Het lijkt alsof het duister de overwinning zal behalen, maar door acht te geven op het profetische woord weten wij dat de dag komt dat Christus komt. Het is 'de zekerheid van wat men hoopt' (Hb11:1), 'totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten'. Voordat de dag aanbreekt en Christus zal heersen in vrede en gerechtigheid zal Hij voor de gemeente komen als de 'Morgenster' (Op2:28; 22:16). Door zó met het profetische woord bezig te zijn zal Hij in onze harten aanwezig zijn als reeds gekomen en beleven wij 'die dag' al in onze harten.

Maar u, broeders, bent niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen; want u bent allen zonen van het licht en zonen van de dag. Wij zijn niet van de nacht of van de duisternis. 1Th5:4-5

Wij verbinden ons daarom niet met pogingen de wereld te verbeteren, ook niet door het 'dominionisme', de leer dat wij als christenen het koninkrijk moeten verbreiden via sociale gerechtigheid, of 'Kingdom Now', via tekenen en wonderen om zo de wereld te moeten voorbereiden op de komst van de Heer. Wij blijven 'nuchter' (1Th5:8). Als Hij komt is het gedaan met de wereld.

Vers 20

Weet dit eerst, dat geen profetie van de Schrift een eigen uitlegging heeft.

De profetie van de Schrift mag niet uitgelegd worden vanuit de menselijke geest, het natuurlijke intellect. Hierdoor worden delen van de profetie geïsoleerd van de rest, terwijl we altijd Schrift met Schrift moeten vergelijken om tot een evenwichtige uitleg te komen. Dit drukt Petrus ons nadrukkelijk op onze harten, *'weet dit eerst'*. Zo wordt op het eerdergenoemde preterisme.nl de volgende stelling aangehangen:

'De verwoesting van de tempel is het centrale thema van de eschatologie.'

Dit doet men met een beroep op Mt24:2, terwijl we in 1Pt1:10-11 lezen dat het centrale thema het lijden van de Heer Jezus is; *'en de heerlijkheden daarna'*.

Vers 21

Want niet door de wil van een mens werd ooit profetie voortgebracht, maar heilige mensen van Godswege hebben, door de Heilige Geest gedreven, gesproken.

Profetie werd daarom nooit voortgebracht door mensen, maar door de Heilige Geest. Zij die de schrijvers waren van de profetie waren *'heilige mensen van Godswege'*. Ze fungeerden niet als willoze 'schrijfmachines', maar schreven vanuit hun eigen belevingswereld en toch zó, dat al hun woorden goddelijk zijn geïnspireerd. Zij werden daarom niet door eigen fantasie gedreven, maar door de Heilige Geest. Hun woorden, (net als alle 'Schrift') zijn door God 'ingeblazen' (2Tm3:16) door de Geest en wij weten wat het doel is van de Heilige Geest.

Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen.
Jh16:14

De hele Bijbel is goddelijk 'ingeblazen' en we doen er goed aan daarom ook zo goed mogelijk de juiste vertalingen te raadplegen om Gods gedachten te kunnen begrijpen.

2 Petrus 2:1-11

Petrus spreekt over Gods voorzieningen en over het profetische woord waarop wij acht moeten slaan. We leven namelijk in donkere tijden en het woord van de profetie is als een lamp dat ons de weg wijst. In dit woord spreken de profeten *‘van Godswege, door de Heilige Geest gedreven’* (2Pt1:21). Er zijn echter ook valse profeten geweest, zoals er nu ook valse leraars zijn. Petrus wijst op hen om ons te waarschuwen niet naar hen te luisteren.

Vers 1a

Er waren echter ook valse profeten onder het volk, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn,

Onder het volk Israël waren valse profeten actief, in de gemeente is er ook sprake van valse leraars. In het Nieuwe Testament lezen we ook over valse broeders (2Ko11:26; Gl2:4), valse apostelen (2Ko11:13) en valse christussen (Mt24:24; Mk13:22). Het woord ‘vals’ is in het Grieks is weergegeven door het voorvoegsel ‘pseudo’. Wij zouden dat in het Nederlands kunnen aanduiden met het voorvoegsel ‘schijn’. Het gaat dus om *schijn*profeten (Mt24:11), *schijn*leraars, enz. Omdat ze geen echte profeten, geen echte leraars zijn, is dat wat ze brengen of dat wat ze pretenderen niet waar, leugenachtig (Jr23:25). Ze leiden gelovigen op een dwaalspoor, waar een vertrouwen op de mens wordt aangekweekt en steeds minder op God, zie Dt18:20-22 waar de valse profeet in overmoed een teken aan heeft gekondigd dat niet komt. In Dt13:1-5 zien we het tegenovergestelde dat er wél een wonder of teken plaatsvindt, maar dat de profeet oproept tot afgoderij.

En die profeet of hij die die dromen heeft, moet gedood worden, omdat hij heeft opgeroepen afvallig te worden aan de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte heeft geleid en u uit het slavenhuis verlost heeft; [en] omdat hij u [wilde] afbrengen van de weg die de HEERE, uw God, u geboden heeft daarop te gaan. Zo moet u het kwaad uit uw midden wegdoen. Dt13:5

Vandaag zijn de halve genezingen, is er de nadruk op 'tongentaal' en de zogenaamde wonderen van hen die zichzelf mannen Gods noemen. Zulke valse leraars moet Gods oordeel worden aangezegd zoals Petrus doet in dit hoofdstuk. Er is ook vaak sprake van *misplaatste* leer, dat kan ontaarden in valse leer, bijv. door in de prediking aan de Heilige Geest de plaats te geven die alleen Christus toekomt. Leugenleer begint met een kleine afwijking, daarom moeten we de geesten beproeven die achter een leraar schuilen (1Jh4:1). Van *valse* leer is sprake als er net als bij valse profetie een andere God, een andere Christus of een ander evangelie gebracht wordt. Van *dwaalleer* is sprake wanneer de kern van het christelijk geloof aangetast wordt (2Ko11:2-4). Dat zij de ruimte krijgen is omdat er te weinig kennis is van het woord en omdat men het *'graag zo heeft'* (Jr5:31; 2Tm4:3).

Vers 1b

die verderfelijke sekten heimelijk zullen invoeren en de Meester die hen gekocht heeft, zullen verloochenen en een spoedig verderf over zichzelf brengen.

De valse leraars hebben een doel en dat is het *'heimelijk'*, ongemerkt, sluw, *'verderfelijke sekten'* (zie 1Ko11:18-19) onder de gelovigen invoeren. Dit is vleselijke partijvorming (Gl5:20) waarbij er verdeeldheid en onenigheid wordt gezaaid omdat men niet meer uitsluitend om de Heer Jezus samenkomt, maar rondom een bepaalde visie of een bepaald persoon. Valse leraars zijn sektarische mensen, die wij behoren te verwerpen.

Verwerp een sektarisch mens na de eerste en tweede vermaning, daar je weet dat zo iemand afgeweken is en zondigt, terwijl hij door zichzelf veroordeeld is. Tt3:10

Hun leefstijl verloochent ook de Meester, de Heer Jezus die hen heeft gekocht. Hij is immers Heer over allen (Hd10:36) en heeft alle mensen gekocht. Zij verwerpen Hem, zijn *'slaven van het verderf'* (vs19) en oogsten daardoor voor zichzelf het eeuwige verderf (Rm9:22).

En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonder als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van de gerechtigheid; hun einde zal zijn naar hun werken. 2Ko11:14-15

Vers 2

En velen zullen hun losbandigheden navolgen, en om hen zal de weg van de waarheid gelasterd worden.

Velen zullen misleid worden en hun losbandigheden navolgen. De ware profeet van God wijst altijd op de ernst van de zonde, maar de valse leraars 'veranderen de genade van God in losbandigheid' (Jd1:4). Via hun onderwijs zullen mensen hun eigen begeerten schaamteloos uitleven onder het mom van 'christendom'. Denk vandaag aan de LHBTIQA+ invloed die via allerlei leraars verspreid wordt (John Lapré, Samuel Lee). Doordat zonde openlijk goedgepraat wordt, zal om hen de weg van de waarheid gelasterd worden.

Vers 3

En door hebzucht met verzonnen woorden zullen zij koopwaar van u maken; het oordeel rust niet voor hen van oudsher en hun verderf sluimert niet.

Valse leraars worden gedreven door hebzucht. Ze verdienen geld aan de gelovigen die 'koopwaar' zijn in hun ogen met 'verzonnen woorden' (denk aan 'tienden geven').

Want u verdraagt het, als iemand u in slavernij brengt, als iemand u opeet, als iemand van u neemt, als iemand zich verheft, als iemand u in het gezicht slaat.
2Ko11:20

Niet alleen wordt het bezit geroofd van de gelovigen, ook hun persoonlijkheid (Op18:12-13). Ze worden volkomen afhankelijk gemaakt van dit soort valse leraars. Van oudsher is het oordeel over zulken bestemd en rust of sluimert niet. Het verderf zál over hen komen.

Vers 4

Want als God engelen die gezondigd hadden niet gespaard, maar hen in de afgrond geworpen en overgeleverd heeft aan ketenen van donkerheid om tot het oordeel bewaard te worden;

Dat Gods oordeel over hen zal komen, wordt door Petrus geïllustreerd aan de hand van drie voorbeelden uit het Oude Testament. Het eerste gaat over de engelen *'die gezondigd hadden'* uit Gn6. Ook Judas spreekt hierover in zijn brief in vs6.

En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en er dochters bij hen geboren werden, dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen, dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden. Gn6:1-2

'Gods zonen', engelen (zie Jb1:6; 2:1) verlieten hun door God gegeven plaats en verlieten hun woonplaats door met vrouwen uit mensen gemeenschap te hebben. God heeft hen *'in de afgrond geworpen'* waar zij worden bewaard *'met ketenen van donkerheid'* tot het definitieve oordeel.

Vers 5

en als Hij de oude wereld niet gespaard, maar Noach, een prediker van de gerechtigheid, één van de acht, behoed heeft toen Hij de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht;

Het tweede voorbeeld dat Petrus aanhaalt is de geschiedenis van Noach. *'De oude wereld', 'de toenmalige wereld'* (2Pt3:6), heeft God niet gespaard. Waarom niet? Omdat, ondanks de aanwezigheid van Noach, de prediker van de gerechtigheid, *'één van de acht'*, de goddeloosheid niet werd geoordeeld door de mensen zodat God de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht.

Door het geloof heeft Noach, toen hij een Goddelijke aanwijzing ontvangen had over de dingen die nog niet gezien werden, eerbiedig een ark gereed gemaakt tot behoudenis van zijn huis, waardoor hij de wereld veroordeelde en een erfgenaam werd van de gerechtigheid die naar het geloof is. Hb11:7

God bleef honderdtwintig jaar afwachten in lankmoedigheid (1Pt3:20) maar het oordeel over de oude wereld was tot *'ondergang van de goddeloze mensen'* (2Pt3:7).

Vers 6

en als Hij de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand en tot omkering veroordeeld, en ze tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven;

Het derde voorbeeld betreft de steden Sodom en Gomorra, die *'hoeerden en ander vlees achterna gingen'* (Jd1:7). We lezen in Gn19:4 dat *'de mannen van Sodom, van jong tot oud', 'heel het volk, niemand uitgezonderd'*, de gasten van Lot wilden gebruiken voor hun eigen seksuele genot. Vanwege deze afschuwelijke goddeloosheid heeft God die steden *'tot as verbrand en tot omkering veroordeeld'*.

Verder zei de HEERE: De roep van Sodom en Gomorra is groot en hun zonde is heel zwaar. Gn18:20

Deze steden die *'daar liggen'* (Jd1:7b) zijn gesteld tot een voorbeeld voor iedereen die goddeloos wil leven op diezelfde wijze als destijds in Sodom en Gomorra. Vooral de homoseksuele zonden (naast algemeen genot, Lk17:28-29) worden hier bedoeld die vandaag weer opgeld doen, niet alleen in de wereld maar juist ook binnen de christenheid.

Vers 7

en als Hij de rechtvaardige Lot gered heeft die zwaar te lijden had door de wandel in losbandigheid van de zedelozen;

God oordeelt, maar redt altijd ook de rechtvaardigen. Lot, niet zoals Noach die een prediker van de gerechtigheid was en *'wandelde met God'* (Gn6:9), was op grond van diens geloof een rechtvaardige, maar dat was dan ook alles. Het wandelen met, en het kennen van God was voor hem vreemd. We worden gerechtvaardigd door het geloof (Rm5:1), maar niet alle rechtvaardigen leven ook als een rechtvaardige, in de weg van afzondering van het kwaad. Het was uiterlijk niet aan Lot te zien, want hij woonde in Sodom, koos *'wat voor ogen was'* (Gn13:10-11) en was zelfs toegetreden tot het bestuur van Sodom want hij zat in de poort (Gn19:1). Toch heeft hij *'zwaar te lijden gehad'* door de goddeloosheid waarmee hij omringd was, de *'wandel in losbandigheid van de zedelozen'*. Zo lijden gelovigen vandaag door de onreinheid om hen heen.

Vers 8

(want deze rechtvaardige heeft, toen hij in hun midden woonde, dag aan dag zijn rechtvaardige ziel door het zien en horen gekweld met hun wetteloze werken)

Driemaal wordt er hier getuigd van Lot dat hij een rechtvaardige was. Hij woonde, door zijn eigen keuze, in het midden van de goddelozen waardoor hij dag aan dag werd gekweld door het zien en horen van de wetteloosheid om hem heen. Wij bevinden ons in de wereld en in een vervallen christenheid, waar wetteloosheid en goddeloosheid aan de orde van de dag is.

Vers 9

dan weet de Heer godvrezenden uit de verzoeking te redden, maar onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel om gestraft te worden;

Er zijn godvrezenden en onrechtvaardigen in deze wereld. De godvrezenden worden gered uit de verzoeking van het geloof (1Pt1:6-7), de onrechtvaardigen worden bewaard tot de dag van het oordeel tot eeuwige straf.

Vers 10

en vooral hen die in onreine begeerte het vlees achterna gaan en de heerschappij verachten. Vermetel, aanmatigend, schromen zij niet de heerlijkheden te lasteren,

Onder de valse leraars zijn ook verschillen. ‘Hen die in onreine begeerte het vlees achterna gaan en de heerschappij verachten’ wacht een zwaarder oordeel. Hun openlijke zonde, seksuele ‘vrijheid’ en de verachting van Gods gezag kenmerkt hen die ‘vermetel’ en ‘aanmatigend’ de heerlijkheden lasteren. Zo wordt in de feministische geest God als Vader ontkend en de Heilige Geest ‘gebruikt’ om de eigen verlangens uit te leven.

Vers 11

terwijl engelen, die in sterkte en macht groter zijn, geen lasterend oordeel tegen hen vanwege de Heer uitbrengen.

Hun goddeloze gedrag wordt door de engelen gevreesd. Zij durven geen lasteren doordeel uit te brengen over hen die onder hen staan, terwijl dezen lasteringen spreken over heerlijkheden die boven hen staan. De engelen laten het oordeel aan de Heer over. Zo wordt duidelijk hoe ernstig het werk van de valse leraars is.

2 Petrus 2:12-22

Petrus begint zijn brief met het kostbare geloof dat iedere gelovige heeft ontvangen door de gerechtigheid van God (2Pt1:1). Hierdoor heeft Hij ons alles geschonken *'betreffende het leven en de godsvrucht'* (2Pt1:3) en het is onze verantwoordelijkheid om op te groeien in dit kostbare geloof, de waarheid over de Heer Jezus, de genade en kennis van Hem (2Pt3:18). De duivel gaat echter rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij kan verslinden (1Pt5:8). Hij gebruikt hiervoor zijn dienaars om leugens te verspreiden binnen de gemeente van God. De Heer Jezus had hier zelf al meerdere keren voor gewaarschuwd (Mt7:15; 13:31-33; 24:11,24). De brieven van de apostelen waarschuwen ook meerder malen voor dit soort valse leraars. Vooral Paulus, de leraar van de gemeente, doet dit met regelmaat (Hd20:28-32; 2Ko11:13-15, 2Tm3:13), maar ook de andere schrijvers van het Nieuwe Testament.

Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren niet van ons; want als zij van ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn; maar zij moesten openbaar worden dat zij geen van allen van ons zijn. 1Jh2:19

Want bepaalde mensen zijn binnengeslopen, die van ouds tot dit oordeel tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid en onze enige Meester en Heer Jezus Christus verloochenen. Jd1:4

Deze valse leraars, waar Petrus in dit 2^e hoofdstuk over schrijft, loochenen de persoon en het werk van Christus en vallen de goddelijke inspiratie van de Schrift aan. Ze vervalsen het evangelie en dit doen zij vanuit de gemeente van God waar zij binnen zijn geslopen.

Vers 12

Dezen echter, als redeloze dieren, die van nature voortgebracht zijn om gevangen en omgebracht te worden, zullen ook, daar zij lasteren in dingen die zij niet begrijpen, in hun eigen verderf omkomen,

De valse leraars worden vergeleken met *'redeloze dieren'*. Net als deze wezens zonder verstand hebben ze geen flauw idee waar ze het over hebben, terwijl ze met geleerde woorden zich voordoen als kenners van God en van zijn woord. Zo wordt door diverse valse leraars het evangelie verkondigd dat Jezus kwam om *'de mensen van hun ellende te redden'* of wordt er gezegd: *'God is groter dan jouw probleem'*. Net zoals de dieren die geen vermogen hebben om na te denken en zijn voortgebracht om te worden geslacht, zo zullen deze figuren uiteindelijk *'omkomen in hun eigen verderf'*.

...hun einde zal zijn naar hun werken. 2Ko11:15b

...hun einde is het verderf, Fp3:19a

Vers 13

en het loon van de ongerechtigheid ontvangen. Zij achten de zwelgpartij overdag een genot; zij zijn vlekken en smetten en zwelgen in hun bedriegerijen, als zij bij u brassen.

Deze lieden noemen zich *'leiders'* of *'voorgangers'* en ontvangen daarvoor salaris, maar God zal ze het *'loon van de ongerechtigheid'* geven. Ze zijn inhalig, ik-gericht, en onder de belijdenis van *'christenen'* zijn ze *'vlekken'* en *'smetten'* voor de naam van de Heer. Ze kunnen niets anders dan bedriegen en zwelgen daar ook nog eens in. Ze *'brassen'* tussen de christenen en uit hun manier van leven blijkt wel hoe inhalig ze zijn.

Vers 14

Zij hebben overspelige ogen, die niet ophouden te zondigen; zij verlokken onstandvastige zielen en hebben een hart geoefend in hebzucht, kinderen van de vervloeking.

Hun ogen zijn *'overspelig'* en zoeken voortdurend naar vrouwen die hun fantasieën kunnen waarmaken. Er is geen enkele sprake van zelfbeheersing of fatsoen zoals Job dit beschrijft (Jb31:1). Ze houden niet op met zondigen. Hoe vaak horen we niet van seksuele zonden onder dit soort *'voorgangers'*? Ze zoeken ook naar *'onstandvastige zielen'* die niet geworteld zijn in Gods

woord en dus in Christus (Ko2:7, zie ook 2Tm3:6). In onze tijd zijn er steeds meer gelovigen die door gebrek aan kennis ten prooi vallen aan dit soort dwaalleraars. Dezen hebben een *'hart geoefend in hebzucht'* zoals Judas die een dief was (Jh12:6). Petrus noemt hen *'kinderen van de vervloeking'*. Hun hele leven wordt gekenmerkt door een vloek en zo zal ook hun einde zijn (Mt25:41).

Vers 15

Door de rechte weg te verlaten zijn zij afgedwaald en volgen de weg van Bileam, de zoon van Bosor, die het loon van de ongerechtigheid liefhad,

De rechte weg is de Heer Jezus en de gehoorzaamheid aan Hem, maar deze valse leraars hebben deze verlaten en zijn afgedwaald naar een andere weg, die van *'de dwaling van Bileam'* (Nm22-24; Jd1:11). Ze kende de rechte weg want ze hebben hem 'verlaten'. Bileam, de valse profeet van God had het loon van de ongerechtigheid lief door voor geld het volk van God te vervloeken. De Engel van de HEERE, die de Zoon van God is, zegt tegen Bileam: *'deze weg wijkt van Mij af'* (Nm22:32).

Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u daar hebt die aan de leer van Bileam vasthouden, die Balak leerde de zonen van Israël een strik te spannen, om afgodenoffers te eten en te hoereren. Op2:14

Vers 16

maar een berisping voor zijn eigen wetteloosheid kreeg: het stomme lastdier dat met mensenstem sprak, verhinderde de dwaasheid van de profeet.

God liet zijn dwaasheid openbaar worden toen hij werd *'voor zijn eigen wetteloosheid'* berispt door een ezel, *'het stomme lastdier'* (Nm22:22-33). Zo werd de dwaasheid van de profeet verhinderd en God spreekt ook vandaag tot geldbeluste dwaalleraars op diverse wijzen. Via deze methoden probeert God hen te behouden van hun verderf (Nm31:8).

Vers 17

Dezen zijn waterloze bronnen en nevelen door de storm voortgedreven, voor wie de donkerheid van de duisternis bewaard wordt.

Valse leraars zijn ‘waterloze bronnen’. Ze doen zich voor als leraars van verkwikkend onderwijs, maar ze verkondigen niet Hem die de ware Bron is (Jh4:14; 7:38-39). Mensen hebben helemaal niets aan hun onderwijs, het zal ze niet verkwikken maar hen weg leiden van de Heer Jezus. Ze zijn daarom ‘waterloze wolken’ (Jd1:12), lieden zonder enige geestelijke inhoud. Petrus vergelijkt hen ook met ‘nevelen door de storm voortgedreven’. Nevelen verhinderen het zicht en dat is ook precies wat deze valse leraars doen. Hun taalgebruik is mistig, vaag, zweverig en wordt verpakt in een zalvende sfeer. Ze zijn door een storm voortgedreven want er is geen ijkpunt in de Schrift maar een wirwar van emotioneel gedreven woorden die kant noch wal raken. Zo zegt iemand:

‘Gods project, dat Koninkrijk van God heet, is een ‘herstelplan’ van deze wereld waarbij hij ons inzet als uitvoerders van dat plan. Onze focus is dus niet ‘naar de hemel’, maar de hemel op aarde. God heeft de opbouw van zijn Koninkrijk in handen van mensen gelegd.’

Valse leraars zullen eindigen in ‘de donkerheid van de duisternis’, naar de meester die zij dienen, de vorst van de duisternis.

Vers 18

Want door vruchteloze gezwollen taal te uiten verlokken zij door vleselijke begeerten, door losbandigheden hen die sinds kort ontvlucht waren aan hen die in dwaling wandelen.

Een dienaar van de Heer deelt de waarheid mee op een sobere, helder wijze. Een valse leraar bedient zich van ‘vruchteloze gezwollen taal’. Ze praten veel en ‘gezwollen’, met gebruik van ‘grote woorden’ (‘grote oogst’, ‘velen genezen’, ‘kracht van God’), maar ze zeggen niets wat nuttig is. Zo spreekt ‘profeet’ Mattheüs van der Steen op 15 januari 2020 de volgende ‘profetie’ uit:

‘2020 Is het jaar dat er een Heilige Geest-uitstorting over de kerk en over de wereld gaat komen die de kerkgeschiedenis de afgelopen tweeduizend jaar nog nooit beleefd heeft’.

Valse leraars verlokken door hun taalgebruik door vleselijke begeerten naar geld en macht en door losbandigheden die mensen die tot het christendom zijn toegetreden nadat ze waren ontvlucht aan hen die in dwaling leefden in de wereld. Van der Steen heeft misbruik in zijn kerk toegedeekt en meerdere losbandigheden verdedigd.

Vers 19

Zij beloven hun vrijheid, terwijl zijzelf slaven van het verderf zijn; want door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men geworden.

Deze valse leraars beloven vrijheid voor de autonome mens. De online Bijbelschool van vrijzijn.nl heeft het veel over ‘vrijheid in Christus’, maar dit zijn wat lessen in hun school:

LES 9: Je bent het en je wordt het. LES 10: Je bent Gods Meesterwerk. LES 13: Je mag leren van jezelf te houden (1). LES 14: Je mag leren van jezelf te houden (2). LES 15: Thuiskomen bij jezelf.

Een ‘zangleider’ zei tijdens een bijeenkomst van Trin in Rotterdam:

‘Wij verklaren dat wij één zijn in Jezus Naam, we smijten alle theologie de deur uit. We gaan onszelf uitgieten in aanbidding. Dit is de avond van vrijheid, van bevrijding uit Egypte en op reis naar het beloofde land’.

In plaats van hun toehoorders tot ‘slaven van Christus’ te maken, leiden valse leraars hen in een leven zonder gezag en norm. Intussen zijn deze valse leraars zelf ‘slaven van het verderf’. Hun meester is in werkelijkheid de duivel, wiens slaaf zij zijn.

Vers 20

Want als zij door de kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus de bevlekkingen van de wereld ontvlucht maar opnieuw daarin verstrikt zijn en

erdoor overmeesterd worden, dan is voor hen het laatste erger geworden dan het eerste.

Deze figuren die door de valse leraars worden ingepakt, zijn uiterlijk verbonden geweest met het christendom 'door de kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' waardoor zij zich uiterlijk hadden afgewend van de bevlekkingen van de wereld. Doordat er geen innerlijke verandering heeft plaatsgevonden zijn zij opnieuw verstrikt geraakt in de wereld en erdoor overmeesterd. Pas als men onder het gezag leeft van de Heer, is men werkelijk vrij.

Als dan de Zoon u zal vrijmaken, zult u werkelijk vrij zijn. Jh8:36

Nu is hun laatste toestand erger dan de eerste, aangezien zij hebben beleden de Heer Jezus te kennen en toch weer onder de heerschappij van de duivel verder gaan.

Vers 21

Want het was beter voor hen geweest de weg van de gerechtigheid niet gekend te hebben, dan na die gekend te hebben zich af te keren van het heilige gebod dat hun was overgeleverd.

De mens is verantwoordelijk naar de mate van zijn/haar belijdenis.

Die slaaf nu, die de wil van zijn heer heeft gekend, en zich niet bereid en niet naar zijn wil gedaan heeft, zal met vele slagen worden geslagen; maar wie die niet gekend en dingen gedaan heeft die slagen waard zijn, zal met weinige worden geslagen. Ieder nu wie veel gegeven is, van hem zal veel worden geëist; en wie veel is toevertrouwd, van hem zal men des te meer vragen. Lk12:47-48

Door te hebben beleden de weg van de gerechtigheid te kennen en daarna bewust het heilige gebod tóch te hebben verlaten, hebben zij hun oordeel verzwwaard.

Vers 22

Hun is overkomen wat het ware spreekwoord zegt: 'De hond is teruggekeerd naar zijn eigen braaksel', en: 'De gewassen zeug tot het wentelen in de modder'.

Petrus citeert Sp26:11 en voegt er een gezegde aan toe. Op mensen die zich uiterlijk christenen hebben genoemd en via de valse leraars weer terugkeren tot de wereld, zijn deze spreuken van toepassing. Ze zijn van kwaad tot erger gegaan en er is geen enkele hoop meer voor hen.

2 Petrus 3:1-12

Nadat de Heer Jezus naar zijn Vader was teruggekeerd en in de hemel met heerlijkheid en eer werd gekroond, werden apostelen, profeten, evangelisten, leraars en herders aangesteld om het woord van God te verkondigen en de gezonde leer te bewaren (Ef4:11). Het doel hiervan is om de gemeente te brengen tot *de 'eenheid van het geloof en de kennis van de Zoon van God'* (Ef4:13). Alleen als dit gebeurt, zal er vrucht zijn waarin de Vader wordt verheerlijkt, namelijk dat Christus gezien wordt in de gelovigen (Jh15:8). Petrus noemt dit de *'godsvrucht, de broederliefde en de liefde'* in 2Pt1:7. Het is dit ene doel dat de satan wil verhinderen, want hij is in heel zijn wezen één en al haat tegen de Zoon van God die hem heeft 'teniet' gedaan en zijn werken heeft verbroken (Hb2:14; 1Jh3:8). Om de vrucht voor de Vader te frustreren heeft hij zijn eigen valse 'apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars' in de gemeente uitgezonden, waar Petrus in het 2e hoofdstuk van deze brief over schrijft. Zodra deze lieden invloed krijgen zal er sprake zijn van 'losbandigheden' (2Pt2:2,18). In dit 3^e hoofdstuk voegt Petrus er de 'spotters' bij die de komst van de Heer ontkennen (vs3). Het is daarom van het grootste belang het gezonde onderwijs van de apostelen tot ons te nemen.

Vers 1

Geliefden, dit is al de tweede brief die ik u schrijf. In beide wrek ik door herinnering uw oprechte gezindheid op,

Als een ware herder spreekt Petrus zijn lezers aan met 'geliefden'. Het gaat hem om de zielen van de kudde vanuit een liefde van de Heer waardoor hij al twee brieven heeft geschreven. Steeds weer wijst hij op het woord van God om bewaard te blijven voor de duivelse listen (Ef6:11). Het is hierin van het allergrootste belang dat er de juiste gezindheid is ten opzichte van dit woord van God. Alleen de geestelijke *houding* van ontzag en afhankelijkheid zal ervoor zorgen dat wij dit woord gaan verstaan en toepassen.

Als iemand zijn wil doen wil, zal hij van deze leer erkennen of zij uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek. Jh7:17

In Ef3:16-18 schrijft Paulus dat als wij zijn gegrond en geworteld in de liefde, we in staat zijn te begrijpen wat Gods raad is. Zo ook hier in deze brief. Het gaat niet om een intellectuele, kritische houding, want dan zal iemand nooit begrijpen wat Gods gedachten zijn.

Vers 2

opdat u terugdenkt aan de woorden die tevoren door de heilige profeten gesproken zijn en aan het gebod van de Heer en Heiland, door uw apostelen verkondigd.

Het fundament van de waarheid is het woord van God. Petrus wijst daar ook hier weer op (zie ook 2Pt1:20). Hij verwijst niet naar nieuwe apostelen, maar naar de *‘woorden die tevoren zijn gesproken door de heilige profeten en aan het gebod van de Heer en Heiland, door uw apostelen verkondigd’*. Dáár moeten we aan *‘terugdenken’*, zoals Johannes schrijft:

Wat u betreft, laat wat u van het begin af gehoord hebt, in u blijven. Als in u blijft, wat u van het begin af gehoord hebt, dan zult u ook in de Zoon en in de Vader blijven. 1Jh2:24

Zowel de profeten, als de Heer, als de apostelen hebben dezelfde boodschap verkondigd en die staat haaks op die van de valse leraren. Heiligheid, reinheid, een afkeer van ongerechtigheid en wetteloosheid en het oordeel over zonde staan hierin altijd centraal, want *‘God is licht en in Hem woont in het geheel geen duisternis’*, 1Jh1:5.

Vers 3

Weet dit eerst, dat er in het laatst van de dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen

Al deze dingen zijn van belang want (en Petrus schrijft dat wij dit *‘eerst’* moeten weten) er zullen in het laatst van de dagen spotters komen met spotternij. Zij zullen naar hun eigen begeerten wandelen, een kenmerk van de laatste dagen.

Want er zal een tijd zijn dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen verzamelen, om zich het gehoor te laten strelen; 2Tm4:3

Vers 4

en zeggen: Waar is de belofte van zijn komst? Want sinds de vaderen zijn ontslapen, blijft alles zo als van het begin van de schepping.

De spotters ontkennen de komst van de Heer. Ze willen niets horen van een oordeel dat over de goddelozen zal komen en een verschijning van zijn heerlijkheid. Ze zullen beweren dat alles immers al ‘miljoenen jaren’ hetzelfde is. De wetenschap strooit met deze aantallen om de gewetens van mensen in slaap te sussen en mannen en vrouwen binnen de christenheid zullen deze spotternij overnemen. Ze spreken soms nog wel over ‘*het begin van de schepping*’, maar ontkennen vaak dat dit in zes dagen is gebeurd.

Vers 5

Want moedwillig is hun dit onbekend, dat door het woord van God de hemelen van oudsher waren en een aarde bestaande uit water en door water,

Zoals Petrus in het eerste vers schrijft over de juiste gezindheid om het woord van God te kunnen begrijpen, zo schrijft hij hier over de verkeerde gezindheid. De spotters zijn moedwillig in hun spotternij, ze *willen* Hem niet kennen in zijn wegen en zijn komst. Zij *willen* ook niet geloven wat er staat geschreven over hoe God de hemelen en de aarde heeft geschapen. Voor het geloof is het eenvoudig.

Door het geloof begrijpen wij dat de werelden door Gods woord bereid zijn, zodat wat men ziet, niet ontstaan is uit wat zichtbaar is. Hb11:3

De aarde is door Hem ‘*uit water*’ en ‘*door water*’ geschapen (Gn1:2).

Vers 6

waardoor de toenmalige wereld, door water overstromd, vergaan is.

God heeft eerder een oordeel over de hele aarde uitgevoerd, toen de 'toenmalige wereld' verging door water in de tijd van Noach. De mensen in zijn tijd spotten met hem en geloofden niet in een toekomstig oordeel, 'tot op de dag dat Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en allen verdelgde' (Lk17:27). Dit maakt aan de spotters duidelijk dat God het oordeel altijd uitvoeren zal over de goddeloosheid, over hen die 'ongehoorzaam waren' (1Pt3:20) vroeg of laat.

Vers 7

Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord opgespaard voor het vuur en worden bewaard tot de dag van het oordeel en van de ondergang van de goddeloze mensen.

Petrus wijst erop dat de huidige wereld rijp is voor het oordeel, 'door hetzelfde woord opgespaard voor het vuur'. Verderop schrijft hij:

...terwijl u de komst van de dag van God verwacht en verhaast, ter wille waarvan de hemelen in vuur gezet zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. 2Pt3:12

God zal de goddelozen oordelen als het kwaad zijn dieptepunt heeft bereikt. De spotters mogen denken dat het oordeel niet zal komen, maar deze huidige wereld wordt bewaard 'tot de dag van het oordeel en de ondergang van de goddeloze mensen'. Niemand van de goddelozen zal ontkomen aan deze dag van oordeel.

Vers 8

Maar laat dit ene u niet onbekend zijn, geliefden, dat een dag bij de Heer is als duizend jaar en duizend jaar als een dag.

Petrus drukt zijn lezers op het hart goed te beseffen dat voor God 'tijd' iets heel anders is dan voor ons. De 'dag' van de Heer (1Ts5:2; 2Pt3:10)), zijn

aanwezigheid en verschijning ten oordeel en regering, gaat vooraf aan de 'dag' van het oordeel voor de grote witte troon (Op20:11-15). Een dag is bij de Heer duizend jaar en de duizend jaar zijn als een dag.

Vers 9

De Heer vertraagt de belofte niet zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig over u, daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen.

Er is nog een belangrijke reden van het uitstel van de dag van het oordeel en dat is de lankmoedigheid van God. Zijn grote liefde heeft het verlangen dat allen tot bekering komen en dat er niemand verloren gaat.

Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, die wil dat alle mensen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen. 1Tm2:3-4

Deze wil van God zal niet uitgevoerd worden, want we weten dat er mensen voor eeuwig zullen worden veroordeeld. Toch is het geen traagheid zoals sommigen beweren van Hem maar liefde dat er nog gelegenheid is voor mensen om het evangelie te geloven en behouden te worden.

Vers 10

Maar de dag van de Heer zal komen als een dief, waarop de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden.

De dag van de Heer, de dag dat Hij het voor het zeggen zal hebben in deze wereld, is geen dag van vierentwintig uur, maar een langere periode. De 'dag van God' (vs12) is de dag dat Hij 'alles in allen' zal zijn (1Ko15:28) en de 'dag van de eeuwigheid' (vs18) is de eeuwige toestand. De dag van de Heer zal komen als een dief zoals ook Paulus schrijft:

Want u weet zelf nauwkeurig dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht. Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen. 1Ts5:2-3

De dag van de Heer kent meerdere momenten. Deze begint met de opname van alle gelovigen (1Th4:15-17), vervolgens zijn er de oordelen vanuit de hemel, eerst indirect en vervolgens direct. We lezen daar over vanaf Op6. Dan zal Hij verschijnen vanuit de hemel, samen met *'al zijn heiligen'* (1Th3:13). Dit lezen wij in Op19:11-16. Vervolgens breekt het vreedrijk van duizend jaren aan (Op20:1-6), waarna *'de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop gevonden worden'*. Dit lezen we in Op20:11. Tenslotte vindt het oordeel plaats voor de grote witte troon *'waar zij werden geoordeeld, ieder naar zijn werken'* (Op20:13), waarna de dag van God begint, de 'dag van de eeuwigheid' als hij alles in allen zal zijn (1Ko15:28).

Vers 11

Daar dit alles dus vergaat, hoe behoort u te zijn in heilige wandel en godsvrucht,

Dit vooruitzicht behoort een zuiverend effect op ons te hebben in *'heilige wandel en godsvrucht'*. Het profetische woord heeft altijd dit doel, de gelovigen het grote verlangen te geven, door de heilige Geest, om ver te blijven van dat wat straks zal worden geoordeeld en op te groeien in de genade en kennis van onze Heer en Heiland, Jezus Christus (2Pt3:18).

Vers 12

terwijl u de komst van de dag van God verwacht en verhaast, ter wille waarvan de hemelen in vuur gezet zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten.

Als wij zo leven als Petrus beschrijft, 'verhaasten' wij de dag van God. Enerzijds zal de tijd subjectief gezien, sneller gaan want de liefde tot Hem maakt dat de tijd dat we wachten op Hem korter lijkt. Anderzijds zullen er door ons getuigenis meer mensen tot bekering komen waardoor het getal van de uitverkorenen sneller vol is en Gods dag kan aanbreken. Wij verwachten niet het oordeel, maar de dag van God. Dan en daar zal alles zijn tot eer van Hem en van de Heer Jezus. Ter wille van die heerlijke toekomst waarin alles zal zijn

tot zijn eer, zal alles in vuur worden gezet en brandend wegsmelten waar de zonde Hem heeft onteerd.

2 Petrus 3:1-13-18

Petrus waakt als een ware herder over de kudde van God. Dit is de gemeente die voor God kostbaar is.

Past op uzelf en op de hele kudde, waarin de Heilige Geest u als opzieners heeft gesteld, om de gemeente van God te hoeden, die Hij Zich heeft verworven door het bloed van zijn eigen Zoon. Hd20:28

God heeft herders over zijn kudde aangesteld, de opzieners. Er zijn echter ook valse herders, zoals er ook in de tijd van het Oude Testament waren.

Mensenkind, profeteer tegen de herders van Israël, profeteer, en zeg tegen hen, tegen die herders: Zo zegt de Heere HEERE: Wee de herders van Israël die zichzelf weiden! Moeten de herders niet de schapen weiden? Ez.34:2

Petrus waarschuwt in deze tweede brief voor dit soort figuren, die zich in de christenheid begeven en niet de kudde, maar zichzelf weiden. Ze waken niet over de zielen, dat deze tot de Heer Jezus worden gebracht, maar zij verrijken zichzelf (2Pt2:3) en beschouwen het christendom als een 'winstbron' (1Tm6:5). Onder hen zijn ook de spotters die de komst van de dag van de Heer verloochenen. Petrus roept zijn lezers op zich aan het woord van God te houden en het komende oordeel van God over deze lieden in acht te nemen.

Vers 13

Wij echter verwachten naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont.

In de dag van de Heer zullen alle elementen brandend vergaan (vs12). Het zal ook een oordeelsdag zijn voor de goddelozen. Voor de gelovigen is deze dag een dag van zegen, de vervulling van de hoop. Deze dag zal overgaan in de 'dag van God', de 'dag van de eeuwigheid' (vs12,18), waar er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zal zijn. Alles wat aan de zonde deed denken zal voorbij zijn.

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. Op20:1

In het vrederijk zal gerechtigheid *heersen* (Ps101:8), in de dag van God zal er gerechtigheid *wonen*. Jesaja schrijft ook over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde in Js65:17:

Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet [meer] gedacht worden, ze zullen niet [meer] opkomen in het hart.

Waar Petrus de feitelijke verandering van de geschapen wereld beschrijft, is het thema van Jesaja de verandering van de leefomstandigheden (zie het vervolg van Js65). Hij schrijft dan ook over het vrederijk (Ps104:30b), terwijl Petrus het over de eeuwige toestand heeft.

Vers 14

Daarom, geliefden, daar u deze dingen verwacht, beijvert u onbesmet en onberispelijk voor Hem te worden gevonden in vrede.

Dit perspectief op de volmaakte vrede en gerechtigheid behoort bij christenen een groot verlangen op te wekken om deze gerechtigheid in hun levens na te jagen. We behoren ons daarom 'te beijveren' om onbesmet van deze wereld te blijven (Jk1:27) en onberispelijk voor Hem gevonden te worden als Hij komt. Dit alles in vrede met alle mensen (Rm12:18).

Vers 15

En houdt de lankmoedigheid van onze Heer voor behoudenis, zoals ook onze geliefde broeder Paulus naar de hem gegeven wijsheid u heeft geschreven;

Het geduld dat de Heer met deze wereld heeft moet ons niet doen twijfelen aan de beloften. We behoren het te bezien 'voor behoudenis', Zijn verlangen de goddelozen te redden (zie vs9). Petrus wijst op 'onze geliefde broeder' Paulus die ook over deze behoudenis heeft geschreven aan de gelovige Joden (zie 1Pt1:1). Dit is een sterke aanwijzing dat Petrus verwijst naar de brief aan de Hebreëen (zie bijv. Hb2:4).

Vers 16

evenals ook in alle brieven, waarin hij over deze dingen spreekt, waarin sommige dingen moeilijk te begrijpen zijn, die de onwetenden en onstandvastigen verdraaien, zoals ook de overige Schriften, tot hun eigen verderf.

Paulus is wijsheid gegeven om over 'deze dingen' te spreken. Petrus vindt sommige dingen 'moeilijk te begrijpen', wellicht de dingen die over de 'verborgenheid van Christus' gaan waar het Jodendom onder het kruis is tenietgedaan. Petrus stelt deze brieven op één lijn met de 'overige Schriften' waarmee hij bevestigt dat Paulus' brieven hetzelfde goddelijke gezag hebben. Altijd weer worden deze brieven verdraaid door de 'onwetenden' en de 'onstandvastigen'. Wat is er juist rond deze brieven van Paulus veel verwarring!

Vers 17

U dan, geliefden, nu u dit van tevoren weet, weest op uw hoede dat u niet, door de dwaling van de zedelozen meegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid;

Petrus moedigt zijn lezers aan om op hun hoede te zijn. De verdraaiing van Paulus' onderwijs gebeurt door de dwaling van mensen die zedeloos leven. 'Verkeerde omgang bederft goede zeden', 1Ko15:33. Als we ons tot valse leraar wenden, zullen we door hun zedeloosheid worden beïnvloed en uiteindelijk worden meegesleept. Laten we ons daarom niet van onze standvastigheid afbrengen (zie 1Ko15:2; Fp4:1).

Vers 18

maar groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag van de eeuwigheid. Amen.

Het christelijke leven wordt in één zin door Petrus samengevat en dat is opgroeien in Wie de Heer Jezus is (zie ook Ef4:13-16). Eerst is het Zijn genade waar het hart zijn vastheid in moet leren krijgen (Hb13:9) en vervolgens de

kennis van Zijn persoon. Wie Hij is, Zijn liefde kennen is het grote doel (Ef3:18). Daarom behoort al onze geestelijke aandacht uit te gaan naar Hem, het grote thema ook van de brieven van Paulus (zie Ko1:28). Hiervoor hebben wij het woord van God, het gebed, de gemeenschap van gelovigen en het avondmaal (Hd2:42). Al deze zaken helpen ons om de aandacht te blijven richten op de Heer Jezus en op niets anders. Hij is het die de heerlijkheid toekomt en niet de mens, zowel nu als tot in de eeuwigheid. Geprezen is Hij!

De brieven van Johannes

Inleiding

We beginnen aan een nieuw Bijbelboek. Voordat we naar de inhoud ervan gaan, is het goed te weten tegen welke achtergrond Johannes deze brief heeft geschreven. Hij schreef deze brief als een antwoord op de gnostiek (van *gnosis*=kennis). Deze stroming maakte een sterk onderscheid tussen de materiële wereld en de geestelijke wereld. Vandaag zien we deze invloed ook in het christendom in diegenen die de nadruk leggen op geestelijke ervaringen. Het christendom werd al vroeg beïnvloed door deze leer die o.a. inhield:

1. Er is een onderscheid tussen de lagere Joodse Schepper-God en de hoogste Verlosser-God.
2. De Verlosser-God is bij de doop op de mens Jezus neergedaald.
3. De ware kennis van God verlost de mens van de jaloerse Joden-God.
4. Door een streng ascetische leefwijze kon men de geest verheffen boven het stoffelijke en zich verenigen met de godheid.
5. De Zoon van God had slechts in schijn een menselijke gestalte aangenomen, want de hoogste God kan zich niet met materie inlaten (docetisme).
6. Alleen de mens Jezus op wie de Zoon van God tijdens diens doop is neergedaald is werkelijk gestorven en opgestaan.
7. Met het stoffelijke hebben we niet veel te maken dus wat in het lichaam gebeurt is niet belangrijk.

Johannes schrijft hierop deze brief waarin hij duidelijk verwoordt dat:

1. Christus vanaf het begin werkelijk mens is geweest maar ook God de Zoon, 1Jh1:1-2.

2. De Vader en de Zoon één zijn, 1Jh1:3, 2:22.
3. Iedere gelovige het eeuwige leven bezit, niet alleen de 'ingewijden', 1Jh1:4; 4:4; 5:12.
4. De geest van de antichrist ontkent dat Christus is gekomen in het vlees, 1Jh4:1-3.
5. Het kenmerk van het eeuwige leven is dat de geboden van Christus onderhouden worden, 1Jh3:6-7
6. De liefde is het bewijs van de nieuwe natuur, in tegenstelling tot de hoogmoed van de ingewijden ten opzichte van de niet-ingewijden, 1Jh4:7-8

Het hoofdthema van deze brief is dan ook het eeuwige leven. Johannes beziet dit niet zozeer vanuit de praktische verwerkelijking ervan, maar beschrijft de *aard* en het *wezen* ervan. Dit moeten we goed onthouden anders zouden we de teksten op de praktijk willen toepassen terwijl Johannes bedoelt: dit zijn nu de kenmerken van het eeuwige leven. Ondanks het verval in de christenheid, is het leven in Christus eeuwig hetzelfde en kan dit leven door iedere gelovige beleefd en uitgeleefd worden, tot grote blijdschap.

1 Johannes 1:1-10

Vers 1

Wat van het begin af was, wat wij gehoord, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd en onze handen betast hebben betreffende het woord van het leven

Johannes begint met ene belangrijke opmerking: *'wat van het begin was'*, wat duidt op het begin van het aardse leven van de Heer Jezus. Deze opmerking is gericht tegen de gnostici die beweerden dat de Christus niet werkelijk mens kon zijn geweest. Hij had echter geen 'schijnlichaam' aangenomen maar was vanaf het begin 'God geopenbaard in het vlees' (1Tm3:16). Het Woord is vlees geworden en de apostelen hebben dit met eigen ogen gezien 'vol van genade en waarheid' (Jh1:14). Hij die het 'woord van het leven' is leefde onder hen als een mens. Er zit een opklimming in de woordkeuze die Johannes hier gebruikt. Het begint met horen, wat enige afstand inhoudt. Dan volgt 'zien' wat al meer betrokkenheid uitdrukt. Dan volgt 'aanschouwen', wat meer 'bestuderen' betekent. Tenslotte schrijft hij over het betasten met hun handen. Het is geen mystiek, een 'ervaring van de geest', maar nuchtere kennis die is gebaseerd op relatie. Zo hebben wij Hem leren kennen door het horen van het woord. Toen volgde zien, toen aanschouwen en zelf geestelijk 'betasten', een diepe innerlijke kennis van wie Hij is. In Hem zagen zij en zien wij het leven (Jh1:4). Hij is de openbaring van dat wat werkelijk leven is naar Gods gedachten. Het is een hemels leven tegenover het aardse leven van mensen.

Vers 2

(en het leven is geopenbaard en wij hebben gezien de getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en ons geopenbaard is);

In de Heer Jezus is het leven ten volle openbaar geworden. Zijn leven op aarde was de volmaakte weergave van het leven dat van eeuwigheid bij de Vader was. Pas toen de Zoon mens werd, kon dit leven gekend worden. Dit leven:

1. Is een *beginself* in volmaakte goddelijke liefde en waarachtig licht. Dit leven is in ons.
2. Is een *sfeer* van gemeenschap tussen goddelijke personen, de Vader en de Zoon. Dit is waar we leven (Jh17:3).

De apostelen hebben dit leven gezien en verkondigen Hem die dit leven is, de Heer Jezus. Net als Paulus verkondigen zij een Persoon.

Hem verkondigen wij, terwijl wij iedere mens terechtwijzen en iedere mens leren in alle wijsheid, om iedere mens volmaakt te stellen in Christus. Ko1:28

Vers 3

wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook u met ons gemeenschap hebt. En onze gemeenschap nu is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus.

De apostelen verkondigen dat wat zij gezien en gehoord hebben van dit leven. Het heeft hun volkomen veranderd omdat dit leven nu ook in hen is gekomen door de Heilige Geest. Als wij door geloof Hem zó 'aanschouwen', de Christus door de apostelen verkondigd (in hun brieven) hebben wij gemeenschap met de hen, want dit leven is ook in ons. Zij die de gnostiek aanhingen hadden geen gemeenschap met hen. Hun gemeenschap was met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. 'Gemeenschap' wil zeggen, overeenkomstige interesses, liefde en doel. Het is hetzelfde 'deel' hebben (zie Jh13:8). Gemeenschap met de Vader staat voorop. Zijn 'deel', dat waar zijn hart naar uitgaat is de Zoon en dat mogen ook wij zo kennen.

God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van zijn Zoon Jezus Christus onze Heer. 1Ko1:9

Het gaat niet zozeer om hoe wij het beleven, maar meer om het feit dat dit de eigenschappen van het leven zijn waaraan wij deelhebben.

Vers 4

En deze dingen schrijven wij u, opdat onze blijdschap volkomen is.

De overweldigende waarheden over dit leven is ons schriftelijk overgeleverd. Het doel ervan is dat de blijdschap van de apostelen en ook onze blijdschap volkomen is (Jh15:11; 17:13). Door het geloof in dat wat geschreven staat te mogen weten wat het eeuwige leven inhoudt, worden we bewaard voor allerlei invloeden die onze blijdschap kunnen wegnemen.

Vers 5

En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Het leven dat bij de Vader was werd aan de apostelen geopenbaard en leerde onder hen de boodschap dat God licht is en in Hem in het geheel er geen duisternis is (Jh1:5). Vaak horen we dat de boodschap van Jezus is dat God liefde is. Hoewel dit waar is (1Jh4:8,16) is dit toch niet hoe Johannes het onderwijs van de Heer samenvat. Het leven is allereerst licht, volmaakte heiligheid (zie vs7).

*Hij die alleen onsterfelijkheid heeft, die een ontoegankelijk licht bewoont, die geen mens gezien heeft of zien kan. Hem zij eer en eeuwige kracht! Amen.
1Tm6:16*

Vers 6

Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij wandelen in de duisternis, dan liegen wij en doen de waarheid niet.

Zij die beweren gemeenschap met God te hebben bewaren zijn geboden, net zoals de Heer die van zijn Vader hield (1Jh2:6). Toch zijn er ook mensen die 'zeggen' gemeenschap met de Vader te hebben terwijl hun leven in de duisternis is. Hier doelt Johannes in de eerste plaats op de gnostici die ondanks hun mooie belijdenis, leefden in zonde. Zij liegen en doen de waarheid niet. Dit geldt voor ieder die zegt een christen te zijn maar leeft in duisternis. Hoewel we kunnen vallen in zonde, leven zij die het eeuwige leven hebben er niet

in. Johannes schrijft 'wij' zodat het voor ieder geldt die uiterlijk zich in het christendom begeeft. Hij benadrukt het algemene principe. Een gelovige leeft in het licht.

Niet ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar hij die de wil doet van mijn Vader die in de hemelen is. Mt7:21

Wat baat het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, maar hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem soms behouden? Jk2:14

Vers 7

Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

De Vader is in het licht, daarom wandelen zijn kinderen ook in het licht. Dit is het eeuwige leven. Wij hebben gemeenschap met alle andere kinderen van de Vader die ook in het licht wandelen. We weten dat wij geschikt zijn gemaakt om in het licht te zijn, want het bloed van de mens Jezus, de eeuwige de Zoon van de Vader, reinigt ons volkomen van alle zonde.

...want vroeger was u duisternis, maar nu bent u licht in de Heer; wandelt als kinderen van het licht

(want de vrucht van het licht bestaat in alle goedheid en gerechtigheid en waarheid), Ef5:8-9

We zijn licht en kinderen ervan. In het licht wandelen betekent ook dat dit licht dat wat wij van nature zijn blootlegt. We hebben wat onszelf betreft zonde, onze oude natuur, het vlees en we hebben gezondigd.

Vers 8

Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is niet in ons.

Mensen binnen de christenheid kunnen heel wat beweren. Ze kunnen 'zeggen' dat zij zonder zonde zijn. Dit leren bijv. de 'Noorse broeders'. Uiteindelijk

zouden gelovigen in staat zijn om een zondeloze staat te bereiken. Johannes zegt: 'Wanneer wij dat zouden beweren, zouden we onszelf misleiden en zou de waarheid niet in ons zijn'. Als de waarheid in ons is, het leven, dan erkennen we dat er zonde is ons is. We noemen dat ook zo, en niet 'gebrokenheid' o.i.d.

Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is bij mij aanwezig, maar het doen van het goede niet. Rm7:18

Vers 9

Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Een kenmerk van zij die het leven hebben en in wie de waarheid is, is dat zij hun zonden belijden. Ze hebben een afschuw van zonde en zodra er in hun leven gezondigd wordt, belijden ze het onmiddellijk. De Vader is immers getrouw en rechtvaardig. Hij vergeeft de zonden en reinigt ons bewustzijn van alles wat met duisternis te maken heeft.

Vers 10

Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is niet in ons.

Voor de derde maal spreekt Johannes over dat wat mensen 'zeggen'. Deze keer beweren sommigen dat zij nooit gezondigd hebben. Zo schreef iemand een boek met de titel 'De meeste mensen deugen'. Dit nog erger dan ontkennen dat wij een zondige natuur hebben. Dit is God tot een leugenaar maken die heeft gezegd:

Want allen hebben gezondigd en komen te kort aan de heerlijkheid van God, Rm3:23

'Zijn woord is niet in ons' wil zeggen dat wij het woord niet geloven als we dit beweren. We vinden dit vandaag bij de vrijzinnige kerken die niet over de mens als zondaar willen spreken, maar vooral over het feit hij is geschapen naar Gods beeld (boek: 'Ken jezelf').

1 Johannes 2:1-13

Johannes schrijft in zijn evangelie en in de eerste verzen van deze brief over het leven dat is geopenbaard. Hij beschrijft de Heer Jezus als *'het eeuwige leven dat bij de Vader was en ons geopenbaard is'*, 1Jh1:2. In Hem heeft hij en de andere apostelen het leven gezien, *'In Hem was leven'* (Jh1:5) en Hij is het eeuwige leven (1Jh5:20). In al zijn woorden en in heel zijn leven op aarde, manifesteerde de Heer Jezus het eeuwige leven.

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een eniggeborene van een vader) vol van genade en waarheid. Jh1:14

Dit goddelijke leven wordt gekenmerkt door licht, absolute heiligheid, en liefde (1Jh1:5; 4:8,16). Bovendien is Hij het 'woord van het leven', de openbaring van de Vader. Het eeuwige leven is naast een beginsel ook een sfeer waarin Hij leefde en leeft. Deze brief richt zich op dit leven dat nu in de gelovigen is en beschrijft de eigenschappen van dit leven. Dit was nodig omdat er een stroming was opgekomen in de tijd van Johannes die leerde dat men diep moest indalen in grotere kennis om leven te vinden in Christus. Bovendien ging dit gepaard met allerlei dwalingen over de Heer Jezus zelf.

Vers 1

Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen opdat u niet zondigt. En als iemand zondigt, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige;

De gemeente kent niet meer de kracht van de begintijd, het zijn nu de 'zware tijden' (2Tm3:1). Maar er is niets dat dit leven in de gelovigen kan aantasten. Johannes schrijft deze brief opdat de gelovigen niet zouden zondigen en daarmee dit leven zouden bezoedelen. Hij schreef in 1Jh1:9 dat als wij zondigen, wij dit belijden, want dat is het kenmerk van het nieuwe leven. Het is niet dus dat wij maar zondigen, maar 'als' en opdat wij niet zondigen. We

zijn opgeroepen om in het licht te wandelen zoals Hij in het licht is (1Jh1:7). Als het dan toch gebeurt dat wij zondigen, hebben wij een voorspraak bij de Vader. Jezus Christus is bij de Vader en Hij is daar onze voorspraak om ons, als we gezondigd hebben, weer in gemeenschap met de Vader te brengen. Hij, de Rechtvaardige, die onze zonden droeg en zelf rechtvaardig is, zorgt ervoor dat wij onze zonden belijden, zoals bij Petrus (Lk22:61-62).

Vers 2

en Hij is het zoenoffer voor onze zonden; en niet voor onze zonden alleen, maar ook voor de hele wereld.

Hij is het zoenoffer voor onze zonden, heeft deze gedragen in zijn lichaam op het hout (1Pt2:24). Al onze zonden zijn hierdoor weggedaan en daardoor hebben wij in één Geest toegang tot de Vader gekregen (Ef2:18). Er staat hier niet 'ook voor die van de hele wereld', maar 'ook voor de hele wereld'. Zijn offer is voldoende voor alle mensen om te komen en hun zonden te belijden om zo door dit zoenoffer behouden te worden.

...en zij zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer op uw zeggen, want wijzelf hebben Hem gehoord en weten dat Deze waarlijk de Heiland van de wereld is. Jh4:42

Vers 3

En hieraan onderkennen wij dat wij Hem kennen: als wij zijn geboden bewaren.

Hij die het zoenoffer is voor onze zonden is Degene die wij mogen kennen. Het bewijs hiervan is dat wij zijn geboden onderhouden. Dit is weer een kenmerk die Johannes noemt, van het nieuwe leven dat in ons is. Zijn geboden (1Jh5:2-3) zijn de geboden van de Vader en vinden we in het Nieuwe Testament. Het gaat zelfs uit boven dat wat geschreven staat, het is geestelijk inzicht en wijsheid in alle dingen van het leven.

Als u Mij liefhebt, bewaart mijn geboden. Jh14:15

Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader worden geliefd; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren. Jh14:21

Vers 4

Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet.

We hebben in het vorige hoofdstuk al gezien dat Johannes hen aan de kaak stelt die wel iets beweren, maar er niet naar leven (1Jh1:6,8,10; Tt1:16). Er zijn veel mensen die ‘zeggen’ dat ze de Heer Jezus kennen, ze belijden een christen te zijn. Maar als zo iemand zijn geboden niet bewaart, geen verlangen openbaart dit te doen, is deze een leugenaar en de waarheid is niet in hem.

Vers 5

Maar wie zijn woord bewaart, in hem is waarlijk de liefde van God volmaakt. Hieraan onderkennen wij dat wij in Hem zijn.

De geboden van de Heer zijn ook zijn woorden, maar in zijn woorden leren we ook Hem zelf kennen. Iemand die deze woorden ‘bewaart’, de Bijbel liefheeft en de woorden die de Heer gesproken heeft heel graag wil gehoorzamen, in zo iemand is de liefde van God volmaakt. Zo kunnen wij weten dat wij ‘in Hem’ zijn, dat is qua positie, maar ook qua onze praktische levens die in gemeenschap met Hem zijn.

Vers 6

Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen als Hij gewandeld heeft.

Iemand die beweert in Hem, het eeuwige leven te (ver-) blijven (Jh15:2-5), moet daaraan worden gekend dat deze zo wandelt, met dezelfde intenties als dat de Heer dit heeft gedaan in zijn aardse wandel. Het betekent niet dat

wij net zo volmaakt moeten leven, want dat is niet mogelijk. Het gaat om de motieven en de richting van onze keuzes.

Als u mijn geboden bewaart, zult u in mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van mijn Vader heb bewaard en in zijn liefde blijf. Jh15:10

Vers 7

Geliefden, geen nieuw gebod schrijf ik u, maar een oud gebod, dat u van het begin af hebt gehad. Dit oude gebod is het woord dat u gehoord hebt.

Het is niet iets nieuws dat Johannes hier schrijft aan de geliefden van de Vader. Vanaf het leven en de woorden van de Heer Jezus is dit gebod om elkaar lief te hebben zoals Hij ons heeft liefgehad bekend. Dit gebod komt niet van de Sinaï, maar vanuit het Vaderhuis.

Een nieuw gebod geef Ik u: dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u heb liefgehad, dat ook u elkaar liefhebt. Jh13:35

Dit is het woord dat zij hebben gehoord dat ten tijde dat de Heer het uitsprak een nieuw gebod was.

Vers 8

Anderzijds is het een nieuw gebod dat ik u schrijf, dat waar is in Hem en in u, omdat de duisternis voorbijgaat en het waarachtige licht al schijnt.

De tien geboden zijn gericht aan de oude mens, maar het 'oude gebod' dat de Heer Jezus uitsprak, is ook weer een nieuw gebod omdat het aan de nieuwe mens wordt gegeven. Er waren ook in het Oude Testament mensen die opnieuw geboren waren, maar in de gemeente zijn er mensen die de Zoon als hun leven kennen en daarin gemeenschap met de Vader. Het is daarom 'in Hem' en 'in u' waar, Hij is het leven en dit is het waarachtige licht in de duisternis van deze wereld die voorbij gaat.

En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen. Jh1:5

Het licht is dat de Zoon de Vader heeft geopenbaard, de waarachtige God, Jh1:18; 1Jh5:20. Nu is God ten volle bekend gemaakt, 'de Waarachtige' en dit licht schijnt in de duisternis.

Vers 9

Wie zegt dat hij in het licht is en zijn broeder haat, is in de duisternis tot nu toe.

Voor de vijfde keer schrijft Johannes 'wie zegt'. Iemand kan belijden in het licht te zijn, de Waarachtige God te kennen, maar als er haat is richting zijn broeder (zoals dit het geval was bij de dwaalleraars die hun haat uiten door de verspreiding van leugens), dan is zo iemand in werkelijkheid in de duisternis. Naast het houden van de geboden is de liefde een volgend kenmerk van het ware goddelijke leven in ons.

Vers 10

Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en geen aanleiding tot vallen is in hem.

Weer noemt Johannes een wezenskenmerk van het eeuwige leven in iemand, dat is dat hij zijn broeder (of zuster uiteraard) liefheeft. Dit leven kenmerkt zich door de liefde want het is de natuur van God. Er is geen aanleiding tot vallen in iemand die de broeders liefheeft, want het leven kan niet zorgen voor vallen in haat.

Ieder die de gerechtigheid niet doet, is niet uit God, en wie zijn broeder niet liefheeft. 1Jh3:10

Wie niet liefheeft, heeft God niet gekend, want God is liefde. 1Jh4:8

Vers 11

Maar wie zijn broeder haat, is in de duisternis en wandelt in de duisternis, en weet niet waar hij heengaat, omdat de duisternis zijn ogen heeft verblind.

De broeders liefhebben betekent de ander het beste gunnen van de Heer Jezus. De broeders haten betekent de ander het beste van de Heer Jezus ontnemen. Dit zijn de dwaalleraars waar Johannes verderop over gaat schrijven (1Jh2:18-23; 4:1-6). De duisternis heeft de ogen van zulke personen verblind. Hun wandel is dan ook overeenkomstig hun leer, ze zijn ‘werkers van de wetteloosheid’ (Mt7:22).

En Jezus zei: Tot een oordeel ben Ik in deze wereld gekomen, opdat zij die niet zien, zouden zien, en die zien, blind worden. En zij die van de farizeeën bij Hem waren, hoorden dit en zeiden tot Hem: Zijn wij soms ook blind? Jezus zei tot hen: Als u blind was, zou u geen zonde hebben; maar nu zegt u: Wij zien; dus blijft uw zonde. Jh9:39-41

Saulus dacht, net als de farizeeën God te dienen, maar zijn haat tegenover de christenen bewees dat hij niet in het licht was. Hij was in de duisternis en kende de waarachtige God niet zoals door Jezus geopenbaard. Hij was er blind voor. Later kwam hij tot bekering en in het licht (2Ko4:6).

Vers 12

Ik schrijf u, kinderen, omdat de zonden u vergeven zijn ter wille van zijn naam.

Johannes schrijft aan de ‘kinderen’, wat in dit vers en het volgende twee betekenissen heeft. Hier betekent ‘kinderen’, jonge nakomelingen die op een liefdevolle manier door een ouder worden aangesproken. Wij zij op deze manier allemaal ‘kinderen’. In vs13 betekent het iemand met een lage leeftijd en groei, dus heeft het daar verband met de geestelijke groei.

Vers 13

Ik schrijf u, vaders, omdat u Hem kent die van het begin af is. Ik schrijf u, jongelingen, omdat u de boze overwonnen hebt. Ik heb u geschreven, kinderen, omdat u de Vader kent.

Hier gaat het om geestelijke groei. Er zijn vaders, jongelingen en nog kleine kinderen in het geloof. Het kenmerk van de vaders is dat zij ‘Hem kennen die van het begin af is’. Dit is de Heer Jezus. In Hem hebben de vaders alles wat

ze nodig hebben. Ze zijn 'volmaakt' in Hem (Ko1:28). Geestelijk volwassen mensen hebben aan Hem genoeg. De jongelingen kennen de strijd en hebben de boze overwonnen en zijn wat de kennis van de Heer Jezus betreft, standvastig, 'sterk', vs14. Ze laten zich hierin niet misleiden. De kleine kinderen worden gekenmerkt doordat zij de Vader kennen. Ze weten dat ze kinderen van Hem zijn, weten zich bij Hem geborgen, maar hebben nog geen groei in de kennis van de Zoon. Johannes waarschuwt de jongelingen voor de wereld en de kleine kinderen voor de antichristen vanaf vs15.

1 Johannes 2:14-25

God de Vader heeft ons in zijn Zoon bovenmate gezegend. Niet alleen zijn wij in Christus gezegend met *'alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten'* (Ef1:3), ook hebben wij deel aan het eeuwige leven. Dit leven is een hemels beginsel, het is de Zoon (1Jh5:12) en het is een sfeer, de gemeenschap met de Vader en met de Zoon (1Jh1:3). Het doel van dit alles is dat wij tot vreugde van de Vader zijn geschapen tot een nieuwe schepping (2Ko5:17), en dat wij *'wandelen in het licht'* (1Jh1:7).

Doet alles zonder mopperen en tegenspreken, opdat u onberispelijk en rein bent, onbesproken kinderen van God temidden van een krom en verdraaid geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld, Fp2:14-15

We zijn als kinderen van God de vertegenwoordigers van de Heer Jezus op vijandig gebied. Onze tegenstanders zijn de *'geestelijke machten van de boosheid in de hemelse gewesten'* (Ef6:12). Hun doel is het zicht op Christus te verduisteren via leugens en misleiding. Johannes schrijft deze brief om de gelovigen in hun verschillende fasen van geestelijke groei, aan te sporen te volharden in hun geloof.

Vers 14

Ik heb u geschreven, vaders, omdat u Hem kent die van het begin af is. Ik heb u geschreven, jongelingen, omdat u sterk bent en het woord van God in u blijft en u de boze overwonnen hebt.

Net als in vs13 herhaalt Johannes zijn bemoediging aan de drie groepen, de vaders, de jongelingen en de kinderen in het geloof. Wat de vaders betreft is er niets om aan te vullen. Hun schat is Christus *'die van het begin af is'*. Over de jongelingen schrijft Johannes dat zij sterk zijn en dat het woord van God in hen blijft. De vijand kon hen niet van Christus aftrekken. Gods woord *'blijft'* in hen, het is hun *'zwaard van de Geest'* (Ef6:17). Zo hebben zij de boze, de slang (2Ko11:3) overwonnen.

Vers 15

Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem.

Er dreigt nog wel een ander gevaar voor de jongelingen en dat is de wereld. Met 'de wereld' bedoelt Johannes hier niet de mensheid (zoals in Jh3:16), maar het georganiseerde systeem waarin de mensheid leeft om zich te ontdoen van iedere gedachte aan God. Dit systeem wordt beheerst door 'de overste van de wereld' (Jh12:31; 14:30; 16:11), de duivel. In de wereld werkt de 'geest van de wereld' (1Ko2:12) in alle ongelovige mensen.

...overeenkomstig de tijdgeest van deze wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest die nu werkt in de zonen van de ongehoorzaamheid, Ef2:2

Doordat deze 'geest' werkt in de wereld vindt de mens de mogelijkheid om de natuurlijke begeerten van zijn hart te bevredigen (2Pt1:4). De onverbeterlijke boosheid van de wereld kwam volkomen aan het licht toen zij de Zoon van God, die van de waarheid kwam getuigen, hebben gekruisigd. Als iemand dit systeem dat 'in het boze ligt' (1Jh5:19) liefheeft, dan bewijst hij daarmee, dat de liefde van de Vader niet in hem is.

Vers 16

Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld.

Hier noemt Johannes de drie kenmerken van de wereld. Het zijn:

1. De begeerte van het vlees. Dit is de natuur uit Adam die niets anders wil dan zijn eigen begeerten bevredigen op ieder terrein. Zo werd Eva ook verleid (Gn3:6).
2. De begeerten van de ogen. De wereld zorgt er altijd voor dat er iets is dat via de ogen de begeerte losmaakt.
3. De hoogmoed van het leven. Dit is de neiging om zichzelf te eren in welke vorm dan ook via de begeerte.

Al deze zaken zijn niet ‘uit de Vader’, maar ‘uit de wereld’ Het zijn de kenmerken ervan.

Vers 17

En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.

De wereld is niet iets blijvends. Ze ligt onder het oordeel (Jh12:31) en zal voorbijgaan.

Maar de dag van de Heer zal komen als een dief, waarop de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden. Daar dit alles dus vergaat, hoe behoort u te zijn in heilige wandel en godsvrucht, 2Pt3:10-11

Johannes houdt de jongelingen voor dat wie de wil van God doet in eeuwigheid blijft.

Vers 18

Kinderen, het is het laatste uur; en zoals u hebt gehoord dat de antichrist komt, zijn er ook nu vele antichristen gekomen, waaraan wij weten dat het het laatste uur is.

Tenslotte richt Johannes zich tot de jonge kinderen in het geloof. Zij moeten goed begrijpen dat het nu het ‘laatste uur’ is. De hele periode vanaf de opstanding van de Heer en zijn hemelvaart tot aan de komst van de Heer (vs28) is ‘het laatste uur’. Na dit laatste uur komt de ‘dag van de Heer’ en die dag wordt voorafgegaan door de komst van de ‘antichrist’, de ‘mens van de zonde, de ‘wetteloze’ (2Ts2:7), de ‘zoon van het verderf’.

Laat niemand u op enigerlei wijze bedriegen, want die komt niet als niet eerst de afval gekomen is en de mens van de zonde geopenbaard is, de zoon van het verderf, 2Ts2:3

Alleen Johannes noemt deze duivels persoon ‘de antichrist’ (1Jh4:3; 2Jh1:7). Dit betekent ‘in plaats van’ – of ‘tegen’ Christus. Het is de zelfverheffing van de mens die de plaats van Christus inneemt. Het zal de valse koning van Israël

zijn tijdens de grote verdrukking, het 'beest uit de aarde' (Jh5:43; Op13:11) die zich als god zal laten aanbidden (2Th2:4). Johannes wijst de kinderen erop dat, hoewel de feitelijke antichrist zal komen er vanaf het begin 'vele antichristen' zijn gekomen. Dit zijn de misleiders (vs26), de 'wrede wolven' (Hd20:29), die een 'andere Jezus' prediken (2Ko11:4). Zo weten wij dat het laatste uur is aangebroken.

Vers 19

Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren niet van ons; want als zij van ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn; maar zij moesten openbaar worden dat zij geen van allen van ons zijn.

Johannes schrijft, net als Paulus dat deze 'van ons zijn uitgegaan'. Zij noemen zich apostelen maar hoorden niet bij de ware apostelen van de Heer.

Want zulke mensen zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van de gerechtigheid; hun einde zal zijn naar hun werken. 2Ko11:13-15

Ze leken eerst bij de apostelen en de gelovigen te horen, maar ze bleven niet. Ze hielden het niet uit onder de ware apostelen en scheidde zich af en gingen hun eigen gang. Zo werd openbaar dat geen enkele 'antichrist' hoort bij de familie van God. In onze tijd zijn ze 'onder ons' en is het een ware invasie geworden van de antichristen in de christenheid.

Vers 20

En u hebt de zalving vanwege de Heilige en u weet alles.

God heeft ook de kleine kinderen in het geloof beschermd tegen de antichristelijke invloeden. Zij hebben, net als alle gelovigen, 'de zalving' waardoor ze 'alles weten'. Hiermee doelt Johannes op de Heilige Geest die de kinderen waarschuwt. 'Alles weten' betekent hier niet alles weten over God of over de Bijbel, maar over het gevaar van de antichristen. Deze zalving

is 'vanwege de Heilige' en dat is de Heer Jezus die ervoor zorgdraagt dat de kinderen kunnen onderscheiden wat van de antichristen komt en wat van God.

Vers 21

Ik heb u niet geschreven omdat u de waarheid niet weet, maar omdat u die weet en omdat geen leugen uit de waarheid is.

Johannes schrijft aan de jonge gelovigen niet omdat ze de waarheid niet kennen, maar omdat ze deze wel kennen. Ze hebben de Heer Jezus leren kennen als de waarheid (Jh14:6; 1Jh5:20b). Leugen is niet uit de waarheid en de misleiders, die leugen met waarheid verpakken, zijn niet uit de waarheid. Als iemand veel ware dingen zegt, maar een klein beetje leugen erin vermengt is zo iemand niet in de waarheid maar een misleider. De waarheid is in de Bijbel te vinden, de leugen komt van de slang (Jh8:44).

Vers 22

Wie is de leugenaar dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Deze is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent.

Satan is de vader van de leugen en daarmee ondermijnt hij altijd de persoon en het werk van de Heer Jezus. Als de leugenaar zal hij de grote inspirator van de antichrist zijn.

En ik zag een ander beest opstijgen uit de aarde; en het had twee horens, aan die van een lam gelijk, en het sprak als de draak. Op13:11

De antichrist loochent dat de mens Jezus de Gezalfde van God is, de Messias van het Joodse volk. Hij ontkent ook de Vader en de Zoon, dat zij goddelijke personen zijn die van eeuwigheid af zijn. De eerste leugen heeft betrekking op het Jodendom, de tweede op het Christendom. Steeds meer 'christenen' ontkennen tegenwoordig dat God een drie-ene God is. Zo staat te lezen op de website eindtijdevangelie.org: *'Zoals opgemerkt, de Bijbel*

beschrijft nergens een drie-enige God'. Zie hier het kenmerk van de leugen, want de Bijbel beschrijft dit wel degelijk.

Gaat dan heen, maakt alle volken tot discipelen, hen dopend tot de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en hen lerend te bewaren alles wat Ik u heb geboden. Mt28:19

Vers 23

Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet; wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader.

Iedere 'geest' (=persoon met een leer, 1Jh4:1) die loochent de Jezus de eeuwige Zoon van de Vader is, heeft ook de Vader niet. Zodra een 'geest' belijdt dat Jezus dit wel is, en hier ook een kenmerk van zijn onderwijs van maakt, heeft deze ook de Vader, d.w.z. dat de Vader hem erkent als zijn kind. De Vader en de Zoon zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Vers 24

Wat u betreft, laat wat u van het begin af gehoord hebt, in u blijven. Als in u blijft, wat u van het begin af gehoord hebt, dan zult u ook in de Zoon en in de Vader blijven.

Voor de jonge gelovigen schrijft Johannes dat in hen moet blijven wat ze vanaf het begin hebben gehoord. Dit is wat ze over de Heer Jezus hebben gehoord (1Jh1:1-2). Laat niemand je misleiden alsof er nog iets 'beters' en 'meer gezalfd' is dan wat 'in u' is. De Zoon is nu ons leven, en alles is ons geschonken in Hem. Doordat we hieraan vasthouden zullen we ook in de Vader en in de Zoon blijven, in gemeenschap met hen. Laat dan niemand je misleiden met 'mooiklinkende redeneringen' of 'overredende taal' (Ko2:4).

Vers 25

En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

De Vader heeft het eeuwige leven beloofd (Jh3:16). Dit is de innigste verbinding met de Vader en met de Zoon (Jh17:3). Het is ons deel, of we dit nu voelen of niet. Voor de tijden van de eeuwen (Tt1:2) heeft de Vader deze belofte 'in Christus' (Ef3:6) gedaan, aan de Zoon.

Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, naar de belofte van het leven dat in Christus Jezus is, 2Tm1:1

De macht van de vijand wil ons doen gelovigen dat dit niet ons eigendom is, door ons te misleiden met leugens (vs26). Houd vast aan wat God heeft gegeven in zijn Zoon (Jh17:2). Er is niets aan toe te voegen, alles is ons geschonken.

1 Johannes 2:26 - 3:12

Johannes schrijft over het eeuwige leven dat het deel is van ieder die gelooft (Joh.3:16). Dit leven is de Zoon en Hij is het 'woord van het leven' (1Joh.1:2). Misleiders zijn echter massaal binnengedrongen in de gemeenten. Johannes waarschuwt tegen hen die beweren dat er nog iets extra's moet gebeuren in de ziel van een gelovige voordat de ware zegen gekend kan worden. Ze klinken heel geestelijk, maar ze wandelen niet in het licht. Onder hen zijn ook de antichristen die met name de kinderen in het geloof aan het wankelen proberen te krijgen. Johannes schrijft zowel aan de vader, de jongelingen en de kinderen in het geloof om hen te bemoedigen en aan te sporen te blijven bij Hem 'die van het begin af is' (1Joh.2:13-14).

Vers 26

Dit heb ik u geschreven over hen die u misleiden.

Met het oog op deze misleiders schrijft Johannes aan de kinderen in het geloof dat zij de volheid van het leven hebben ontvangen (2Pet.1:3) en de zalving vanwege de Heilige (vs20).

Vers 27

En wat u betreft, de zalving die u van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en u hebt niet nodig dat iemand u leert; maar zoals zijn zalving u over alles leert, en waar is en geen leugen, en zoals zij u geleerd heeft, blijft u in Hem.

Iedere keer duiken er weer 'leraars' op die beweren dat de volheid van zegen bij hen te halen is. Maar Johannes schrijft dat de kinderen in het geloof al de zalving hebben ontvangen van Hem en dat deze, de Heilige Geest 'in u blijft'.

Maar de Voorspraak, de Heilige Geest, die de Vader zal zenden in mijn naam, Die zal u alles leren en u in herinnering brengen alles wat Ik u heb gezegd. Jh14:26

Niemand hoeft ons meer te leren (in de zin van 'leren om tot een vollere zegen te komen'), want de Heilige Geest die tot de volle waarheid leidt, leert ons 'over alles'. Dit betekent dat iedere gelovige aanvoelt dat bepaalde zaken niet kloppen. Leugen wordt herkend en waarheid nagevolgd doordat de Geest ons ertoe leidt om zo 'in Hem' te blijven.

Vers 28

En nu, kinderen, blijft in Hem, opdat wij als Hij geopenbaard wordt, vrijmoedigheid hebben en niet beschaamd worden voor Hem bij zijn komst.

Nu schrijft Johannes weer aan alle 'kinderen'. Hij roept op om in de sfeer van de Vader en de Zoon te verblijven. Als Hij namelijk geopenbaard wordt vanuit de hemel (Lk17:30; Ko3:4) zullen wij niet beschaamd staan, maar vrijmoedigheid hebben.

Vers 29

Als u weet dat Hij rechtvaardig is, erkent dan dat ieder die de gerechtigheid doet, uit Hem geboren is.

Wij weten dat de Heer Jezus rechtvaardig is. Ieder die is geboren uit God zal dan ook gekenmerkt worden door het doen van gerechtigheid. Johannes beschrijft steeds de kenmerken van hen die het leven in al zijn volheid hebben ontvangen.

Maar ontvlucht de begeerten van de jeugd en jaag naar gerechtigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heer aanroepen uit een rein hart. 2Tm2:22

Hoofdstuk 3, vers 1

Ziet welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd zouden worden, en wij zijn het ook. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet heeft gekend.

Johannes roept ineens uit 'zie'. Hij wordt overweldigd door deze geweldige zegen. Vanwege Gods grote liefde (Ef2:4) mogen wij namelijk weten kinderen van God te zijn. Zo noemt de Vader ons. De wereld kent niet zij die uit God zijn en zijn kinderen zijn. Ze hebben Hem niet gekend (Jh1:11) dus kennen zij ook niet zijn kinderen die immers dezelfde natuur hebben als Hij (2Pt1:4). Zelfs lot werd een 'vreemdeling' genoemd (Gn19:9).

Vers 2

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Wij weten dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.

We mogen weten 'geliefden' te zijn! We zijn nu, in deze tijd kinderen van God, maar het is nog niet openbaar voor de wereld. Als Hij geopenbaard is, zijn wij aan Hem gelijk. Hij zal in ons verheerlijkt worden voor het oog van de hele wereld.

Ik in hen en U in Mij; opdat zij volmaakt zijn tot een, opdat de wereld erkent dat U Mij hebt gezonden en hen hebt liefgehad zoals U Mij hebt liefgehad. Jh17:23

Hem zien zoals Hij is zal pas mogelijk zijn als we Hem gelijk zijn.

Vers 3

En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich zoals Hij rein is.

Als we Hem zullen zien zoals Hij is, volkomen rein, en aan Hem gelijk zullen zijn, zullen we er alles aan doen om onszelf te reinigen van alles wat niet past bij deze toekomst.

Vers 4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; en de zonde is de wetteloosheid.

In groot contrast met ieder, voor wie geldt 'reinig't zich' staat ieder die de zonde doet. Dit is niet in de zonde vallen (1Jh1:9), maar het doen van de 'wetteloosheid', in opstand aan God. Zonde is wetteloosheid, niet willen leven onder gezag van God, het zondigen 'met opgeheven hand' (Nm15:3), zich verheffen tegen de Almachtige (Jb15:25).

Vers 5

En u weet dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en in Hem is geen zonde.

De gelovigen weten dat de Heer Jezus is geopenbaard toen Hij voor de eerste keer in de wereld kwam 'opdat Hij onze zonden zou wegnemen'. De Bijbel getuigt driemaal van de zondeloosheid van de Heer. In Hem is geen zonde, Hij heeft de zonde niet gekend (2Ko5:21) en Hij heeft geen zonde gedaan (1Pt2:22). Daarom kon Hij onze zonden dragen (1Pt2:24).

Vers 6

Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en Hem niet gekend.

Johannes schetst twee verschillende bronnen van waaruit een mens kan leven, ongeacht wat hij/zij belijdt. De ene bron is 'in Hem'. Dit zijn de ware gelovigen. Zij zijn met Christus één en delen in zijn leven (1Jh5:12). Zij zondigen hierdoor niet. Dit is nogal sterk uitgedrukt, maar Johannes beschrijft de gelovige in diens nieuwe natuur, en deze zondigt niet. De andere bron is de oude natuur. Deze mensen leven een wetteloos leven. Ze kunnen aan prachtige christelijke belijdenis hebben, maar zij hebben Christus nooit 'gezien' of gekend.

Vers 7

Kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de gerechtigheid doet, is rechtvaardig zoals Hij rechtvaardig is.

Weer waarschuwt Johannes voor de misleiders (ook in 1Jh2:26). Zij willen de gelovigen onzeker maken over de gevolgen van het werk van Christus. Ze wijzen op zonden en roepen op tot een heilig leven anders komen we niet in de gunst bij God. Maar Johannes schrijft dat als iemand de gerechtigheid doet, deze nastreeft, hij/zij mag weten een kind van God te zijn en te staan in de volle gevolgen van het volbrachte werk van de Heer Jezus. Het doen van de gerechtigheid is namelijk alleen mogelijk voor hen in wie het nieuwe leven is.

Vers 8

Wie de zonde doet, is uit de duivel, want de duivel zondigt van het begin af. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel zou verbreken.

Tegenover het doen van de gerechtigheid plaatst Johannes het doen van de zonde. De gerechtigheid is uit God, maar de zonde is uit de duivel.

U bent uit uw vader, de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af en staat niet in de waarheid, omdat geen waarheid in hem is. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij uit het zijne, omdat hij een leugenaar is en de vader ervan. Jh8:44

De Joden bewezen door hun haat en moordlust richting 'de Heilige', wie hun werkelijke vader was. De duivel zondigt namelijk van het begin af' in contrast met het leven dat 'van het begin af' is geopenbaard. De Zoon van God is in de wereld gekomen om de werken van de duivel te verbreken. Ieder die de gerechtigheid doet bewijst dat deze werken verbroken zijn.

Vers 9

Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, omdat Diens zaad in hem blijft; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is.

Iemand die uit God is geboren is 'uit de Geest' geboren (Jh3:6). God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis (1Jh1:5). Daarom doet ieder die dit leven uit God ontvangen heeft 'de zonde niet'. Hij/zij leeft niet in de zonde, maar in het licht (1Jh1:7). Dit is omdat 'Diens zaad' in hem blijft, het nieuwe

levensbeginsel, 'onvergankelijk zaad' (1Pt1:23). Dit leven kan niet zondigen, en de persoon die dit leven ontvangen heeft ook niet. Dit betekent niet dat een gelovige nooit zondigt (1Jh2:1), maar dit niet als levensmotto heeft.

Vers 10

Hierin zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel openbaar: ieder die de gerechtigheid niet doet, is niet uit God, en wie zijn broeder niet liefheeft.

Uiteindelijk zijn er maar twee soorten families op de aarde, de kinderen van God en de kinderen van de duivel. Beide families worden openbaar in hun daden. Johannes noemt twee we kenmerken waarin we de beide families kunnen onderscheiden. Dit zijn het doen van de gerechtigheid en de liefde tot de broeders. Als deze aanwezig zijn weet je dat dit kinderen van God zijn. Zijn deze kenmerken afwezig, dan heb je te maken met kinderen van de duivel. Beide kenmerken behoren tot de natuur van God, licht en liefde.

Vers 11

Want dit is de boodschap die u van het begin af hebt gehoord, dat wij elkaar zouden liefhebben;

Vanaf het begin is er door God opgeroepen tot liefde. Eerst, in de wet, tot 'uw naaste' (Lv19:18; Mt22:40), maar in de nieuwe bedeling van genade 'elkaar', dat zijn de broeders.

Een nieuw gebod geef Ik u: dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u heb liefgehad, dat ook u elkaar liefhebt. Hieraan zullen allen weten dat u mijn discipelen bent, als u liefde onder elkaar hebt. Jh13:34-35

Vers 12

niet zoals Kain uit de boze was en zijn broer dood sloeg. En waarom sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken boos waren en die van zijn broer rechtvaardig.

Johannes wijst op Kain en Abel. Ze waren broers en beiden brachten offers. Zo zijn er vele misleiders gekomen met een christelijke belijdenis. Toch bleek Kain een zoon van de duivel, 'uit de boze' te zijn omdat hij zijn broer niet liefhad maar dood sloeg (Gn4:8). Waarom? Omdat hij geen deelhad aan het leven uit God en zijn werken boos waren. De werken van Abel waren rechtvaardig. Dit bewees hij door een dier te offeren, waardoor hij een 'beter slachtoffer' aan God offerde (Gn4:4; Hb11:4) en niet, zoals Kain, de werken van zijn eigen handen (Gn4:3). Hierdoor ontstak Kain in woede wat tot moord leidde en zo vergaat het hun ook die 'de weg van Kain' gaan die zijn rug naar God had toegekeerd (Jd1:11; Gn4:16). Zij haten degenen die kinderen van God worden genoemd.

1 Johannes 3:13-24

Ieder die gelooft in de Zoon van God heeft in Hem eeuwig leven ontvangen. *'Wie de Zoon heeft, heeft het leven'* (1Jh5:12). Ook is zo iemand een kind van God geworden (Jh1:12). Er zijn twee soorten mensen op aarde, de kinderen van God en de kinderen van de duivel (1Jh3:10). Johannes beschrijft in deze brief wat de kenmerken zijn van het eeuwige leven waaraan je de kinderen van God kunt herkennen. Er waren misleiders (1Jh2:26) die de kinderen van God probeerden wijs te maken dat zij nog niet de volle zegen hadden ontvangen in de Zoon. Maar Johannes waarschuwt voor deze invloeden en toont dat juist de misleiders kinderen van de duivel zijn. Kinderen van God worden gehaat door de kinderen van de duivel zoals het al vanaf het begin is geweest, wat Johannes illustreert met Kain en Abel (1Jh3:12).

Vers 13

En verwondert u niet, broeders, als de wereld u haat.

Kain typeert de religieuze wereld en haat alles wat uit God geboren is. De hele wereld ligt in de boze (1Jh5:19) en satan is er de overste van (Jh12:31). Hij is de 'god van deze eeuw' (2Ko4:4). De wereld is het systeem dat hij heeft ontworpen en waarover we hebben gelezen in 1Jh2:15. De Heer Jezus heeft gezegd:

Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u heeft gehaat. Als u van de wereld was, zou de wereld het hare liefhebben; maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u. Jh15:18-19

We moeten dus niet verbaasd zijn als de wereld ons haat. Het is de haat van satan tegen de Zoon van God (Mt10:22; Jh17:14). De godsdienstige Joden haatten Christus, Stefanus (Hd7:54-60) en Paulus (Hd21:36). Het is de haat van de wereld omdat het leven uit God hen veroordeelt. Ze haten het licht dat in

ons is (Jh3:20). Wij zullen de meeste haat ervaren van hen die een christelijke belijdenis hebben, maar geen leven uit God.

Vers 14

Wij weten dat wij uit de dood zijn overgegaan in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie zijn broeder niet liefheeft, blijft in de dood.

Nadat Johannes de lezers 'broeders' heeft genoemd (de enige keer in deze brief), bemoedigt hij hen door erop te wijzen dat zij kunnen weten dat zij niet meer in de dood zijn, maar zijn overgegaan in het leven. Daar waar de dood is, heerst de haat.

Want ook wij waren vroeger onverstandig, ongehoorzaam, dwalend, aan allerlei begeerten en genietingen verslaafd, in boosheid en afgunst levend, verfoeilijk en elkaar hatend. Tt3:3

Daar waar het leven is, is de liefde tot de broeders en zusters. Als iemand zichzelf als een broeder presenteert (zoals de misleiders), maar zijn broeder niet liefheeft, dan is zo iemand niet in het leven, maar in de dood gebleven, ondanks zijn belijdenis.

Vers 15

Ieder die zijn broeder haat, is een mensenmoordenaar, en u weet dat geen mensenmoordenaar eeuwig leven in zich heeft wonen.

Haat komt van de satan en hij is de mensenmoordenaar vanaf het begin (Jh8:44). De Heer Jezus heeft gezegd dat ieder die een ander haat, in zijn hart die ander al heeft gedood.

U hebt gehoord dat tot de ouden gezegd is: U zult niet doden; en: Wie doodt, zal vervallen aan het gericht. Maar Ik zeg u, dat ieder die ten onrechte op zijn broeder toornig is, zal vervallen aan het gericht, en wie tot zijn broeder zegt: 'Raka!', zal vervallen aan de Raad, en wie zegt: 'Dwaas!', zal vervallen aan de hel van het vuur. Mt5:21-22

Als iemand zich voordoeft als een christen, maar zijn broeder haat, is hij een moordenaar. Deze heeft bewezen geen eeuwig leven in zich te hebben wonen,

want dat uit zich in liefde. Dwaalleraars zijn niet uit op leven, maar om het geloof van de kinderen van God te verderven.

Vers 16

Hieraan hebben wij de liefde gekend, dat Hij zijn leven voor ons heeft afgelegd; ook wij behoren het leven voor de broeders af te leggen.

Deze goddelijke liefde hebben wij leren kennen toen het eeuwige leven dat bij de Vader was, vlees is geworden en zijn leven voor ons heeft afgelegd.

Ik ben de goede herder; en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; en Ik leg mijn leven af voor de schapen. Jh10:14-15

Deze liefde van de Heer Jezus is ons tot voorbeeld gegeven. Dit leven is in ons en dus behoren ook wij ons leven af te leggen voor de broeders en zusters. Dat is een hele hoge norm.

Vers 17

Wie nu aardse goederen heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden en zijn hart voor hem sluit, hoe blijft de liefde van God in hem?

Dit wil niet altijd zeggen dat we ons leven letterlijk moeten opofferen, maar dan zeker onze bezittingen. Als een broeder gebrek heeft en iemand die belijdt een christen te zijn, sluit zijn hart voor hem toe, hoe kun je dan spreken van de liefde van God in zo iemand?

Als een broeder of zuster zonder kleding zijn en gebrek hebben aan het dagelijkse voedsel en iemand van u zegt tot hen: Gaat heen in vrede, warmt u en verzadigt u, maar u geeft hun niet het voor het lichaam benodigde, wat baat het? Jk2:15-16

Vers 18

Kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.

De liefde handelt zodra zij de nood *ziet* bij de ander, zonder een hulpvraag te ontvangen. Liefhebben is een daad, een keuze van het hart als gevolg van het eeuwige leven dat in ons is. Alleen maar mooie woorden zeggen is geen liefde, er moeten ook daden volgen. Liefhebben naar Gods norm gebeurt in daad, maar ook ‘in waarheid’, dit is ‘in waarachtigheid’, met de juiste motieven. Deze liefde zal er niet zijn bij de dwaalleraars, zij bekommeren zich niet om de gelovigen.

...en dat vanwege de binnengeslopen valse broeders, die zich hadden binnengedrongen om onze vrijheid te bespieden die wij in Christus Jezus hebben, met het doel ons tot slavernij te brengen. Voor hen zijn wij ook geen uur geweken door ons te onderwerpen, opdat de waarheid van het evangelie bij u blijft. Gl2:4-5

De liefde uit God die in ons is, zal nooit eigen belangen zoeken in het liefhebben. Hierin is de Heer Jezus ons Voorbeeld. Hij heeft nooit Zichzelf behaagd (Rm15:3).

De liefde is lankmoedig, is goedertieren; de liefde is niet jaloers; de liefde praat niet, is niet opgeblazen, handelt niet onwelvoeglijk, zoekt niet haar eigen belang, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe, verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verblijdt zich met de waarheid; alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verduurt zij. 1Ko13:4-7

Vers 19

En hieraan zullen wij weten dat wij uit de waarheid zijn en ons hart overtuigen tegenover Hem,

Hoe kunnen gelovigen nu weten dat zij uit de waarheid, uit God zijn? In de praktijk is ons liefhebben nog lang niet volmaakt, er ontbreekt vaak nog van alles aan. Johannes spreekt echter niet over de praktijk, maar over het feit dat dit verlangen tot liefhebben met de daad en in waarheid aanwezig is. Ons hart en ons geweten is hiervan dan overtuigd tegenover God. We worden niet ontmoedigd door falen, maar bemoedigd doordat we merken dat er liefde aanwezig is.

Vers 20

dat als ons hart ons veroordeelt, God groter is dan ons hart en alles weet.

In de praktijk zijn er vaak momenten dat wij deze broederliefde niet hebben laten zien. Ons hart, het geweten veroordeelt ons op dergelijke momenten. Johannes bemoedigt ons door te zeggen dat God groter is dan ons hart en alles weet. Hij kent ons door en door, beter dan dat wij onszelf kennen. Hij kent ook onze motieven (1Ko4:3-4). Het is een geruststelling dat Hij ons niet veroordeelt (Rm8:10, want Hij ziet onze oprechte verlangens.

Hij zei tot hem voor de derde keer: Simon, zoon van Johannes, houd je van Mij? Petrus werd bedroefd omdat Hij voor de derde keer tot hem zei: Houd je van Mij? En hij zei tot Hem: Heer, U weet alles, U weet dat ik van U houd. Jezus zei tot hem: Weid mijn schapen. Jh21:17

Vers 21

Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid jegens God;

Wij zijn geliefden van de Vader. Zodra wij ons beseffen dat Hij alles over ons weet en ons niet veroordeelt, zal ons eigen hart, ons geweten onszelf ook niet veroordelen. Er is dan een sfeer van vrijmoedigheid ten opzichte van God in ons binnenste ontstaan. Als wij zo leven dat wij in deze zekerheid staan van het eeuwige leven in ons, terwijl we alles dat niet goed is, blijven belijden, zal er een vrede zijn in onze harten. Wij hebben toegang tot de Vader door de Heilige Geest (Ef2:18), in volle vrijmoedigheid (Hb10:19-22).

Vers 22

en wat wij ook bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij zijn geboden bewaren en doen wat voor Hem welbehaaglijk is;

In deze vrije omgang met de Vader ontvangen wij van Hem wat wij ook bidden. Binnen deze vertrouwelijke omgang met God kennen we zijn verlangens en bidden we naar zijn wil. Dit zijn 'de geboden die wij van Hem hebben geboden' (1Jh5:15). De bijbel kent drie soorten gebeden:

1. De verzuchtingen van de Heilige Geest voor ons als we de woorden niet kunnen vinden. *En evenzo komt ook de Geest onze zwakheid te hulp; want wat wij naar behoren zullen bidden, weten wij niet, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.* Rm8:26. De wetenschap dat God alle dingen doet meewerken ten goede geeft ons vrede en rust (Rm8:28).
2. Het bekendmaken van al onze noden en zorgen. *Weest in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God.* Fp4:6. De vrede van God zal onze harten en gedachten bewaren (Fp4:7).
3. Het bidden omdat wij zijn geboden bewaren in bovenstaand vers. Dit is de voorwaarde waaraan ieder voldoet die eeuwig leven heeft.

Vers 23

en dit is zijn gebod, dat wij geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus, en elkaar liefhebben zoals Hij ons een gebod gegeven heeft.

Het bewaren van zijn geboden wordt door Johannes verondersteld aanwezig te zijn in de levens van iedereen die eeuwig leven heeft en uit God geboren is. Deze geboden bestaan uit twee componenten en deze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het ene is dat wij geloven in de naam van de Zoon van de Vader, Jezus Christus. Het andere is dat wij elkaar liefhebben zoals ook de Heer in Jh13:34-35 ons heeft geboden. De ene is niet los van de andere. Niet alle liefde is de liefde uit God, maar alleen die liefde die gelooft in de Zoon van God.

Vers 24

En wie zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem; en hieraan weten wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest die Hij ons gegeven heeft.

Deze twee geboden zijn niet een voorwaarde, maar een vaststaand gegeven in de levens van alle kinderen van God. Het is de uiting van het eeuwige leven. Zij blijven in Hem en Hij blijft in hen (Jh6:56; 14:20; 15:4,5; 17:21,23). Wij kunnen ook de volle zekerheid hebben van het feit dat Hij in ons blijft en dat

wij blijvend eeuwig leven in ons hebben. Dit is doordat wij de Geest in ons hebben ontvangen van Hem, de Geest van zijn Zoon (Gl4:6), de Geest van de waarheid (Jh16:13).

De Geest Zelf getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn. Rm8:16

1 Johannes 4:1-14

Een gelovige is iemand die uitzonderlijk rijk is gezegend door God. 'Alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten' (Ef1:3) zijn van hem/haar. Ook is de gelovige deelachtig aan de goddelijke natuur geworden (2Pt1:4). Het nieuwe leven is in hem/haar, de natuur van God zelf. Dit is licht, volmaakte heiligheid (1Jh1:5) en liefde (1Jh4:8,16), de 'agapé', de goddelijke liefde. Dit leven is de Zoon (1Jh5:12) die tijdens zijn leven op aarde praktisch heeft aangetoond wat dit leven in alle omstandigheden voorstelt. Een gelovige wandelt in het licht (1Jh1:7) en heeft de broeders lief (1Jh3:14). Dit is de uiting van het nieuwe leven dat is gegeven aan ieder die gelooft in de Heer Jezus. Helaas is door de satan 'dolik' gezaaid tussen de 'tarwe'.

Terwijl echter de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide dolik midden tussen de tarwe en ging weg. Mt13:25

Er bevinden zich 'schijn-gelovigen' onder de ware gelovigen. Johannes spreekt daarom over de verschillen tussen deze kinderen van de duivel en de kinderen van God (1Jh3:10).

Vers 1

Geliefden, gelooft niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld.

De kinderen van God zijn 'geliefden' (zie ook vs7 en 11). De duivel haat hen en wil hen met listen misleiden (Ef6:12). Er zijn dus binnen de christenheid allerlei mannen en vrouwen die uitingen geven vanuit de leugen. Iedere uiting is vanuit een 'geest' (zie ook 2Th2:2) en moet daarom beproefd worden of deze werkelijk uit Gods Geest zijn of uit de duivelse geest. Er zijn namelijk vele valse profeten van de christelijke belijdenis 'uitgegaan', in grote activiteit, de wereld in. Als er 'velen' zijn, maakt dat indruk. Daarom moeten we niet iedereen geloven die met een Bijbel in de hand onderwijs geeft.

Vers 2

Hieraan kent u de Geest van God: iedere geest die Jezus Christus als in het vlees gekomen belijdt, is uit God;

Iemand kan dingen beweren die waar zijn, maar de vraag is wat de complete belijdenis is van een dergelijk persoon. Uit welke geest spreekt hij/zij? Johannes geeft hier een belangrijke sleutel om te weten vanuit welke geest iemand spreekt. Als de belijdenis, de geest van het onderwijs van iemand, gekenmerkt wordt door de erkenning dat Jezus niet zomaar een goed mens was, of een belangrijke profeet (de Islam), maar 'in het vlees gekomen' is, als de eeuwige Zoon, spreekt zo iemand uit God. Er staat niet 'gezonden', maar 'gekomen'. Dit betekent dat de mens Christus al bestond als God de Zoon die zelf kwam naar deze wereld.

Toen nu Jezus gekomen was in de streken van Caesarea-filippi, vroeg Hij zijn discipelen aldus: Wie zeggen de mensen dat de Zoon des mensen is? Zij nu zeiden: Sommigen: Johannes de dooper; en anderen: Elia; en weer anderen: Jeremia of één van de profeten. Hij zei tot hen: U echter, Wie zegt u dat Ik ben? Simon Petrus nu antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God. Jezus nu antwoordde en zei tot hem: Gelukkig ben jij, Simon, Bar-jona, want vlees en bloed heeft je dat niet geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemelen is. Mt16:13-17

Vers 3

en iedere geest die niet Jezus als in het vlees gekomen belijdt, is niet uit God; en dit is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en hij is nu al in de wereld.

Als iemand vanuit een demonische geest spreekt, zal hij/zij niet deze waarheid belijden, maar ontkennen. Dit zien wij bijv. bij de Jehova's Getuigen. Op hun website schrijven zij:

We volgen Jezus' voorbeeld en passen zijn leringen toe. We erkennen hem als onze Redder en als de Zoon van God (Mattheüs 20:28; Handelingen 5:31). We zijn dus christenen (Handelingen 11:26). Maar we hebben uit de Bijbel geleerd dat Jezus niet de almachtige God is en dus geen deel uitmaakt van een Drie-eenheid (Johannes 14:28).

We moeten dus *niet* kijken naar hoe aardig iemand overkomt, of dat er uit de Bijbel wordt geleerd, maar *uit welke geest iets komt*. De geest van de antichrist ontkent altijd de godheid van de Heer Jezus! De antichrist zal komen om zichzelf te laten aanbidden (2Th2:4) en deze geest is nu al in de wereld om de mens te eren in plaats van de Heer Jezus.

Vers 4

U bent uit God, kinderen, en hebt hen overwonnen, omdat Hij die in u is, groter is dan hij die in de wereld is.

De ware gelovigen zijn uit God, terwijl de dwaalgeesten uit de duivel zijn. Deze zijn in de wereld en wij hebben hen overwonnen. Hij, dat is de Geest van Christus, die in ons is, is namelijk groter dan hij (de antichrist), die in de wereld is. We hoeven daarom niet in discussie met deze dwaalgeesten, maar behoren te staan in ons geloof in Hem.

Vers 5

Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen.

Er is nog een test om te zien met welke geest we te maken hebben. Iemand die vanuit een demonische geest spreekt vindt altijd bewondering en aandacht vanuit de wereld. Dit komt omdat hun bron uit de wereld is, naar de begeerten van de ongelovige mensen. Zij spreken wat de mensen willen horen (zie 2Tm4:3). Zij spreken naar de aard van de 'god van deze eeuw' (2Ko4:4), de 'overste van de wereld' (Jh12:31), de duivel.

Vers 6

Wij zijn uit God; wie God kent, hoort ons; wie niet uit God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling.

De gelovigen zijn uit God (1Jh3:9), en daar horen ook de apostelen bij ('wij'). De derde test om te zien of we te maken hebben met leugengeesten is hun houding tegenover de leer van de apostelen. Zij worden immers door de Geest van God gedreven. Hun onderwijs is terechtgekomen in de Bijbel en door de Geest van God geïnspireerd (2Tm3:16). Zij die door een andere geest spreken zullen nooit het gezag van de Bijbel, van de apostelen erkennen en gehoorzamen. Ze komen met 'nieuwe openbaringen', terwijl de Geest van God het woord van God eert dat eenmaal is gegeven aan de heiligen (zie Jd1:3). Er zijn dus twee geesten in de wereld: de geest van de waarheid en de geest van de dwaling.

Vers 7

Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God.

Johannes vervolgt nu zijn aansporingen om elkaar lief te hebben (na 1Jh3:18). De liefde tot elkaar is het kenmerk van de gelovigen in een wereld vol met misleidingen. De liefde is immers uit God en deze liefde kenmerkt iedereen die uit Hem is geboren.

Vers 8

Wie niet liefheeft, heeft God niet gekend, want God is liefde.

Johannes spreekt hier niet zomaar over allerlei soorten van liefde, zoals menselijke genegenheid, maar hij spreekt over de liefde die uit God is. God is liefde. Dit is de agapé, de liefde die liefheeft, *ongeacht wat de toestand van de ander is*. Mensen hebben lief omdat er iets aantrekkelijks in de ander is, God heeft lief omdat Hij liefde is. Iemand die deze liefde niet kent, heeft God nooit gekend.

Vers 9

Hierin is de liefde van God ten aanzien van ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon in de wereld heeft gezonden, opdat wij zouden leven door Hem.

God is liefde, en heeft deze liefde ook openbaar gemaakt. Het niet enkel een theoretische liefde, maar een bewezen liefde. Hij heeft zijn eniggeboren Zoon (wat duidt op de unieke positie van de Heer Jezus, niet over het 'geboren' zijn als enige) in de wereld gezonden. Dit heeft God gedaan met een doel, dat wij zouden leven door Hem. We waren dood (Ef2:1), maar de liefde van God heeft ons levend gemaakt met Hem en heeft ons leven gegeven.

Maar God bevestigt zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Rm5:8

God heeft zijn Zoon niet gespaard, dit is ware goddelijke liefde (Rm8:32). Dwaalleraars willen je wijsmaken dat je deze liefde moet ervaren op een mystieke wijze, door deze te liefde te willen gaan voelen. Maar Gods liefde ligt in het feit van het kruiswerk, dat ooit door de Zoon is volbracht.

Vers 10

Hierin is de liefde, niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden.

De liefde is niet dat er iets in ons was om lief te hebben. Wij hebben Hem niet liefgehad, maar gingen onze eigen weg. We hadden onszelf lief boven God. Hij heeft ons liefgehad en deze liefde is op het kruis getoond, vandaar de verleden tijd 'heeft ons liefgehad'. Hij zond toen zijn Zoon. Als een zoenoffer voor onze zonden.

Vers 11

Geliefden, als God ons zo heeft liefgehad, behoren ook wij elkaar lief te hebben.

Deze liefde tot vijanden is de goddelijke liefde. Als God deze liefde voor ons op deze wijze heeft bewezen, dan behoort deze liefde het kenmerk te zijn van de kinderen van God. We zien deze liefde tot uiting komen in de eerste gemeente.

...en allen nu die geloofden, waren bijeen en hadden alle dingen gemeenschappelijk, en zij verkochten hun goederen en bezittingen en deelden ze uit aan allen, naardat iemand nodig had. Hd2:44-45

De menigte nu van hen die geloofden, was één van hart en ziel, en niemand zei dat iets van zijn bezittingen zijn eigendom was, maar zij hadden alle dingen gemeenschappelijk. Hd4:32

We zien deze goddelijke liefde bij Paulus voor de gemeenten en ook voor Israël.

Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, terwijl mijn geweten meegetuigt door de Heilige Geest, dat ik grote droefheid heb en een onophoudelijke smart in mijn hart. Want zelf heb ik gewenst door een vloek gescheiden te zijn van Christus ter wille van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees. Rm9:1-3

Vers 12

Niemand heeft ooit God aanschouwd. Als wij elkaar liefhebben, blijft God in ons en zijn liefde is in ons volmaakt.

Het is niet nodig om God te aanschouwen, niemand heeft dat ooit gekund. Altijd verscheen Hij in de Zoon om tot mensen te spreken. Vandaag kunnen mensen God aanschouwen doordat zij de liefde opmerken die er is tot elkaar binnen de gemeente (Jh13:34-35). Als wij dit doen, blijft Hij in ons en is zijn liefde in ons volmaakt.

Vers 13

Hieraan weten wij dat wij in Hem blijven en Hij in ons, dat Hij ons van zijn Geest gegeven heeft.

Johannes spreekt over het wezen van de dingen van God, niet over de vaak falende praktijk. De Galaten 'beten' elkaar en 'aten elkaar op' (Gl5:15). Zo triest kan het gaan als we het vlees niet oordelen. Maar we mogen weten dat wij in Hem blijven doordat Hij ons van zijn Geest gegeven heeft (Jh14:15;

16:14). Deze Geest is ons gegeven om door Hem te leven. We hebben elkaar lief in de kracht van de Geest, deze liefde is niet in onszelf te vinden, d.w.z. in onze eigen natuur.

Vers 14

En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon heeft gezonden als Heiland van de wereld.

Door deze Geest richten wij de aandacht niet op onszelf, of op de gaven die we denken te hebben ontvangen van Hem, maar op de Zoon. Wij hebben aanschouwd, door het geloof dat waarvan we ook getuigen, dat de Vader de Zoon heeft gezonden als een Heiland voor de wereld. Iedereen die de Heilige Geest ontvangt, getuigt daarvan zoals we ook zien bij de Samaritanen die door het getuigenis van de vrouw bij de waterpunt tot de Heer komen.

En er geloofden er veel meer om zijn woord; en zij zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer op uw zeggen, want wijzelf hebben Hem gehoord en weten dat Deze waarlijk de Heiland van de wereld is. Jh4:41-42

1 Johannes 4:15 - 5:5

Iedereen die gelooft in de Heer Jezus, dat zijn bloed is gestort op het kruis van Golgotha tot vergeving van zonden, is een kind van God geworden (1Jh3:1). God heeft alle geestelijke zegeningen aan zo iemand geschonken op basis van dit werk op het kruis.

Zijn Goddelijke kracht heeft ons immers alles geschonken betreffende het leven en de godsvrucht door de kennis van Hem die ons heeft geroepen door zijn eigen heerlijkheid en deugd, waardoor Hij ons de kostbare en zeer grote beloften geschonken heeft, opdat u daardoor deelgenoten van de Goddelijke natuur zou worden, ontkomen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld is. 2Pt1:3-4

Johannes verzekert zijn lezers ervan dat zij al deze zegeningen in Hem hebben 'die van het begin af was' (1Jh1:1). Er waren destijds namelijk al vele dwaalleraars die de gelovigen 'extra' zegen voorhielden als zij in een diepere kennis van God zouden treden. Johannes waarschuwt tegen deze antichristen (1Jh2:18-27) en roept iedere gelovige op de geesten te beproeven (1Jh4:1-6).

Vers 15

Wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem en hij in God.

Johannes schrijft vaak over het verblijven in God en Hij in de gelovigen. Aangezien er vele dwaalgeesten zijn, die allemaal ook beweren dat zij 'in God' zijn, geeft Johannes een aantal toetsstenen waaraan ware gelovigen te herkennen zijn. Naast de liefde (1Jh4:7-12), de Geest (1Jh4:13), en het aanschouwen van De Vader die de Zoon zond (1Jh4:14), volgt hier nog een bewijs dat we met een ware gelovige te maken hebben. Zo iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is. Belijden is 'hetzelfde zeggen als God zegt'. God verblijft bij die mensen die zo over de Zoon denken als Hij. Jezus was en is de eeuwige Zoon van God (Mk1:1).

Vers 16

En wij hebben onderkend en geloofd de liefde die God ten aanzien van ons heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.

‘Wij’, de ware gelovigen, kinderen van God hebben (in tegenstelling tot de dwaalleraars) onderkend en geloofd dat Gods liefde ten aanzien van ons realiteit is. God IS liefde, het is heel zijn wezen, niet zomaar ‘een’ eigenschap. Deze liefde heeft Hij jegens ons bewezen door zijn Zoon te geven als een zoenoffer voor onze zonden (1Jh4:10) en ons met Hem alle dingen te schenken (Rm8:32). De ware gelovige ‘blijft’ in deze liefde. Er hoeft niets ‘extra’ nagejaagd te worden, hetgeen de dwaalleeraars ons willen doen geloven.

Vers 17

Hierin is de liefde bij ons volmaakt (opdat wij vrijmoedigheid hebben in de dag van het oordeel), dat zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld.

Gods liefde is bij ons volmaakt. Dat kan ook niet anders, want alles wat God doet is volmaakt. In deze liefde zijn wij volmaakt gerechtvaardigd van alle schuld (Rm3:25-26) en volmaakt onderdeel geworden van het gezin van God. Er rust geen enkele smet meer op ons zodat wij vrijmoedigheid hebben in de dag van het oordeel dat komt over deze wereld. Hij zal ieder oordelen naar zijn werken (Mt16:27; Rm2:6). Zoals Hij, de Heer Jezus nu is, in volmaakte gemeenschap en vrede bij de Vader, zo zijn wij ook in deze wereld. De wereld is onder het oordeel (Jh12:31), en in het boze (1Jh5:19), wij zijn in Hem door zijn liefde.

Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten in Christus, zoals Hij ons in Hem heeft uitverkoren voor de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor Hem in de liefde, Ef1:3-4

Vers 18

In de liefde is geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit, want de vrees houdt straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde.

Nu we de volmaakte liefde van God hebben leren kennen kan er onmogelijk nog sprake zijn van enige angst als het om het eeuwige oordeel gaat. 'In de liefde is geen vrees'. De eeuwige straf die zal komen over de ongelovigen (2Ts1:9) is niet het deel van de gelovigen. Als er nog een gelovige is die deze angst kent voor Gods oordeel, dan is deze nog niet volmaakt in de liefde. De dwaalleraars kenden deze liefde niet, want zij komen met allerlei voorwaarden zodat de gelovige nooit echt eker kan zijn van Gods liefde jegens hem. Zo staat er op de website van de Jehova's Getuigen:

'Het oordeel dat wij zullen ontvangen, zal er dan ook in hoge mate van afhangen in hoeverre wij voortreffelijke werken verrichten en goddeloze werken mijden'.

Vers 19

Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

Wederom schrijft Johannes over 'wij', de ware gelovigen tegenover de dwaalleraars. Wij hebben lief, zowel God als de broeders en zusters. Dit is mogelijk omdat Hij, de Vader en de Zoon, ons eerst heeft liefgehad, dit op het kruis bewezen heeft en doordat Hij ons van zijn Geest gegeven heeft, zijn wij in staat lief te hebben.

Vers 20

Als iemand zegt: Ik heb God lief, en hij haat zijn broeder, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder niet liefheeft die hij gezien heeft, kan God niet liefhebben die hij niet gezien heeft.

Wat is nu de test om te weten of iemand werkelijk God kent? We hebben al eerder gezien dat mensen van alles kunnen zeggen. In 1Jh1:6 zeggen ze dat ze gemeenschap met Hem hebben, in 1Jh1:8 dat ze geen zonde hebben. In 1Jh2:4 zegt men 'ik ken Hem'. In Mt7:21-22 spreekt Jezus ook over mensen die vandaag en in de dag van het oordeel van alles beweren.

Niet ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar hij die de wil doet van mijn Vader die in de hemelen is. Velen zullen in die dag tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet door uw naam geprofeteerd en

*door uw naam demonen uitgedreven en door uw naam vele krachten gedaan?
Mt7:21-22*

Mensen kunnen zich voordoen als christenen, maar de vraag is of de bewering ook gestaafd wordt met de vrucht ervan in het leven van die mensen. Johannes spreekt hier ook nog over zij die beweren God lief te hebben. Dat moet dan bewezen worden door de liefde tegenover de broeders en zusters. Als er haat is, dan spreekt men niet de waarheid en zijn zij leugenaars. De broeders zijn namelijk degenen in wie God woont door zijn Geest. Zij hebben de Zoon van harte lief en daarom hebben wij hen ook lief. God kan niet gezien worden, maar Hij wordt vertegenwoordigd door zijn kinderen. Als men hen haat, kan men onmogelijk God, hun Vader liefhebben.

Vers 21

En dit gebod hebben wij van Hem: dat wie God liefheeft, ook zijn broeder moet liefhebben.

De Heer Jezus heeft dit gebod gegeven (Jh13:34-35). Wij zijn niet vrijblijvend in onze liefde, zodat we de ene broeder wel en de andere niet liefhebben. We *moeten* alle broeders liefhebben, naar zijn gebod.

Hoofdstuk 5, vers 1

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die liefheeft Hem die deed geboren worden, heeft ook lief hem die uit Hem geboren is.

Johannes heeft al eerder kenmerken genoemd waaraan ware gelovigen te herkennen zijn m.b.t. hun belijdenis over de Heer Jezus (1Jh4:1-6,15). Hier voegt hij er nog een kenmerk aan toe en dat is dat zij geloven dat de mens Jezus die hier op aarde was, 'de Christus' is. Dit betekent dat Hij de Man is van het welbehagen van God (Mk1:11), in en door Wie Hij al zijn raadsbesluiten zal gaan uitvoeren (Ef1:10). Wie dit gelooft is uit God geboren.

Maar allen die Hem hebben aangenomen, hun gaf Hij het recht kinderen van God te worden, hun die in zijn naam geloven; Jh1:12

Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het koninkrijk van God niet binnengaan. Jh3:5

Geboren worden uit 'Geest' is dus geloven in de Heer Jezus als de Christus. De geest is immers gekomen om Hem te verheerlijken (Jh16:14). Daarom hebben wij ook hen lief die ditzelfde geloven omdat wij Degene liefhebben die hen geboren deed worden. We hebben immers dezelfde Vader.

Vers 2

Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen.

Gaat het in vers 1 over hoe te weten dat de liefde tot God echt is, hier gaat het om de vraag of de liefde tot de broeders echt is. Als wij God liefhebben en zijn geboden doen, hebben wij ook daadwerkelijk de broeders lief. Maar omdat er staat 'en zijn geboden doen', betekent dit dat wij, ondanks onze algemene liefde tot de broeders, wij niet met alle broeders (en zusters) dezelfde weg kunnen gaan. Als zij op bepaalde onderdelen afwijken van de geboden van God, kunnen wij niet met hen in alles gemeenschap hebben. Dit komt omdat we God en zijn geboden boven alles stellen. We hebben de broeders juist lief als we ons contact beperken.

Maar als iemand ons woord door de brief niet gehoorzaamt, tekent hem en gaat niet met hem om, opdat hij beschaamd wordt; beschouwt hem echter niet als een vijand, maar wijst hem terecht als een broeder. 2Ts3:14-15

Vers 3

Want dit is de liefde van God, dat wij zijn geboden bewaren; en zijn geboden zijn niet zwaar.

Liefde houdt altijd in dat er bepaalde beperkingen zijn. Zo geldt dat in een huwelijk waar man en vrouw beperkt zijn in hun omgang met anderen als het gaat om romantische liefde. Ze zijn er voor elkaar en dit is ook hun verlangen. De beperkingen zijn niet zwaar als er ware liefde is. De liefde van God wordt gekenmerkt door zijn geboden. Deze bestaan niet uit een pakket met regels, maar uit een gezindheid van gehoorzaamheid en bereidheid om te doen wat

Hij wil, naar Zijn woord. Deze geboden zijn niet zwaar (in tegenstelling tot de tien geboden voor zondaars, Hd15:10) voor dat nieuwe leven dat in ons is. Johannes beschrijft het wezen van de zaak. Wij kunnen soms het zwaar vinden de broeders lief te hebben, maar dan zit het vlees ons in de weg. Gezien vanuit het perspectief van onze zegeningen, zijn de geboden niet zwaar. Het is een verlangen en een vreugde voor hen die weten 'onder de genade' te zijn (Rm6:14).

Vers 4

Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.

Wij zijn uit God geboren en daarom overwinnen wij ook de wereld. Deze wereld bestaat uit mensen die de Heer Jezus, die ons leven is, hebben gedood. Ze willen Hem niet. Door met Hem bezig te zijn, door het geloof, overwinnen wij de geest van de wereld die volkomen tegengesteld is aan de Geest van God. Er is een voortdurende strijd tussen deze twee. Wij hebben de overwinning al en zullen praktisch uit de greep van de wereld blijven als de Heer Jezus ons doel is.

Ik ben met Christus gekruisigd en ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij; en wat ik nu leef in het vlees, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. Gl2:20

Vers 5

Wie is het nu die de wereld overwint, dan wie gelooft dat Jezus is de Zoon van God?

De wereld wordt overwonnen door zij die geloven dat Jezus de Zoon van God is. Dit is niet alleen maar een theoretisch geloof, maar een geloof dat bestaat uit een levende verbinding met Hem. Als Hij onze liefde is, verdrijft dit de liefde voor de wereld. Het heeft geen zin om te proberen in eigen kracht de wereld te overwinnen. Pas al de Heer Jezus onze harten in bezit heeft genomen, zal het als vanzelf gaan en zullen wij de wereld en al diens verleidingen overwinnen. In type zien we dit in Othniël ('mijn kracht is God'), die als richter het volk

verloste uit de macht van Cusjan Rijataïm ('dubbele duisternis'), een beeld van de wereld (Ri3:7-10).

1 Johannes 5:6-21

Toen God zijn Zoon zond, was dit niet alleen vanwege onze zonden (1Jh4:10). Hij heeft ons in Hem gezegend naar het karakter van zijn eigen heerlijkheid, 'opdat wij zouden leven door Hem' (1Jh4:9). God de Vader heeft ons in Hem de toegang gegeven tot het eeuwige leven, de gemeenschap met de Vader en met de Zoon (1Jh1:3). Niet alleen is de Zoon ons leven, de goddelijke natuur, maar ook zijn wij in de sfeer gebracht van omgang die de goddelijke Personen van eeuwigheid af hebben beleefd. De wereld waarin we leven kent deze dingen niet en de tegenstander wil ons van deze zaken beroven.

Vers 6

Deze is het die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus; niet door het water alleen, maar door het water en door het bloed. En de Geest is het die getuigt, omdat de Geest de waarheid is.

We overwinnen hen door het geloof in Jezus als de Zoon van God (1Jh5:5). 'Deze' is de Persoon waarover Johannes veel te schrijven heeft, Hij is immers het centrum van alles wat God doet, gedaan heeft en zal doen. Hij is allereerst 'gekomen' (zie 1Jh4:2-3). De Zoon is een goddelijk Persoon die Zelf gekomen is in deze wereld. Johannes schrijft dat Hij is gekomen 'door water en bloed'. Water is een beeld van het Woord van God. De Heer Jezus is gekomen in volkomen gehoorzaamheid aan Gods woord.

Hij antwoordde echter en zei: Er staat geschreven: 'Niet van brood alleen zal de mens leven, maar van alle woord dat door de mond van God uitgaat'. Mt4:4

Hij is ook gekomen 'door het bloed'. Zijn volmaakte leven werd geofferd op het kruis tot vergeving van zonden. Er kwam bloed en water uit de zijde van de Heer toen de soldaat Hem doorstak (Jh19:34). Dit zijn de resultaten van zijn dood. Het water reinigt ons van al het oude en het bloed vergeeft. De Geest getuigt van deze zaken, want Hij is gekomen om Christus te verheerlijken (Jh16:14).

Vers 7 en 8

Want drie zijn er die getuigen: de Geest en het water en het bloed, en deze drie zijn eenstemmig.

Zo getuigen deze drie van de waarheid over de Heer en zijn werk. Ze zijn eenstemmig want alle drie getuigen ze over dezelfde Persoon en hetzelfde werk. Hier worden ze genoemd in de volgorde zoals ze op aarde getuigen. De Geest maakt ons eerst de noodzaak van reiniging bekend en vervolgens het bloed dat tot vergeving en verlossing is. Later sloop er nog een stuk tekst in vers 7 bij: *‘In de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest, en deze drie zijn één; en drie zijn er die getuigen op aarde’*. Dit gedeelte behoort daarom niet bij Gods woord.

Vers 9

Als wij het getuigenis van de mensen aannemen, het getuigenis van God is groter; want dit is het getuigenis van God dat Hij getuigd heeft over zijn Zoon.

Mensen roepen en leren van alles. Gods getuigenis is groter want Hij getuigt van de waarheid en dit is een Persoon, zijn Zoon. Gods getuigenis is door de Geest over het water, het woord en het bloed. Hierdoor weten we zeker dat we deelhebben aan het leven. Sommigen spreken wel over ‘water’, spreken over Hem vanuit het woord, maar negeren het bloed, erkennen niet dat de mens verlossing nodig heeft.

Vers 10

Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zichzelf; wie God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet heeft geloofd in het getuigenis dat God heeft gegeven over zijn Zoon.

De Zoon van God is altijd het voorwerp van het geloof. Het evangelie mag elementen kennen die alleen aan Paulus waren toevertrouwd, toch predikten men steeds ‘Jezus’ (Hd8:35). Als wij in Hem geloven, in het ‘water’, het bloed en vanuit de Geest, dan hebben we Gods getuigenis in onszelf. Velen maken

hun eigen versie van Jezus, de dwaalleraars. Zij maken God tot een leugenaar omdat ze zijn getuigenis verwerpen. Ze geloven Hem niet en het getuigenis dat Hij heeft gegeven over zijn Zoon wordt genegeerd.

Vers 11

En dit is het getuigenis: dat God ons eeuwig leven heeft gegeven, en dit leven is in zijn Zoon.

Het getuigenis van God is dat Hij ons in zijn Zoon eeuwig leven heeft gegeven. Hij is het leven (vs20) en buiten Hem is geen leven. Wij genieten het eeuwige leven omdat we Hem hebben.

Vers 12

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.

Door het geloof 'heeft' iemand de Zoon en dus het leven. Door het getuigenis van God te geloven hebben we deel aan de Zoon. Wie het verwerpt en dus de Zoon van God niet heeft, kan mooie dingen beweren, maar heeft het leven niet.

Vers 13

Deze dingen heb ik u geschreven, opdat u weet dat u eeuwig leven hebt, u die in de naam van de Zoon van God gelooft.

De conclusie volgt, het doel van deze brief. Johannes heeft *geschreven*. De dwaalleraars ondermijnden het gezag van de apostelen, daarom schrijft Johannes dit. Het geschreven woord van de apostelen is onze zekerheid, 'opdat u weet'. De woorden 'weten' vinden we ook in de verzen 15,18,19 en 20. Via deze brief weten we dat we eeuwig leven hebben omdat we via dat geschreven woord in de naam van de Zoon van God geloven. Zijn naam is de inhoud van zijn hele Persoon, van alles wie Hij is.

Vers 14

En dit is de vrijmoedigheid die wij jegens Hem hebben, dat als wij iets bidden naar zijn wil, Hij ons hoort.

Deelhebben aan het eeuwige leven betekent vrijmoedigheid hebben tegenover de Zoon van God. Gebed is de uitdrukking van het eeuwige leven, de omgang met de Vader en met de Zoon. We kunnen bidden 'naar zijn wil', in zijn naam en dan hoort Hij, dat is 'verhoren'.

En alles wat u zult bidden in mijn naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt. Als u Mij iets zult bidden in mijn naam, Ik zal het doen.
Jh14:13-14

Bidden is niet eenvoudig. Het kost tijd en discipline. De Heer zegt: *'Ik ben één en al gebed'* (Ps109:4, NBG).

Vers 15

En als wij weten dat Hij ons hoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij de beden hebben die wij van Hem hebben gebeden.

Als de Heer onze gebeden verhoort, dan kan het niet anders dan dat wij de gebeden die wij bidden van Hem hebben ontvangen. Het is door zijn Geest die in ons is, dat wij naar zijn wil kunnen bidden. Hij verhoort op zijn tijd en op zijn manier, maar we mogen weten dat Hij altijd verhoort als we zo bidden.

Vers 16

Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot de dood, dan zal hij bidden en Hij zal hem het leven geven, hun die niet tot de dood zondigen. Er is zonde tot de dood; daarvoor zeg ik niet dat hij zal vragen.

Het gebedsleven is een 'priesterdienst' doordat wij naderen tot God. Hierin is, naast het bidden ook een functie van 'tussenbeide' treden. We naderen God ten behoeve van anderen. Er zijn broeders die, doordat zij zondigen, ziek worden. We zien dit bijvoorbeeld in 1Ko11:29-30:

Want wie eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, als hij niet het lichaam van de Heer onderscheidt. Daarom zijn er onder u vele zwakken en zieken en nogal velen zijn ontslapen.

Soms is de ziekte 'niet tot de dood'. Dan kunnen wij voorbede doen opdat de broeder (of zuster) het leven weer gegeven wordt. Er is ook 'zonde tot de dood'. Dit zien we in het geval van Ananias en Saffira in Hd5:1-11 en bij de Korinthiërs in 1Ko11:30. 'Zonde tot de dood' is in uitzonderlijke gevallen van toepassing als het getuigenis van God ernstige schade wordt toegebracht. Voor dit soort gevallen behoren wij niet tussenbeide te treden.

Elke rank in Mij die geen vrucht draagt, neemt Hij weg; Jh15:2

Vers 17

Alle ongerechtigheid is zonde, en er is zonde niet tot de dood.

Zonde is in Gods ogen altijd verschrikkelijk. Alle ongerechtigheid die wordt gedaan is zonde. Iedere zonde die gelovigen doen heeft gevolgen. God handelt in zijn regering altijd met zij die zondigen. De meeste gevallen zijn 'niet tot de dood', maar dat wil niet zeggen dat we daar lichtvoetiger over moeten denken. Liegen is altijd zonde, maar in het geval van Ananias en Saffira was het een zonde tot de dood.

Vers 18

Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt, maar wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem.

Driemaal volgt nu 'wij weten'. Allereerst weten we dat ieder die uit God is geboren en dus het nieuwe leven bezit, niet kan leven in de zonde. Het nieuwe leven kán niet zondigen. De gelovige bewaart zichzelf hierdoor en de boze heeft geen vat op hem omdat hij leeft vanuit de Zoon.

Ik zal niet veel meer met u spreken, want de overste van de wereld komt en heeft in Mij helemaal niets. Jh14:30

Vers 19

Wij weten dat wij uit God zijn en de hele wereld in het boze ligt.

Het tweede 'weten' is dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in de greep van de boze, de duivel is. Wij zijn daardoor principieel van de wereld gescheiden. Als wij leven naar het leven dat in ons is, zal dit ook in de praktijk duidelijk worden.

Vers 20

En wij weten dat de Zoon van God gekomen is en ons het verstand gegeven heeft, opdat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, in zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God en het eeuwige leven.

Het derde 'weten' is dat de Zoon van God is gekomen en ons de Waarachtige God heeft bekend gemaakt door ons verstand te verlichten. Deze Waarachtige is licht en liefde en wij zijn in de Waarachtige, de Vader en in zijn Zoon. We hebben gemeenschap met hen beiden. De Zoon is daarbij, en dat weten wij nu, 'de waarachtige God'. Hij is de eeuwige Zoon, God geopenbaard in het vlees. Wij worden niet in de godheid ingevoerd, maar verbonden met de mens Jezus die tegelijk de Zoon is. Hij is ook het eeuwige leven. In Hem kennen wij de Vader.

...tot hen behoren de vaders, en uit hen is naar het vlees de Christus, die God is over alles, gezegend tot in eeuwigheid. Amen. Rm9:5

...in de verwachting van de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus, Tt2:13

Vers 21

Kinderen, wacht u voor de afgoden.

Als we deze heerlijke waarheden willen genieten moeten we ons bewaren voor alle zaken die onze harten willen veroveren om zo afgoden te gaan vormen die tussen ons en de Vader en de Zoon gaan staan. Het eeuwige leven moet

onbesmet worden beleefd en uitgeleefd. Onze tijd, aandacht en bewondering komen Hem alleen toe.

2 Johannes

Inleiding

Deze tweede brief van Johannes is, net als de derde, erg kort. Dit betekent niet dat deze twee brieven onbelangrijk zijn, integendeel. Ze vormen, samen met de eerste brief een prachtig geheel. Johannes is de apostel van waarheid en liefde (zie vs3). Deze twee vinden allebei hun oorsprong in God die licht en liefde is (1Jh1:5; 4:8,16). Kinderen van God behoren te leven naar waarheid en in liefde, heilig en vol liefde. Zij hebben de Zoon als hun leven (1Jh5:12). Hun liefde is in waarheid en hun waarheid is in liefde (1Ko13:6; Ef4:15). Liefde zonder waarheid en waarheid zonder liefde zou een vertekende vertegenwoordiging van Hem zijn in deze wereld. Daarom schrijft Johannes deze tweede brief om te waarschuwen voor de liefde zonder de waarheid. Dit schrijft hij aan een vrouw die hiervoor gevoeliger is dan de man. De derde brief schrijft Johannes om te waarschuwen voor de waarheid zonder de liefde. Dit gevaar is voor de man weer groter dan voor de vrouw.

Vers 1

De oudste aan de uitverkoren vrouwe en aan haar kinderen, die ik in waarheid liefheb, en niet alleen ik, maar ook allen die de waarheid kennen,

Johannes is hier niet de apostel, maar 'de oudste'. Dit is een oudere man die als een herder zorgdraagt voor de jongeren (1Pt5:1-4). Hij schrijft aan een vrouw en haar kinderen. Hij noemt de vrouw 'uitverkoren', omdat hij haar wandel met de Heer kent. Zij is waarschijnlijk weduwe geweest. Johannes heeft haar 'in waarheid' lief (1Jh3:14) zonder vleselijke motieven of bijbedoelingen, samen met allen die de waarheid kennen. De Heer Jezus is de waarheid (Jh14:6) en de Geest is de Geest van de waarheid (Jh14:16).

Vers 2

ter wille van de waarheid die in ons blijft en met ons zal zijn tot in eeuwigheid:

Doordat wij de Heer Jezus kennen, kennen wij de 'Waarachtige' (1Jh5:20), God in zijn volheid (Ef3:19). Doordat de Geest in ons is en ons in de waarheid leidt, blijft de waarheid in ons. Zo is Christus in ons door de Geest van God (Rm8:10) tot in alle eeuwigheid.

En Ik zal de Vader vragen en Hij zal u een andere Voorspraak geven, opdat Die met u zal zijn tot in

eeuwigheid: de Geest van de waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, omdat zij Hem niet aanschouwt en Hem niet kent; u kent Hem, omdat Hij bij u blijft en in u zal zijn. Jh14:16-17

Vers 3

genade, barmhartigheid, vrede zal met ons zijn van God de Vader en van de Heer Jezus Christus, de Zoon van de Vader, in waarheid en liefde.

Daar waar Paulus het Timotheüs toewenst (1Tm1:2; 2Tm1:2), geeft Johannes 'genade', 'barmhartigheid' en 'vrede' als een zekerheid aan hen die uit de waarheid zijn. 'Genade' is de toedeling van de liefde van God zonder dat daar iets tegenover staat. 'Barmhartigheid' is het meelevan van God met ons in moeilijke omstandigheden waardoor Hij in ontferming voorziet in onze behoeften en 'vrede' is de rust in God ondanks alles. Deze drie worden ons in waarheid en liefde verzekerd. 'Van' staat voor God de Vader en voor de Heer Jezus Christus waardoor zij als één goddelijke Bron worden aangeduid. De Heer Jezus wordt hier als enige keer in de Bijbel 'de Zoon van de Vader' genoemd, de eeuwige Zoon die in de schoot van de Vader is (Jh1:18). Ook is Hij onze Heer, en Jezus de Mens die onze zonden droeg. Tenslotte is Hij de Christus, de Man in wie God al zijn plannen zal volvoeren.

Vers 4

Ik heb mij zeer verblijd, dat ik sommigen van uw kinderen heb gevonden die in de waarheid wandelen, zoals wij een gebod ontvangen hebben van de Vader.

Het hart van de oude Johannes wordt zeer verblijd als hij sommigen van de kinderen van de vrouw (die niet meer thuis wonen?) heeft gevonden die in de waarheid wandelen. Hij verblijdt zich daarom, omdat zij leven zoals de Vader heeft geboden. In de waarheid wandelen betekent de vrucht van de Geest vertonen (Gl5:22), Christus die gestalte krijgt in ons (Gl4:19), het wandelen 'de Heer waardig' (Ko1:10).

Vers 5

En nu vraag ik u, vrouwe, niet alsof ik u een nieuw gebod schreef, maar dat wat wij van het begin af hebben gehad: dat wij elkaar zouden liefhebben.

Johannes spoort de vrouw aan dat wij elkaar zouden liefhebben. Dit gebod is niet nieuw, want de Heer heeft het Zelf gegeven (Jh13:34-35). Van het begin af is dit gebod gegeven. Wij hebben altijd meer groei nodig in het liefhebben van elkaar (1Th4:10).

Vers 6

En dit is de liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen. Dit is het gebod, zoals u van het begin af hebt gehoord dat u daarin zou wandelen.

In 1Jh5:3 had Johannes al geschreven: 'Want dit is de liefde van God, dat wij zijn geboden bewaren'. De liefde die uit God is, wordt herkend aan het feit dat zij die liefhebben leven naar de geboden van God. Het oude gebod was gericht aan de mens in het vlees, het nieuwe aan hen die leven uit God hebben. Liefde is niet zozeer een gevoel zoals de wereld dit ziet, maar een daad van gehoorzaamheid aan God vanuit het nieuwe leven dat in ons is.

Jezus antwoordde en zei tot hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren, en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en woning bij hem maken. Wie Mij niet liefheeft, bewaart mijn woorden niet; en het

*woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader die Mij heeft gezonden.
Jh14:23-24*

Vers 7

Want er zijn vele verleiders uitgegaan in de wereld, die niet Jezus Christus als in het vlees gekomen belijden. Dit is de verleider en de antichrist.

Omdat er 'vele verleiders' in de wereld zijn uitgegaan is het noodzakelijk dat de kinderen van God wandelen in waarheid en in liefde. De vrouw mocht niet naïef zijn en deze verleiders onderdak verlenen. Verleiders voeren christenen weg van de waarheid doordat zij boze leringen invoeren. Hoe zal ze hen herkennen? Deze verleiders ontkennen de waarheid, dat Jezus Christus als in het vlees gekomen is (1Jh4:2-3). Hiermee ontkennen zij dat Hij waarachtig Mens is voor eeuwig en dus dat deze Mens onze zonden droeg. Ook ontkennen zij de godheid van de Heer die immer 'gekomen' is en dus een eeuwig voortbestaan had. We moeten dus acht geven op dat wat ze niet belijden, ondanks dat ze mooie dingen kunnen zeggen over de Heer Jezus. Het gevaar zit hem in wat zij niet leren. Zij hebben dus ook niet lief, want zij wandelen niet naar zijn geboden. Zijn gebod is immers dat wij geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus (1Jh3:23). De verleider is de antichrist. Deze komende mens van de zonde, de wetteloze zal zich tegen Christus keren en zichzelf in zijn plaats stellen (2Th2:3-8). Alle verleiders die tot dit tijd opereren, worden door de geest van de antichrist gekenmerkt.

Wie is de leugenaar dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Deze is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet; wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader. 1Jh2:22-23

Vers 8

Let op uzelf, opdat u niet te gronde richt wat wij bewerkt hebben, maar een vol loon ontvangt.

De vrouw, maar ook wij moeten op onszelf letten met wie we verbinding hebben. Als we de verleiders toestaan invloed op ons te hebben door met

hen om te gaan op christelijke basis, richten we te gronde wat de apostelen hebben bewerkt. Dan ontvangen we ook niet een vol loon.

Vers 9

ieder die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet. Wie in de leer blijft, die heeft zowel de Vader als de Zoon.

Daarom moeten wij waakzaam zijn voor hen die ‘verdergaan’ dan wat de apostelen over de Heer Jezus hebben geleerd. Dit is ‘de leer van Christus’, het onderwijs *over* Hem (niet *van* Hem). Dit is o.a. zijn maagdelijke geboorte, zijn volmaakte leven, zijn zondeloosheid, zijn onmogelijkheid om te kunnen zondigen, zijn lichamelijke kruisdood en opstanding, zijn hemelvaart en lichamelijke wederkomst.

Ik nu maak u bekend, broeders, het evangelie dat ik u heb verkondigd, dat u ook hebt aangenomen, waarin u ook staat, waardoor u ook behouden wordt (als u vasthoudt aan het woord dat ik u heb verkondigd), tenzij u tevergeefs hebt geloofd. Want ik heb u in de eerste plaats overgegeven wat ik ook ontvangen heb: dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij op de derde dag is opgewekt, naar de Schriften; 1Ko15:1-4

Dit gaat verder dan de loochening van vs7, waar één bepaald aspect over de Heer Jezus wordt ontkend. De verleiders en dwaalleraars hebben God niet want zij zijn niet in de leer van Christus gebleven. Dit zijn lieden die *bewust* de gelovigen willen misleiden, niet zij die uit onwetendheid verkeerde dingen leren over de Heer. Wie wel blijft in de leer van Christus, heeft zowel de Vader als de Zoon, d.w.z. hij is uit de waarheid en heeft gemeenschap met de Vader en met de Zoon.

Vers 10

Als iemand tot u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in huis en begroet hem niet.

Er was in de tijd van Johannes sprake van vele rondreizende leraars binnen de gemeenten. Hij waarschuwt de vrouw voor iemand die zich voordoeft als leraar namens God en ‘tot u komt’, maar de leer van Christus niet brengt.

Hij brengt niet de Zoon van de Vader zoals de apostelen dat wel deden (zie Hd9:20; Ko1:28). De vrouw wordt door Johannes verboden zulke dwaalleraars onderdak en voedsel te verschaffen. Ze zou daarmee zijn verderfelijke werk ondersteunen. Wij mogen ook zulke personen niet in onze huizen ontvangen en hen zelfs niet begroeten. Tegenover hen die in deze leringen gevangen zitten moeten we uiterst gereserveerd zijn, maar zij die deze leringen verspreiden, moeten we op alle mogelijke manieren boycotten.

Vers 11

Want wie hem begroet, heeft gemeenschap met zijn boze werken.

Een dwaalleraar het goede toewensen door een begroeting als ‘goedemorgen’, betekent gemeenschap hebben met zijn boze werken. Je verbindt jezelf aan zo iemand, ook al is het met een eenvoudige begroeting. Onze afkeer voor het werk van de duivel moet duidelijk blijken in onze afstand tot zijn dienaars. Zodra iemand uit een gemeente waar deze leringen niet worden geoordeeld aan het avondmaal ergens anders gaat, moet hij geweigerd worden. We kunnen geen enkele verbinding met het kwaad tolereren. Pas als iemand zich heeft gereinigd van het kwaad kan hij deelnemen aan de tafel van de Heer.

In een groot huis nu zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden; en sommigen wel tot eer, maar anderen tot oneer. Als dan iemand zich van deze vaten reinigt, zal hij een vat zijn tot eer, geheiligd, bruikbaar voor de Meester, tot alle goed werk toebereid. 2Tm2:20-21

Vers 12

Hoewel ik u veel te schrijven heb, wilde ik het niet doen met papier en inkt, maar ik hoop tot u te komen en van mond tot mond te spreken, opdat onze blijdschap volkomen zal zijn.

De Geest van God heeft Johannes ertoe gebracht datgene op te schrijven wat noodzakelijk is voor de gemeente van alle tijden om tot zich te nemen. Al het andere dat hij wil delen met de vrouw, zal hij ‘van mond tot mond’ met haar delen. Hij spreekt de hoop uit dat hij tot haar zal komen op een bepaald moment om samen zich te verheugen. Dat zullen zeker dingen zijn over de

Heer Jezus en 'onze gemeenschappelijke behoudenis' (Jd1:3). Dat zijn de zaken die volkomen blijdschap geven. Juist in dit laatste uur, waarin verwarring en misleiding zó toeneemt, is het van groot belang de gemeenschappelijke blijdschap te beleven.

Deze dingen schrijven wij u, opdat onze blijdschap volkomen is. 1Jh1:4

Vers 13

De kinderen van uw uitverkoren zuster groeten u.

De neven en nichten van de vrouw zijn kennelijk bij Johannes en laten hun tante groeten. Deze zus van de vrouw was ook een uitverkoren gelovige. Johannes zag ook in haar leven de vrucht van de Geest. Laat dit ook van ons gezegd mogen worden.

3 Johannes

Inleiding

Als kinderen van God zijn wij voortgebracht door het woord van de waarheid (Jk1:18). Dit gebeurde toen wij het woord van de waarheid hoorde en geloofde (Ko1:5). We zijn toen verzegeld met de Heilige Geest die ons leidt naar de hele waarheid (Jh16:13). Dit is de Heer Jezus, de weg, de waarheid en het leven (Jh14:6). Onze verantwoordelijkheid is nu om de wandelen in de waarheid, waar Johannes over schrijft in zijn brieven. Hij verblijdt zich als hij hoort dat zijn kinderen in de waarheid wandelen (2Jh1:4; 3Jh3:4). Waarheid en liefde behoren in volkomen evenwicht te zijn. Als er te veel nadruk op de liefde wordt gelegd, wordt de waarheid tekortgedaan. Daarover gaat de 2^e brief van Johannes. Ontvang hen niet die uit de leugen zijn (2Jh1:9-11). Deze 3^e brief gaat over het andere uiterste, te veel nadruk leggen op de waarheid, waardoor de liefde geweld wordt aangedaan. Johannes spoort Gajus aan hen voort te helpen die uit de waarheid zijn (vs6).

Vers 1

De oudste aan de geliefde Gajus, die ik in waarheid liefheb.

In deze brief gaat het over drie personen: Gajus, Diótrufes en Demétrius. Johannes, zichzelf weer 'oudste' noemend, schrijft de brief aan Gajus. Hij noemt hem 'geliefde', een woord dat hij niet in de 2e brief gebruikt die aan een vrouw is geschreven. Johannes had deze Gajus 'in waarheid' lief (zie 1Jh3:18). Hij zag bij Gajus liefde voor de Heer en dat verheugde zijn hart.

Vers 2

Geliefde, ik wens dat het u in alles goed gaat en dat u gezond bent, zoals het uw ziel goed gaat.

Johannes spreekt de wens uit dat het Gajus, die hij voor de tweede keer 'geliefde' noemt, in alles goed gaat. Hij wenst hem gezondheid toe, wat dus betekent dat gelovigen niet per definitie gezond zouden moeten zijn. Een populaire opvatting onder charismatische Bijbeluitleggers is: *'Jesus heeft onze ziekten op zich genomen dus hoeven wij niet meer ziek te zijn'*. We zien in dit vers dat Johannes helemaal niet zo spreekt. Hij wenst het, maar dat houdt in dat het niet altijd zo is. Het ging goed met de ziel van Gajus en dat was het belangrijkste. Dat een gezonde ziel ook automatisch tot een gezond lichaam leidt, dus de ook de leer dat genoeg geloof ziekte verdrijft, is niet waar.

Drink niet langer alleen water, maar gebruik een beetje wijn om je maag en je veelvuldige zwakheden. 1Tm5:23

Vers 3

Want ik heb mij zeer verblijd toen er broeders kwamen en van uw waarheid getuigden, zoals u in de waarheid wandelt.

Diverse broeders hebben Johannes verteld van het geloof van Gajus. Hij wandelde in de waarheid van God. Hij kende niet alleen de waarheid, maar getuigde ervan in zijn leven, in woord en in daad. Zo wist Johannes dat het goed ging met diens ziel. Vandaag heeft iedereen zijn eigen 'waarheid', ook in de gemeente van God. Wandelen in de waarheid is als wij leven naar Gods woord.

Vers 4

Ik heb geen grotere blijdschap dan deze, dat ik hoor dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.

Evenals in 2Jh1:4 schrijft Johannes ook hier dat hij verblijd wordt als hij hoort dat zijn geestelijke kinderen in de waarheid wandelen. Hij schrijft zelfs dat hij 'geen grotere blijdschap' heeft als hij dit hoort, zó belangrijk is dit voor hem en ook voor de Heilige Geest die dit woord heeft geïnspireerd. Het is namelijk de Heer Jezus die wordt gezien in hen die in de waarheid wandelen. Dit is niet het geloven van de waarheid alleen, maar het zich verheugen in de Heer Jezus en leven tot Zijn eer.

Vers 5

Geliefde, u handelt trouw in alles wat u jegens de broeders bewerkt, en dat jegens vreemdelingen,

Voor de derde keer noemt Johannes Gajus 'geliefde'. Hij prijst hem vanwege zijn trouw aan broeders die op doorreis waren gastvrij door hem werden ontvangen. Hij kende ze niet eens, maar doordat zij de waarheid brachten, heeft hij ze trouw ontvangen. Trouw in onze levens is daarom zeer belangrijk (1Ko4:2). Ook wij behoren trouw te bewijzen aan broeders die het woord brengen, ook al kennen zij ze niet.

Vers 6

die van uw liefde getuigd hebben tegenover de gemeente; u zult er goed aan doen, als u hen voorthelpt op een wijze God waardig;

Wandelen in de waarheid betekent trouw *aan* de waarheid en liefde *in* waarheid. Van Gajus kon worden getuigd dat hij beide aspecten in zijn leven vertoonde. De broeders gaven aan de gemeente getuigenis van dit voorbeeld van Gajus. Johannes spoort hem aan hiermee door te gaan 'op een wijze God waardig', in overeenstemming met het licht en de liefde die bij God passen, als er weer broeders op zijn pad komen. Als wij wandelen in de waarheid zal dit tot getuigenis leiden van anderen over ons, tot eer van de Heer.

Vers 7

want zij zijn voor de Naam uitgegaan, zonder iets aan te nemen van hen die tot de volken behoren.

Broeders die het woord brengen, gaan 'voor de Naam' uit, dit is de Naam van de Vader en van de Zoon. Het is één Naam, want wie de Vader heeft, heeft ook de Zoon (2Jh1:9). Door de Heer geroepen en uitgezonden, verkondigen zij Hem, de Zoon van God (Ko1:28). Zij vertegenwoordigen niet een kerkgenootschap of een bepaalde gemeente, maar de Vader en de Zoon. Zij nemen geen geld aan van 'hen die tot de volken behoren', maar vertrouwen erop dat zij ondersteund worden door de gelovigen die zij het woord onderwijzen. Er mag geen enkele sprake zijn van het werven van fondsen of de indruk gewekt worden dat het hen om geld gaat.

En laat hij die in het woord wordt onderwezen, hem die onderwijst van alle goede dingen meedelen. Gl6:6

Vers 8

Wij behoren daarom zulke personen te ontvangen, opdat wij medearbeiders van de waarheid worden.

Zulke personen, die voor de Naam uitgaan en niet leven van een salaris zoals dat in de wereld gebeurt, of een bepaalde geloofsrichting promoten, behoren wij te ontvangen alsof we de Heer Zelf ontvangen (Mt25:40). Zó zullen wij 'medearbeiders van de waarheid' worden. De Filippenzen werden 'medearbeiders' genoemd vanwege hun gave aan Paulus (Fp1:5; 4:15).

Vers 9

Ik heb aan de gemeente één en ander geschreven; maar Diótrifes, die graag onder hen de eerste is, neemt ons niet aan.

Johannes heeft aan de gemeente, waar Gajus deel van uitmaakt, 'één en ander geschreven'. De hele gemeente is verantwoordelijk. Er was echter een

man in de gemeente, Diótfefes, die niet aannam wat er in de brief stond. Hij onderwierp zich niet aan de apostelen. Hij wilde 'de eerste onder hen zijn'.

Zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienstknecht zijn, Mt20:26

Dit soort 'leiders' in de gemeente van God is van alle tijden. Zij willen heersen over de kudde (1Pt5:3), alles bepalen en dulden geen tegenspraak. Hun gezindheid is volkomen tegengesteld aan dat van Gajus. Beide types bevinden zich echter in de gemeente.

Vers 10

Daarom zal ik, als ik kom, in herinnering brengen zijn werken die hij doet, terwijl hij met boze woorden tegen ons zwetst; en hiermee niet tevreden neemt hijzelf de broeders niet aan en verhindert hen die het willen doen en werpt hen uit de gemeente.

Johannes zal t.z.t. komen en met apostolisch gezag optreden tegen deze Diótfefes. Hij zal hem diens boze werken in herinnering brengen. Diótfefes is een echte sekteleider. Hij bepaalt wie er wel en niet in de gemeente ontvangen worden. Hij zwetst ook met 'boze woorden' tegen de apostelen, alsof hij boven hen staat.

Wij zijn uit God; wie God kent, hoort ons; wie niet uit God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling. 1Jh4:6

Hij vertegenwoordigt iemand waarbij de 'waarheid' boven de liefde gaat. We behoren alle broeders te ontvangen die namens de Heer uitgezonden zijn. Diótfefes neemt zulke broeders niet aan, verhindert hen die dit wel willen doen en werpt ze als een ware dictator uit de gemeente

Vers 11

Geliefde, volg niet het kwade na maar het goede. Wie goed doet, is uit God; wie kwaad doet, heeft God niet gezien.

Het zal voor Gajus niet makkelijk zijn geweest om in dezelfde gemeente te zijn als Diótrephes. Johannes spreekt hem daarom voor de vierde maal aan met 'geliefde'. Hij spoort Gajus aan het kwade, dat in Diótrephes vertegenwoordigd is, niet na te volgen. Hij moet het goede navolgen (Rm12:21), waarover we in het volgende vers meer lezen. Daar gaat het om Demétrius. Hij en Gajus 'doen goed' en van hen kan worden gezegd dat zij 'uit God' zijn. Zij die kwaad doen, zoals Diótrephes, hebben God niet gezien.

Vers 12

Van Demétrius is getuigd door allen en door de waarheid zelf; en ook wij getuigen van hem, en u weet dat ons getuigenis waar is.

Johannes schrijft over een zekere Demétrius. Dit was wellicht één van de rondreizende broeders die over Gajus heeft getuigd. Van hem is een goed getuigenis gegeven 'door allen en door de waarheid zelf'. Hij bracht de waarheid en leefde de waarheid. In Demétrius werd de Heer Jezus gezien. Ook de apostelen, 'wij' getuigen van Demétrius, zodat er drie getuigen in dit vers worden genoemd. Johannes benadrukt nog eens dat het getuigenis van de apostelen waar is en dat Gajus dat weet.

Vers 13

Ik had u veel te schrijven, maar ik wil u niet schrijven met inkt en pen;

Er is nog veel dat Johannes aan Gajus wilde schrijven, maar hij gaf de voorkeur aan het persoonlijke contact. Zo moeten wij ons er ook van bewust zijn dat bepaalde zaken niet via de app of mail kunnen worden afgehandeld.

Vers 14

ik hoop u echter spoedig te zien en dan zullen wij van mond tot mond spreken.

Johannes hoopte Gajus spoedig te kunnen ontmoeten om zo 'van mond tot mond' te spreken (zie 2Jh1:12).

Vers 15

Vrede zij u! De vrienden groeten u. Groet de vrienden bij name.

In de moeilijke situatie waar Gajus zich in bevindt in de gemeente, wenst Johannes hem vrede toe. Dit is de vrede van God die de harten beheerst in alle omstandigheden doordat er vertrouwen wordt gesteld in Gods regering. Gajus zal erop hebben vertrouwd dat met de komst van Johannes er rechtvaardig met Diótrefes zal worden gehandeld.

Vrede laat ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik u. Laat uw hart niet ontroerd en niet bang worden. Jh14:27

Johannes sluit af met 'groet de vrienden bij name'. De broeders die door Gajus ontvangen worden, zijn ook vrienden. Ieder die in de waarheid wandelt kan met recht 'vriend' genoemd worden.